

A la ciutat de Girona, a catorze d'abril de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urta Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, bona tarda a tothom, anem a començar el Ple de la Corporació, el ple ordinari corresponent al mes d'abril.

Abans de res una qüestió d'ordre: a l'ordre del dia hi ha una moció presentada formalment pels grups municipals de la CUP i d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa demanant el suport a la celebració de la primera onada del multireferèndum, però ja es va fer avinent a la Junta de Portaveus que ho presentaven en nom d'una entitat, i com que si hagués estat presentada per una entitat hauria figurat en el setè punt de l'ordre del dia, si els sembla, proposaria aquest canvi perquè els representants a qui donarem la paraula no s'hagin d'esperar a debatre la totalitat de les mocions i ho puguin fer com correspondria si fos el cas d'una moció presentada per una entitat. És en el que varem quedar a la Junta de Portaveus, tothom hi va estar d'acord, i ho comento perquè en quedi constància a l'acta.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si hi ha alguna esmena en relació a les actes del dia 10 i del dia 31 de maig de 2014.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, referent a l'última acta, a la pàgina 8 hi havia la relació d'entitats, institucions i organismes on participaven els diferents regidors i a la Taula de Mobilitat hi consta el nom de Glòria Plana i hi ha d'anar el meu. I després crec que també en alguna altra part hi consta la Glòria Plana com a titular i suplent també.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, farem les correccions oportunes a l'acta. Alguna altra esmena abans de donar-les per aprovades?

No havent-hi cap altra esmena es donen les actes per aprovades.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Faré succintament una referència a les dades socioeconòmiques relatives al mes que hem tancat, el mes de març, per donar-los compte una vegada més, i ja és el quart mes consecutiu que tenim l'oportunitat de fer-ho, una dada que millora la dada interanual: el mes de març hi va haver menys aturats que el mes de febrer i menys aturats que el mes de març de l'any anterior, però també menys aturats que el mes de març de l'altre any, del 2012; per tant, estem parlant d'una variació de 116 persones menys a l'atur que el mes de febrer i de 339 menys que el mes de març de l'any anterior.

Aquí hi ha un canvi de tendència, perquè en els anteriors anys justament sempre havia augmentat el nombre d'aturats en aquest període, i això és una tendència prou positiva si tenim en compte, a més a més, que la Setmana Santa enguany cau a mitjans, com saben vostès, d'abril, perquè ja ens hi trobem, i no pas en el mes de març, de manera que els efectes beneficiosos de la temporalitat de la Setmana Santa no estan descomptats, no estan reflectits en aquesta millora evident que s'ha produït en el mes de març.

Fixin-se que per trobar una dada de disminució de l'atur el mes de març tan alta com enguany hem d'anar abans del 2006, o sigui, fins al 2006 no hi ha cap dada, al contrari, de fet l'última dada negativa, de decreixement va ser el 2007, des del 2007 fins al 2013 han estat increments, per bé que del 2010, 11, 12, 13 ha anat baixant i el 2014 ja clarament ha anat a la baixa. De manera que és una dada que val la pena de subratllar, amb les cauteles que fem darrerament, però a la qual s'ha d'afegir també el nombre de contractes que aquest mes de març ha augmentat sensiblement en relació al mes de març del 2013. Sensiblement, vull dir amb una diferència important: el nombre de contractes, perquè se'n facin una idea, del 2013 va ser de 2.389, el 2014, de 3.086. El número 3.000 no apareixia des del 2008, i això fa que el primer trimestre d'enguany hagi estat el millor des del 2008 també pel que fa al nombre de contractes, perquè és una tendència que estem observant.

I una darrera dada al respecte, perquè sempre s'ha de posar en relació a l'afiliació a la Seguretat Social, dir-los també que igual que en el mes anterior també s'ha registrat un increment sensible del nombre d'afiliats a la Seguretat Social el mes de març; per tant, hi ha més contractació. No vull jutjar la qualitat de la contractació ni la durada, ja saben vostès que estem en un moment en què els contractes són fonamentalment temporals i de curta durada, i per tant, això no perjudica que aquesta sigui una contractació de qualitat i que sigui la que ens permeti reforçar la sortida de la crisi, però, en tot cas, estadísticament és un fet. Però alhora hi ha hagut un increment d'afiliats a la Seguretat Social. Per tant, la combinació d'aquestes dues dades més aquesta sèrie interanual i tot aquest comportament consolidat ens fan reiterar en el que ja havíem dit en el mes anterior, i esperem que sigui així també en el mes que estem, el mes d'abril, i per tant, en el Ple de maig els pugui presentar també unes dades bones, la qual cosa seria ja una sèrie de la qual ens podríem començar a sentir no satisfets, però amb aquell punt de moderat optimisme per encarar la recta final del que podria ser la sortida de la crisi.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

* Sentència de 4 de febrer de 2014, de la Secció Cinquena de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem, que desestima el recurs de cassació núm. 2553/2011, interposat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona, contra la sentència dictada per la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en data 23 de desembre de 2010, en el recurs contenciós administratiu núm. 514/06, interposat per la part recurrent contra l'aprovació definitiva de la modificació del Pla General d'Ordenació per a la delimitació del Pla Especial de Millora Urbana del Mercat de Santa Eugènia de Girona. La sentència imposa les costes del procés a les parts recurrents, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Girona, fins a un màxim de 3.000 €.

* Sentència núm. 58, de 20 de febrer de 2014, del Jutjat Penal núm. 4 de Girona, dictada en el procediment de judici oral núm. 5/2012, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor penalment responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, a la pena de sis mesos de multa a raó d'una quota diària de tres euros, així com a la pena de privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps d'un any i un dia, amb imposició de les costes processals, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la quantitat de 645 €.

* Sentència núm. 138, d'11 de març de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 486/12, interposat pel recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 18 de juliol de 2011, en virtut del que es va desestimar la petició d'indemnització de responsabilitat patrimonial pels danys soferts en un vehicle com a conseqüència de la caiguda d'un arbre metre estava estacionat al Parc de Vista Alegre, el dia 8 de març de 2010. La reclamació estimada s'elevava a la quantia de 3.657,33 €, dels que el 90% correspon abonar a la Cia Zurich Assegurances i el 10% a l'Ajuntament.

* Sentència núm. 155, de 18 de març de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 422/11, interposat per la part recurrent contra la desestimació presumpta de les sol·licituds de dates 4 de febrer de 2010 i 8 de juliol de 2011, de renovació de l'autorització d'ús privatiu de la via pública per a la instal·lació d'un camió parada de venda d'entrepans i begudes en el carrer Bonastruc de Porta i carrer Güell de Girona i en el recinte de La Copa (zona lavabos) durant les Fires de Sant Narcís.

* Sentència núm. 94, de 26 de març de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 416/2013, interposat per la part recurrent contra la desestimació per silenci administratiu de l'escrit presentat pel recurrent en data 3 d'octubre de 2013, en relació a la paralització del procés selectiu iniciat el 13 de setembre de 2013, per a la provisió de tres places de sergent, del qual en fou exclòs. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

* Sentència núm. 122, de 2 d'abril de 2014, del Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Girona, dictada en el procediment de Diligències Urgents 40/2014, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, previst i penat als articles 379.1, 379.2 i 634 del Codi Penal, a la pena de quatre mesos de multa amb una quota diària de cinc euros i a la privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per un període de vuit mesos i dos dies, i com autor responsable d'una falta contra l'ordre públic, a la pena de vint dies de multa amb una quota diària de cinc euros, així com al pagament de les costes processals, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona conjunta i solidàriament amb la companyia d'assegurances, en la suma de 836,36 €.

* Sentència núm. 68, de 26 de març de 2014, del Jutjat de Primera Instància núm. 1 de Girona, dictada en el Judici Verbal 64/2014, en virtut de la qual s'estima la demanda interposada per una empresa asseguradora contra l'Ajuntament de Girona, condemnant a aquest Ajuntament a satisfer a l'actora en la suma de 705,76 € més els interessos legals, quantitat que en el seu moment ja va ser ingressada en el compte del Jutjat. Sense imposició de costes.

* Sentència núm. 171, de 9 d'abril de 2014, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en el Judici Ràpid 53/2014, en virtut de la qual es condemna a l'acusat com autor responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques

de l'article 379.2 en relació a l'article 379.1 del Codi Penal, a la pena de quatre mesos de multa, a raó d'una quota diària de sis euros i privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps de vuit mesos i dos dies, així com al pagament de les costes processals, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona conjunta i solidàriament amb la companyia d'assegurances, en la suma de 1.169,07 €.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, abans que res donar una explicació al Ple del perquè la bandera de la Segona República Espanyola forma part de l'espai on es troben aquests dos escons d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida.

Miri, si aquest país no hagués tingut la ruptura respecte al sistema democràtic que va tenir com a conseqüència d'un malvat cop d'estat i de la Guerra Civil, probablement el dia d'avui seria festa, com ho és el 14 de juliol a França. Significa una ruptura amb sistemes anteriors no democràtics que permet al poble de Catalunya exercir la democràcia per sobre d'una legislació antiquada, obsoleta, que va permetre que Francesc Macià proclamés la república catalana en un balcó de la plaça Sant Jaume i Lluís Companys proclamés la república federal a l'altre cantó, i que enlloc del «no» del Govern provisional de la República, es van trobar que va venir a Catalunya el Govern provisional de la República espanyola, va a venir a Catalunya per pactar, per posar-se d'acord. I gràcies a això varem tenir la Generalitat de Catalunya.

Per tant, penso que el 14 d'abril és un dia avui important no solament per recordar la gent que heroicament va lluitar amb aquesta bandera i va morir amb aquesta bandera, sinó també l'esperança que va donar ahir i avui, l'esperança del diàleg i que per sobre de qualsevol legislació hi ha la democràcia i la lluita per la democràcia.

Dit això, passaríem al tema dels decrets. Jo faria esment d'un que ja vaig comentar a la comissió informativa, però que penso que val la pena que els compromisos als quals sembla que varem arribar els fem públics. Es tracta del decret de 4 d'abril quan s'acorda la suspensió de les llicències destinades a clubs i associacions de cànnabis. N'hi ha dues a la ciutat, dues compostes per un nombre molt important de socis, que practiquen un codi de bones pràctiques reconegut a tot arreu, que a més formen part de la Federació d'Associacions Cannàbiques, la Catfac. I per tant, assegurin que el compliment de la llei, perquè és legal tenir aquestes associacions, es compleixi amb plena rigorositat.

Entenc la posició que se'ns va fer arribar del Govern de la por que una allau de demandes pogués portar a situacions que s'escapessin d'aquesta realitat. Jo el que demano és que les associacions avui existents, composta una d'elles, amb la que jo he parlat, per més de quatre-cents socis de Girona, que compleixen aquesta normativa, se'ls permeti continuar. I que en la discussió d'aquesta normativa també hi puguin participar, perquè penso que l'objectiu comú tant d'aquestes associacions com d'aquest Ajuntament, és un rigorós compliment de la llei i que aquesta es faci amb les millors garanties entre la llibertat i la salut pública.

En tot cas, faig aquesta petició, penso que serà ben rebuda pel mateix Govern, perquè en el termini més breu possible puguem trobar satisfacció a aquesta demanda per assegurar que el que passa arreu de l'Estat espanyol –hi han associacions que tenen espais d'aquests oberts arreu de l'Estat espanyol, arreu de Catalunya–, assegurin aquest codi ètic, aquest codi deontològic que estan practicant i que permeti que l'exercici de la llibertat sigui compatible també amb un rigorós, diríem, acord, amb una rigorosa responsabilitat del que estan fent, perquè si no, cauríem a un fet, i és que amb el nom d'una associació, d'amic del cargol o d'amic del país, s'acabés fent, perquè és legal, consumir determinades substàncies.

Jo penso que s'ha de col·laborar amb aquells que ho volen fer bé, que volen complir totes les normatives, que volen complir tots aquests aspectes per assegurar i fer compatible el que abans us deia. Per tant, aquí quedi sobre la taula i espero que puguem trobar la solució satisfactòria en el termini més breu possible.

Pren la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, és inevitable també fer alguna referència a la data d'avui 14 d'abril, una data molt assenyalada, el senyor Olòriz ho ha explicat molt bé. És una data per a la reivindicació i la commemoració històrica, però també entenem nosaltres que és una data per continuar reivindicant, per això nosaltres avui apareixem aquí amb aquestes imatges, perquè ens agradaria molt que aquest símbol borbònic deixés de presidir aquest Ple.

Dit això i entrant en el tema dels decrets, hi ha dos decrets que volíem comentar. Un que fa referència que l'Ajuntament de Girona col·labora amb algunes entitats bancàries per tal de fer la recaptació municipal, el nostre prec seria, bé, i el nostre comentari sobre el decret, és que proposaríem que no es treballés amb entitats bancàries que s'han destacat per fer desnonaments, com pot ser Bankia, i que, en canvi, s'explori la possibilitat de treballar amb altres entitats bancàries que incorporin criteris ètics.

I l'altre decret és aquest que fa referència al 4 d'abril, que també ha esmentat el senyor Olòriz. Per no repetir només dir i afirmar que el consum de cànnabis ordenat i amb garanties sanitàries a Girona és una realitat i nosaltres pensem que aquesta moratòria s'hauria d'agafar amb pinces, perquè hi ha una gran massa social a darrere d'aquestes associacions i pensem que no se'ls pot deixar tirats a l'estacada quan han fet un gran esforç. Per tant, a veure si podem revisar això i permetre que aquesta activitat es pugui produir a la ciutat de Girona, que és exemplar.

Pren la paraula la senyora Veray, qui manifesta, jo en primer lloc vull mostrar la incomoditat del meu grup municipal davant d'aquesta mena de comportaments que tenim últimament d'alguns grups en la sala de plens. Crec que aquest és un plenari molt seriós i a part que tot el que fem i el que parlem aquí ha de ser seriós i aquesta seriositat i rigorositat s'ha de traslladar a la ciutadania, penso que la forma com ens comportem tots els regidors municipals també ha de ser molt rigorosa i molt seriosa. I per tant, penso que hauríem de fugir d'aquesta mania que han agafat alguns grups de col·locar diferents cartells o símbols davant d'on s'asseuen, a les seves butaques.

Sincerament, si tots ens dediquéssim a portar símbols diferents d'allò que cada u de nosaltres reivindica i és diferent al del costat, possiblement això semblaria més un circ que el plenari d'un ajuntament. I per tant, sincerament he de dir que nosaltres ho rebutgem, i a més li ho he dit abans de començar el Ple. Jo respecto que avui sigui un dia assenyalat per a alguns i que el celebrin, jo no tinc res a dir-hi, al contrari, en la història hi ha molts dies assenyalats en els quals molta gent reivindica diferents coses. Però mentre en alguns casos el símbol és el que era en aquell moment, en d'altres jo crec que fins i tot és ofensiu, com pot ser una foto cap per avall dels reis d'Espanya. Per tant, en aquest sentit penso i li demanaria que vostè no tolerés que aquestes coses passessin en aquest plenari.

Un cop dit això, hi ha dos decrets que volíem comentar. El primer, i és que volem que consti en acta que estem totalment en desacord amb el decret que vostè va signar per pagar 8.169 euros a l'Associació dels Municipis per a la Independència. Sap perfectament que nosaltres ens varem oposar a què l'Ajuntament de Girona formés part d'aquesta associació, creiem que en aquests moments una despesa de 8.169 euros l'any a l'AMI no és de rebut, ni tampoc crec que tingui vostè com explicar-ho als ciutadans de Girona quan els demanem que s'estrenyin en molts altres temes.

I hi ha un altre decret que no el veiem malament, però sí que m'agradaria comentar-lo, és el decret en què vostè autoritza per un preu amb IVA inclòs de 1.815 euros la gravació del vídeo del Girona Temps de Flors pel canal de televisió d'Internet Girona Turisme Televisió. Nosaltres hi estem totalment d'acord. Però jo li agrairia que quan li demanem els plans de comunicació, quan li demanem totes les accions que tenen pensat fer en relació a la comunicació de tot el que es fa en aquest Ajuntament, vostès ens incloguin totes aquestes coses que després ens estem trobant amb decrets.

Li ho dic, nosaltres no estem en desacord que es faci aquest vídeo, però ens hagués agradat veure en la planificació que ens van entregar, que també tenien planificat i

tenien pensat fer una despesa de gairebé dos mil euros per fer un vídeo de Girona Temps de Flors. Per tant, no és tant el decret en sí el que li comento, sinó el fet que li agrairíem que quan li demanem informació ens la doni tota completa per evitar després haver de trobar decrets als quals hem d'anar sumant a allò que ens ha donat, aquestes coses que vostè a part va firmant.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, és en relació a un decret que està signat el 19 de març que inicia la incoació d'un expedient sancionador per l'incompliment del contracte del minitren turístic a raó de les incidències i avaries produïdes durant diferents dates entre els mesos de juliol a octubre de 2013. Bé, volia comentar un tema relacionat amb això: el nostre grup municipal estava ja l'any passat preocupat perquè ens semblava que hi havia reiterades ocasions en les quals s'incomplia el plec de condicions i de prescripcions tècniques en la prestació del servei. Vista aquesta preocupació, varem entrar una bateria de preguntes sobre el minitren turístic en data 10 de desembre de 2013, és a dir, fa quatre mesos i quatre dies, si no m'equivoco. En quatre mesos i quatre dies, quan el Reglament orgànic municipal marca un termini màxim de quinze dies, no ha estat possible rebre informació sobre les incidències que s'han produït en aquest servei. Nosaltres preguntàvem el nombre d'incidències i avaries patides, si el minitren estava complint els requeriments generals i tècnics contemplats en el plec de prescripcions tècniques, demanàvem diverses coses perquè la nostra impressió, que ara s'ha vist confirmada, és que no s'estava prestant el servei de la manera que se'ns havia dit que es prestaria.

Segurament els senyors i senyores regidors deuen recordar que sobre aquest tema hi va haver un encès debat i que se'ns va dir que s'havien comès tantes... En fi, es va estendre una ombra de dubtes sobre la prestació en el passat d'aquest servei. Però, en canvi, en el nostre record aquest servei es prestava de manera eficaç i a satisfacció dels seus usuaris, fet que ara en aquest moment a nosaltres ens han arribat en més d'una ocasió, en diverses ocasions, queixes sobre el mateix.

La meva preocupació, la que li volem expressar és: per què en quatre mesos i quatre dies no ens han pogut donar la informació de què havia passat a aquest servei al llarg de l'any passat i, en canvi, com a resposta, tres mesos després de la nostra pregunta, s'inicia un expedient sancionador per aquestes incidències i avaries produïdes, de les quals el nostre grup a data d'avui encara no ha rebut informació? Ja ens agrada ajudar el Govern i ens agrada ajudar que la ciutat vagi bé, en aquest cas sembla que hem ajudat que s'adonin que el servei no s'estava prestant en les condicions requerides, però volem preguntar si rebrem la resposta i quan la rebrem, i després, com és que tot aquest procediment no s'havia iniciat anteriorment abans que el nostre grup s'interessés pel tema. Aquest és un dels temes.

L'altre tema sobre el qual volíem preguntar és un decret d'Alcaldia de data 10 de març que encarrega a l'empresa KPMG Auditors un informe de la possible integració de les fundacions Auditori Palau de Congressos i Fira de Girona per un import de 21.538 euros. La regidora Glòria Plana i jo mateixa, que som membres de, respectivament, cada una d'aquestes fundacions, no recordem que s'hagi acordat a les reunions dels òrgans d'aquestes fundacions, almenys no ho recordem mentre nosaltres hi érem, potser és un error de percepció, però no recordem que s'hagi acordat en aquestes fundacions demanar aquest informe. I volíem saber si és així, si ha estat així o si és una idea de l'Ajuntament o quan s'ha pres aquesta decisió.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, senyor Olòriz i senyor Navarro, en relació a la suspensió de llicències, vostès coneixen les raons que ens han dut a prendre aquesta decisió, és una suspensió, és una moratòria. Després de converses que he tingut amb els consellers de la Generalitat afectats per aquesta qüestió, altres ajuntaments que també estan vivint amb un cert, no diré desconcert, però amb preocupació un increment sobtat de peticions en aquest sentit i ens trobem que no hi ha un marc adequat per poder tenir la certesa que estem actuant correctament. Perquè hi ha moltes derivades,

no és donar una llicència a un club de fumadors de cànnabis, té unes derivades que afecten a salut, que afecten polítiques públiques en un altre àmbit, i per tant, s'ha de vigilar. I estem en aquest punt. No és la nostra intenció vetar allò que és possible de fer, allò que la llei permeti de fer, però sí que quan això sigui possible, fer-ho amb les màximes garanties.

Per exemple, una qüestió tan... no diré peregrina, però que l'hem de posar sobre la taula: ha d'existir o no ha d'existir una separació entre un club i l'altre, entre un club i una escola? Tot un seguit de qüestions que ens han fet plantejar en converses, hi insisteixo, amb altres administracions, que aquest no és un tema senzill de dir «licència sí», «licència no», sinó que ens ho hem d'estudiar molt bé. Jo crec que estem en aquest punt i, en tot cas, el regidor Ribas pot ampliar la informació al respecte.

Pren la paraula el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, tal com vaig manifestar en el moment de la comissió informativa, en breu, si no és en el proper Ple es presentarà l'ordenança reguladora. Hem tingut converses amb un ajuntament que va ser el primer que va tirar endavant una ordenança en aquest aspecte que és l'Ajuntament de San Sebastian. I és una ordenança que va ser molt ben valorada per la Federació d'Associacions d'Usuaris de Cànnabis, per tant, ara estem treballant en aquest sentit i jo crec que en breu ja tindrem aquest tema resolt.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, en relació al que demanava el senyor Navarro de col·laborar amb entitats bancàries per a la recaptació, és un fet inevitable aquest perquè hi ha molts de ciutadans que tenen els seus comptes en entitats i, per tant, utilitzar una altra entitat o un altre sistema podria representar unes despeses que no tenim perquè carregar als ciutadans. És per facilitar els pagaments del ciutadà, no té cap altra finalitat que aquesta.

I també sobre l'actitud dels bancs, més enllà del que varem aprovar i que ho mantenim, demanaria un esforç per conèixer bé les activitats i les accions que avui dia fan aquestes entitats, totes. Perquè estem jutjant, i fem bé de jutjar-ho, perquè és un fet històric i a més a més té conseqüències econòmiques, les entitats per un passat, però és veritat que moltes d'elles ni els seus gestors són els mateixos, ni les seves polítiques són les mateixes. I potser allò que els retrèiem abans, i fèiem bé de retreure'ls-ho, potser no només ho han corregit, sinó que fins i tot han anat a l'altre costat.

Ho dic més que res perquè no demonitzem excessivament a entitats que estan prestant en aquests moments un bon servei a ciutadans, empreses i a institucions en una línia completament oposada a la que van fer fa uns anys enrere. Només dic això, una reflexió, perquè em sembla que facilitar la vida als contribuents de Girona obrint el ventall d'entitats bancàries que permetin recaptar, em sembla que és una bona mesura per als ciutadans.

La senyora Veray, en primer lloc, ha expressat una incomoditat i se m'ha adreçat a mi perquè no toleri el que ella considera que és un abús de les formes del Ple; jo crec que no s'ha produït, no és un lloc en el Ple que s'hagi produït mai cap episodi que haguem de lamentar en aquest sentit. Són comptades les ocasions, a més a més, els portaveus quan han hagut de recórrer a aquest tipus d'accions ho han justificat, com ho acaben de fer ara els dos portaveus, d'una manera molt raonable; que ho pugui compartir o no, no fa, diguem-ne, menys raonable l'acció. És una acció que no crec que ofengui a ningú, amb tota sinceritat, la bandera republicana forma part de la història d'Espanya, de la història oficial d'Espanya, i per tant, recordar la història oficial d'Espanya no em sembla que sigui cap despropòsit, ni que sigui cap qüestió que s'hagi de, diguem-ne, considerar com una qüestió de part o com una qüestió circumstancial. Avui és el dia que és, és un dia històric en la història oficial d'Espanya, i per tant, segur que s'estudia a les escoles i segur que és un fet del qual cal que es tingui coneixement i que es continuï llegint amb els ulls d'avui, del segle XXI, d'acord, però el que va representar, que em sembla que el senyor Olòriz ho ha definit molt bé en les seves paraules, i llavors agradarà més o agradarà menys, però que hi hagi un sentiment republicà i que s'expressi d'una forma,

diguem-ne, més frívola o jocosa, no fa que el replantejament sigui menys important o menys legítim. Cap dels portaveus, cap dels grups municipals que avui ha optat per una actitud de manifestar la seva adscripció ideològica o la seva simbologia amb aquestes formes està faltant al respecte absolutament a ningú.

Òbviament, si el Ple s'acabés convertint en això que vostè diu, un circ, estic convençut que no és que jo hagués d'intervenir, els portaveus mateixos ens adonaríem que hi hauria alguna cosa a corregir i que prendríem les mesures oportunes.

En relació al decret de l'Associació de Municipis per a la Independència, dir-li un parell de qüestions: la primera, aquesta és una quota que ja es va tributar en el seu moment, són quotes inferiors a les que es paguen per adherir-se a l'Associació de Municipis de Catalunya, a la Federació de Municipis de Catalunya. Li vull recordar que la Federació de Municipis té menys entitats municipals adherides que l'AMI, o una quantitat similar, per exemple, a la Xarxa Transversal de Ciutats Culturals. Són xifres que vénen justificades en els acords dels organismes als quals ens adscriuim i, per tant, no hi ha res més a dir.

És veritat que vostè formula una pregunta, que ja l'ha formulat fa uns dies Ciudadanos a través d'una carta adreçada a l'Ajuntament, i vostè formula una pregunta que ja ens l'ha formulat el subdelegat del Govern a Girona, del Govern espanyol, demanant-nos tota la informació relativa a l'adscripció a l'AMI. Em sorprèn, perquè quan es va prendre aquesta decisió en el seu moment, que va ser en un ple de fa ja un parell d'anys, tota la informació d'aquella adhesió i de tots els actes derivats d'això s'han tramès ordinàriament, pel reglament oficial, a la Subdelegació del Govern espanyol. I en el moment en què es va prendre la decisió d'adherir-nos a l'AMI, l'aleshores subdelegat del Govern, que en va tenir coneixement com pertoca, tal com fem sempre amb els acords de ple que en donem compte, no hi va tenir cap objecció ni va posar-hi cap tipus de recurs ni va considerar que estiguéssim adoptant algun tipus d'acord il·legítim.

Pel que fa al vídeo de Temps de Flors, jo crec que una cosa són els plans de comunicació, els plans de comunicació no entren en el detall de si «el dia tal farem un vídeo que durarà quatre minuts, el farem amb aquestes versions...» En tot cas, els plans de comunicació diuen que per tal que un determinat esdeveniment, una determinada política sigui difosa adequadament, haurà d'utilitzar mitjans audiovisuals, utilitzar les xarxes socials, s'encarregarà material a l'efecte, i per tant, el que es decideix, diguéssim, és l'execució d'un pla de comunicació, però el pla de comunicació no li dirà exactament totes les qüestions, si s'ha de posar un banner en una revista del sud de França, en tot cas, li identificarà «el sud de França és un mercat que ens interessa i, per tant, farem accions de comunicació en els mercats que ens interessin en aquells suports que ens poden ajudar al propòsit». Però, en tot cas, la senyora Coralí Cunyat li pot ampliar la informació.

Intervé la senyora Coralí Cunyat, regidora delegada de Turisme i Comerç, qui explica, evidentment, nosaltres des de l'Àrea de Turisme tenim una part del pressupost que destinem a fer accions de comunicació. En la majoria dels casos es van decidint a mesura que s'apropa l'esdeveniment. A més a més, les consensuem amb el sector. Però, a més a més, aquest any anirem rebent cada trimestre la part proporcional de la taxa turística, que en part només es pot destinar, entre altres coses també, a temes de comunicació i que, per tant, haurem d'anar decidint a mesura que vagin passant els mesos. En tot cas, sí que nosaltres podem traslladar la informació ara mateix, per exemple, de Temps de Flors, però hi haurà decisions que s'aniran prenent a mesura que ens vagin arribant, en aquest cas, els ingressos.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, la senyora Bosch parlava de l'obertura de l'expedient de sanció per incompliment del contracte del tren turístic, és veritat que n'hem debatut molt. El que li puc assegurar és que no s'incompleix ni la Llei de contractes del sector públic –que aquest és un servei que es presta a l'empara de la màxima garantia legal–, que no s'incompleix el cànon que ha de pagar aquesta empresa, que com vostè deu

recordar, perquè vostè ho recorda molt tot, és sensiblement superior al que s'ha pagat durant molts anys en aquesta ciutat, i aquest cànon es continua complint. I, a més a més, com deu recordar, el tren que està prestant el servei és un tren que compleix exactament fil per randa els requisits tècnics que es van exigir.

També és cert, i per això hem obert, entre altres coses, l'expedient per determinar fins a on hi ha la responsabilitat de l'empresa en el que és la implantació d'un servei que començava amb unes exigències molt altes pel que fa a la megafonia –recordi que ara hi ha una megafonia amb molts més idiomes dels que hi havia–, per accés a discapacitats –ara els discapacitats hi poden pujar, abans no–, tot un seguit de coses. Però potser que hi hagi, hi ha dies, perquè jo mateix ho he vist i amb la regidora n'hem parlat, que el servei el presta un altre comboi. Sovint passa, i aquí és on hem d'escatir tota la informació, perquè l'Ajuntament ha hagut de tallar carrers per obres, per mudances, pel que sigui, perquè ha hagut de tallar uns carrers per on estava previst que el tren passés i hem obligat el tren a utilitzar unes rutes per a les quals no estava pensat el plec. I per tant, per passar aquelles rutes, el comboi que li exigim que presti el servei no té les mides adequades, no hi passa i, per tant, ha de recórrer, per no interrompre el servei, a un altre. Pot ser que sigui en alguns casos perquè la màquina, efectivament, s'ha espatllat, doncs, és per això que hem obert, diguem-ne, l'expedient per saber exactament fil per randa allà on som en aquesta qüestió.

En relació a KPMG, vostè fa bé de no recordar cap reunió de la Fira i de l'Auditori, perquè no s'ha pres cap decisió de fusionar, no s'ha pres. Sí que hem dit en més d'una ocasió, i crec fins i tot que ho porta el Pla de govern, que treballaríem en la idea d'anar fusionant.

Fusionar dues fundacions que tenen patrons diferents és un assumpte molt i molt complex des del punt de vista tècnic, jurídic, econòmic, i per tant, abans de proposar als organismes corresponents, la Fira, l'Auditori, que són els que hauran de prendre la decisió, abans de fer-ho –perquè vostè, a més a més, acostuma a reclamar molts informes previs que avalin o no avalin una línia determinada–, ens va semblar que a això ens hi havien d'ajudar la gent que entén de la matèria, perquè tinguéssim clar cap on havíem d'anar. Sí que és cert que el president de la Comissió Executiva de la Fira ho va sol·licitar per escrit, si no ho tinc mal entès. I que en tot cas a la llum d'aquest informe, s'hauran de prendre decisions.

És una bona cosa anar cap a la fusió de les dues fundacions? Sí, tothom tendeix a estalviar estructures d'aquestes característiques, la idea aquella d'un edifici, una fundació, em sembla que l'hauríem de superar. I per tant, dos edificis que estan junts, que poden compartir gestió com estem demostrant, que poden ser més eficients pel que fa als seus consums elèctrics, de telefonia, de calefacció, etcètera, que poden posar en comú polítiques de captació comercial, que poden posar en comú polítiques de comunicació, tot això crec que demana en l'últim estadi d'aquest trajecte una única institució. Ara en tenim dues, amb els costos que representa. Però com que són dues institucions que no tenen els mateixos patrons, no és senzill, no les podem fusionar fàcilment, és molt complex, perquè vénen de ritmes diferents i de patrimonis diferents. Per tant, és per això que hem encarregat aquest informe, perquè ens ajudi.

En el moment en què creiem que tenim un projecte sòlid de proposar una fusió, òbviament, en el moment aquell els òrgans de la Fira i els òrgans de l'Auditori seran no només consultats, sinó que hauran de donar-hi la seva autorització, com no podria ser d'una altra manera.

Fa ús de la paraula el senyor Carlos Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, jo volia tornar una mica seguint el que deia la portaveu del Partit Popular, la senyora Concepció Veray, que no puc estar-hi més d'acord. Jo puc estar d'acord o no amb la postura dels senyors d'Iniciativa Verds - Alternativa o de la CUP quant a la República, però sí que no podem caure en el parany de ser un circ. Jo puc estar a favor del nudisme i si vostè avui no obliga a enretirar el que hi ha avui aquí, ens podem trobar que al proper Ple no que vingui nu sino que porti alguna senyal en la seva defensa.

El senyor alcalde, diu, no ens espanti senyor Palomares, no ens espanti... (rialles).

Continua la intervenció el senyor Palomares, qui diu, no ens espantéssim, però sí que pugui vindre a favor del nudisme amb una pancarta afavorint vés a saber què. Això no pot ser un circ. Jo respecto profundament totes les opcions de cadascú, no ens correspon a nosaltres reivindicar-nos amb pancartes de cap tipus en aquest Ple. Hem de ser bastant més seriosos.

I li demano si us plau, bé, demano si us plau a la CUP i als senyors d'Iniciativa Verds - Alternativa que facin el favor, en benefici de tots, d'enretirar això. En cas contrari, estem susceptibles tots de fer els que ens doni absolutament la gana sense que vostè ens pugui dir que no ho fem, perquè a mi renyar ja em va renyar el papa quan era petit i no em renyarà vostè després.

Intervé el senyor alcalde, qui aclareix, senyor Palomares, jo a vostè el recordo molt un dia després que Espanya guanyés la final de la Copa del Món que va venir a aquest Ple amb una samarreta de la selecció espanyola. No li varem pas dir res.

El senyor Palomares, replica, era un polo amb un escut, només faltaria que vostè em digués a mi que no puc anar amb la Roja, perquè a la Roja me l'estimo molt.

Intervé el senyor alcalde, qui dirigint-se al senyor Palomares, expressa, aquell dia vostè va poder lluir perfectament sense que hi hagués cap retret, només faltaria, per tant, escolti'm, no veig perquè una bandera que fa més de vuitanta anys era la bandera constitucional espanyola avui és un símbol que ofengui tant,

El senyor Palomares, replica, a mi no m'ofèn.

Continua el senyor alcalde, qui diu, senyor Palomares, jo crec que vostès hi veuen més pa que formatge en aquestes exhibicions. Que el 14 d'abril, en el Ple de l'Ajuntament de Girona, que és la institució que la va proclamar, hi hagi alguna referència a la República, sincerament, em sembla que és d'un rigor històric indiscutible.

Intervé el senyor Palomares qui manifesta, escolti'm, pengi-la aquí al balcó, però oblidí's de fer aquí al Ple un «paripé» que no correspon. O sigui, aquest circ no l'hem de viure els ciutadans de Girona. Cadascú respecta cada una de les identitats i cada un dels pensaments, el que no podem permetre és que cadascú *al libre albedrío*, doncs, agafi i es permeti el luxe de fer aquí el que li doni la gana. Estem en un plenari, aquí estem representant tots els ciutadans. I ho repeteixo, potser comparteixo molta part del que s'està reivindicant aquí, però crec que no ens correspon.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, d'acord, només una última cosa abans de donar la paraula a la senyora Veray, que l'ha demanada. A veure, no ens confonguem, els portaveus de la CUP i d'Iniciativa no han comès un acte d'irresponsabilitat ni han agafat les prerrogatives que tenen de portaveus en el Ple per posar algun tipus de simbologia aliena al debat polític que tenim en aquest plenari. A veure, puc discrepar de moltes de coses i potser jo no ho posaria això, però no em sembla que s'hagin excedit en les seves funcions polítiques en el dia assenyalat com és el dia 14 d'abril fer un gest simbòlic, que és fonamentalment simbòlic, però que és un gest polític, i aquí fem política.

Senyor Palomares, crec que no ha de ser un debat entre vostè i jo. La senyora Veray ha demanat la paraula i li vull donar.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu de grup municipal del PPC, qui exposa, jo he començat la meva intervenció dient que respectava i sobretot he fet la

diferenciació entre el que s'havia penjat aquí a la meva dreta i el que s'havia penjat davant meu, perquè crec que és molt diferent el símbol. He dit també que respectava la història i també he parlat que hi ha molts dies assenyalats importants a la història. No és precisament el meu grup municipal el que renega de la història d'Espanya, senyor Puigdemont. El que passa que aquí quan ens convé la història d'Espanya és molt important i quan no, no en volem ni parlar.

Miri, jo crec que el que hauria de fer és retirar-ho. No és la primera vegada i tinc la sospita que no serà l'última.

I vostè, quan jo li he dit, m'ha fet la mateixa reflexió que ara li ha fet al senyor Palomares, cosa que està totalment fora de lloc i demostra que vostè no té cap més argument que el que no es vol enfrontar a aquests dos grups i fer-los-hi retirar. Perquè el senyor Navarro porta una samarreta de la qual jo no n'he dit res, perquè, efectivament, el senyor Navarro és lliure de posar-se la samarreta que vulgui per venir al Ple, com qualsevol altre dels vint-i-quatre regidors és lliure de posar-se un polo o una samarreta o una camisa d'un costat o de l'altre. Jo en això no m'hi he posat. Per tant, la comparació que ha fet vostè, no és vàlida.

Tanta autoritat que a vegades exerceix en aquest plenari quan alguna de les coses que li diem els portaveus no li agrada i li surt la vena aquella que es posa contundent, jo li demanaria que ara exercís l'autoritat que té vostè, perquè és l'alcalde —és que no la tenim nosaltres, la té vostè que és l'alcalde—, i que demanés que es guardin les formes i que avui fos l'últim dia que es fessin «paripés» i espectacles d'aquest tipus que poden acabar convertint aquest Ajuntament en un circ.

Perquè jo li diré una altra cosa, senyor Puigdemont, perquè ja el començo a conèixer: a vostè quan el símbol no el comparteix, però no li molesta, li és igual, però depèn de quina fos la pancarta que aquí pengéssim, vostè només entrar se li haguessin ficat els pèls de punta i l'hagués fet retirar. Perquè a vostè quan li agrada o quan no li molesta, bé, però quan no li agrada, com que s'esvera, llavors exerceix l'autoritat. Doncs no, l'ha d'exercir sempre.

Per tant, guardem les formes com es guarden a qualsevol administració, a qualsevol parlament, a qualsevol lloc. Una mica de serietat. Jo respecto totalment la ideologia que defensa la CUP i la ideologia que defensa Iniciativa, en això no tinc cap mena de problema, però no cal que utilitzem això. És que no ho havia vist mai, de veritat, senyor Puigdemont, és que no ho havia vist mai en les altres dues legislatures.

El senyor Olòriz el dia que va voler la bandera de la República va presentar una moció i es va penjar la bandera de la República en aquesta ciutat. És que ho va fer així el senyor Olòriz una altra vegada. Bé, jo crec que és la manera de fer, com li ha dit el senyor Palomares, la pengi, jo li diré que crec que no l'hauria de penjar, però la pengi, però no permeti que això es converteixi en el que s'està convertint. Sincerament, una mica de serietat i de rigorositat, perquè sinó els ciutadans no ens prendran seriosament, o sigui, els ciutadans no es prendran seriosament que el que estem fent és seriós i rigorós si vostè permet aquest espectacle, sincerament li ho dic.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, senyora Veray, només una reflexió, perquè vostè va de rigorosa i jo li reclamaria que ho fes sempre. Em pot dir quan jo he fet retirar una pancarta d'aquest plenari? Perquè no són les primeres mostres que s'exhibeixen en el Ple. Jo aquí he permès, perquè em sembla que és una interpretació correcta de la participació ciutadana per més que a mi em pugui incomodar i a vegades m'han incomodat algunes pancartes, però que per damunt d'això hi ha un respecte a la participació. I aquí s'han exhibit pancartes molt dures, vostè no sap què em posa els pèls de punta o no, no ho sap, però que potser que alguna d'aquelles m'hagi posat els pèls de punta i no obstant això, vostè no m'ha vist en cap moment ordenar la retirada d'una pancarta. Ho he permès, perquè em sembla que per damunt de la rigidesa del protocol, em sembla que la ciutadania demana una altra cosa, demana proximitat i que tinguem l'habilitat d'empassar-nos situacions d'incomodat per un bé major, que és el diàleg amb les diferents sensibilitats que existeixen a la ciutat. Senyora Veray, vostè

m'acaba d'interrompre ara, jo li demano que no s'esveri, li estic raonant, li estic donant un raonament. Jo li estic donant un raonament pel qual crec que un plenari, com s'ha fet, ha de tenir un marge de flexibilitat i s'ha de saber interpretar.

I hi insisteixo, cap de les dues manifestacions que hi ha aquí avui crec que ultrapassen el marge de flexibilitat que en aquest Ple, i no és la primera vegada, hem volgut que presideixi moltes de les sessions: marge de flexibilitat en la intervenció dels grups, en la intervenció de ciutadans en el Ple, en samarretes que poden resultar més o menys agradables a cadascú, en el que es diu, en les mocions que es proposen. Hi ha grups que diuen que segons quines mocions no les hauríem de presentar, per què no? Si jo crec d'això n'hem de poder parlar, perquè és l'espai de debat polític de la ciutat, amb més o menys fortuna, en sabem més o en sabem menys, però aquest és l'espai. I aquí em sembla que no és tan marcià que el dia 14 d'abril hi hagi grups que facin algun tipus d'al·lusió simbòlica a la proclamació de la República. Sincerament, no ho trobo tan marcià. Però no vull tampoc que d'això es faci una discussió que està fora de si, no crec que ni tan sols els grups pretenguessin que aquest fos el debat que monopolitzés els inicis d'aquest Ple.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, jo em refereixo al meu tema, si m'ho permet. Jo li he preguntat sobre un tema que és aquest del trenet i vostè m'ha contestat qualsevol cosa menys el que jo li havia preguntat, perquè li he comentat que s'havia incomplert el ROM i que continua incomplint-se perquè fa quatre mesos i quatre dies que hem entrat unes preguntes i no se'ns han respost. Ara mateix tenim una altra pregunta que fa un mes que s'espera, tenim una petició d'un document que fa mesos que s'espera, i aquest incompliment reiterat del ROM a les preguntes dels grups és quelcom que tampoc ho és gens, de rigorós. Per tant, jo sobre aquest tema li demano i li reitero: volem resposta a les nostres preguntes perquè fa quatre mesos i quatre dies que les hem formulat.

I després, el que s'ha iniciat no és un expedient informatiu, és un expedient sancionador, s'incoa un expedient sancionador, i no pas perquè s'hagin tallat carrers, sinó perquè hi ha hagut unes incidències que per raons tècniques, sembla, del propi trenet, s'ha incomplert el plec de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques. Per tant, no em respongui una altra cosa, li ho prego, jo ja entenc que sobre això no em pot dir res més, però no em fugi d'estudi d'aquesta manera i es pensi que no ens n'adonem. Ens n'adonem.

Per tant, li he reitero la petició que les preguntes es contestin en temps i forma i li reitero que si ens les haguessin respost en temps i forma jo m'hauria estalviat de fer aquesta pregunta sobre aquest decret que inicia aquesta incoació d'aquest expedient sancionador.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, només perquè tingui ben present la dada i sobretot la gent que ens està seguint: vostès com a grup municipal han fet 336 peticions, els n'hem contestat de moment 291, no està tan malament. De les 522, n'hem respost 429. Vostè comprendrà que responem sempre que podem i que la informació que podem donar és de qualitat per al grup i útil, però que hi ha unes prioritats també de la governació de la ciutat que a vegades fan que una qüestió que depèn de recollir molta informació que potser no tenim no permet que es compleixi allò que diu el ROM. I és aquest el cas que explica, el fet que en el moment en què vostè entra la pregunta i quan, diguem-ne, venç el termini del ROM, en la forma no li hàgim pogut donar, però, fixi's, de 336 ja en portem 291 de respostes i dues en part, i n'estan pendents 43, vull dir que no crec que en això ens hàgim adormit. Però, en tot cas, la regidora sap de l'interès per aclarir tots els incidents que hi ha en el tema del trenet i tan bon punt tinguem la informació que li puguem donar, li serà facilitada.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

4. Aprovar les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat de sis places d'agents de la policia local.

Vistes la vacant existent en la plantilla de personal d'aquest Ajuntament, aprovada pel Ple Municipal en sessió celebrada el dia 11 de febrer de 2013 i les necessitats del servei, atès que per Decret d'Alcaldia de data 12 de juliol de 2011 es va delegar en el Ple de la Corporació l'aprovació de les bases de les proves per a la selecció del personal i per als concursos de provisió de llocs de treball inclosos en l'oferta pública d'ocupació, es proposa l'adopció del següent acord:

1. Adequar l'Oferta Pública d'Ocupació de l'exercici 2013 aprovada en sessió plenària de 8 d'abril de 2013, en el sentit d'ajustar el número de places incloses a l'Oferta Pública a les vacants actuals d'agent de la policia local i que són un total de sis.

2. Aprovar de conformitat amb l'establert en l'article 70 de la Llei 7/2007 de 12 d'abril de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei de Règim Local 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i l'article 21 de apartat g) de la mateixa llei segons redacció introduïda per la llei 57/2003 de 16 de desembre, les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat de sis places d'agent de la policia local, vacants en la plantilla de personal i objecte d'Oferta Pública d'Ocupació de l'any 2013 i que s'adjunten a la present proposta. Disposar la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província així com en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el total que portem són sis places que corresponen a una que ja estava a l'oferta pública i, per tant, hem de modificar l'oferta pública per a les cinc següents: tres són places vacants que han quedat per a la cobertura de caporals i dues d'elles són per a situacions d'incapacitat que s'han produït aquest any. Moltes gràcies.

Obert debat ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i dues abstencions del grup municipal de la CUP.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, hi ha un assumpte urgent que com que és de l'àrea que ara ens ocupa jo els pregaria que el poguéssim substanciar ara –vostès tenen la informació, perquè se'ls va fer arribar–, que és concretament el punt relatiu a la contractació administrativa per a la licitació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona.

Sotmesa la urgència a votació s'aprova per unanimitat.

14. Modificació de l'acord del Ple de convocatòria de la licitació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona, i modificació del plec de clàusules administratives particulars regulador del contracte.

Per acord del Ple de l'Ajuntament de data 10 de març de 2014 es va iniciar l'expedient de contractació administrativa que ha de regir la licitació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona, es va aprovar l'expedient, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques, es va aprovar la despesa dels serveis, i es va convocar la licitació.

Als efectes d'aquesta licitació, l'objecte del contracte es divideix en tres lots, la informació detallada dels quals es troba continguda al plec de prescripcions tècniques i són:

LOT 1: Servei de distribució i lliurament de cartes, paqueteria, burofax nacional i avís de

rebuda electrònica, telegrama nacional i internacional i publicorreu (enviaments publicitaris amb adreça).

LOT 2: Tasques de manipulació d'alguns dels enviaments generats per l'Ajuntament.

LOT 3: Trameses mitjançant missatger, publicitat (cartelleria i recollida i distribució de notes informatives sense adreça, bustiades) i altres serveis.

Vist que l'acord esmentat, pel que fa referència a l'import anual màxim de la despesa i concretament a l'IVA aplicable al LOT 1, inclou productes exempts de la seva aplicació. Concretament, el punt 2 de l'acord determina el següent en relació a l'aprovació de l'expedient:

"L'import anual màxim de la despesa ascendeix a set-cents cinquanta-quatre mil cinc-cents cinquanta-nou euros amb tretze cèntims (754.559,13 €), IVA inclòs. Aquest import es desglossa en sis-cents vuitanta-quatre mil nou-cents vuit euros amb catorze cèntims (684.908,14 €), de pressupost net, més seixanta-nou mil sis-cents cinquanta euros amb noranta-nou cèntims (69.650,99 €) d'IVA calculat al tipus del 21%. Cal tenir present que alguns productes del LOT 1 estan exempts d'IVA.

D'aquesta quantitat correspon a cada lot:

Lot 1: 541.982,37 €, més 39.636,58 € en concepte d'IVA al tipus del 21% (en aquest lot, a alguns productes se'ls aplica l'IVA del 21% i d'altres estan exempts de l'aplicació d'aquest impost).

Lot 2: 97.000 €, més 20.370 € en concepte d'IVA al tipus del 21%. Aquest lot es reserva a Centres Especials de Treball.

Lot 3: 45.925,77 €, més 9.644,41 € en concepte d'IVA al tipus del 21%".

Atès que el punt 4 de l'acord, en referència a l'aprovació de la despesa, determina el següent:

"LOT 1:

2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 581.618,95 €".

De conformitat amb l'article 20.1.1r de la Llei 37/1992, reguladora de l'Impost sobre el Valor Afegit (apartat redactat, amb efectes des de l'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, per l'article 79.2 de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011):

"Estan exemptes d'aquest impost les operacions següents:

1r. Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns accessoris a aquestes que constitueixin el servei postal universal sempre que siguin duts a terme per l'operador o operadors que es comprometen a prestar tot o part d'aquest.

Aquesta exempció no s'aplica als serveis les condicions de prestació dels quals es negociïn individualment".

Per tant, l'únic operador al qual s'aplica l'exempció de l'IVA és aquell que presta el servei postal universal, si bé aquesta exempció no s'aplica en totes les ocasions, però a la resta d'operadors postals no se'ls aplica cap exempció d'IVA.

De conformitat amb el punt 2 de l'article 105 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions Públiques i del procediment administratiu comú:

"Així mateix, les administracions públiques poden rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, els errors materials, de fet o aritmètics existents en els seus actes".

Primer.- Modificar l'acord del Ple de l'Ajuntament de data 10 de març de 2014, de la següent manera:

- Acord segon (relatiu a l'aprovació de l'expedient de contractació administrativa, pel preu de licitació anual màxim de 684.908,14 €):

"L'import anual màxim de la despesa ascendeix a vuit-cents vint-i-vuit mil set-cents trenta-vuit euros amb vuitanta-cinc cèntims (828.738,85 €), IVA inclòs. Aquest import es desglossa en sis-cents vuitanta-quatre mil nou-cents vuit euros amb catorze cèntims (684.908,14 €), de pressupost net, més cent quaranta-tres mil vuit-cents trenta euros amb setanta-un cèntims (143.830,71 €) d'IVA calculat al tipus del 21%".

D'aquesta quantitat correspon a cada lot:

Lot 1: 541.982,37 €, més 113.816,30 € en concepte d'IVA al tipus del 21%.

Lot 2: 97.000 €, més 20.370 € en concepte d'IVA al tipus del 21%. Aquest lot es reserva a Centres Especials de Treball.

Lot 3: 45.925,77 €, més 9.644,41 € en concepte d'IVA al tipus del 21%".

- Acord quart (relatiu a l'aprovació de la despesa del servei, que es finançarà amb càrrec a les següents partides del Pressupost municipal):

"LOT 1:

2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 655.798,67 €".

Segon.- Modificar el plec de clàusules administratives particulars, de conformitat amb les modificacions introduïdes per la present proposta.

Tercer.- Procedir a la publicació de les rectificacions referides al DOUE, BOE, DOGC, BOP i al Perfil del Contractant.

Quart.- Ampliar el termini per presentar proposicions 7 dies naturals. Amb càrrec a la partida 2014 420 92000 22201 Correus i notificacions.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas i Crous, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, com ha dit la secretària, com que es va adoptar l'acord en el Ple del 10 de març, ho hem de tornar a portar a Ple. Aquest matí ens hem adonat d'aquesta errada i hauríem d'haver esperat un mes més a portar-ho a Ple i, per tant, perquè no hàgim d'esperar un mes més perquè segueixi la licitació, per això ho hem portat en aquest Ple.

Simplement és un error, on es deia que hi havia unes exempcions d'IVA les quals no es produïen i quan se n'han adonat tècnicament, es fa aquesta modificació. No és altra cosa que això. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, a mi m'hauria agradat poder-ho discutir més a fons a la comissió informativa, perquè no he acabat d'entendre si això ja era un contracte vigent que es modifica... no, és un nou contracte. Per tant, si és un nou contracte, de nou nosaltres considerem que s'està retardant massa la Comissió de Clàusules Socials, en la mesura que en aquest contracte, si no m'equivoco, també hi va sistema de paqueteria, etcètera, que podrien fer un determinat tipus d'entitats. Lamento que haguem de fer el debat així, perquè no és el lloc adequat.

Torno a repetir que en aquest cas hauria preferit ajornar-ho un mes per poder acabar la comissió amb les propostes concretes que aquesta comissió ha de proposar per modificar contractes, etcètera, per assegurar al màxim l'acord del Ple, que va ser unànime, d'afavorir al màxim les empreses sense ànim de lucre que en aquests moments estan inserint laboralment persones que tenen enormes dificultats. I per tant, aquest contracte si l'haguéssim pogut estudiar més, hauríem vist si es podia desglossar en dos o tres apartats. Senzillament això i per tant, ens haurem d'abstenir, tot i que pensem que és un contracte que s'ha de fer i s'ha de fer com més aviat millor.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui expressa, dir que aquesta no és la discussió, ja ho varem passar en el seu moment, ja hi varem posar les clàusules, al Ple passat ja varem portar la licitació inicial i només el que ha passat és que establia que alguns productes no se'ls hi havia d'aplicar IVA i resulta que se'ls hi ha d'aplicar. És un error tècnic, no té res a veure amb les clàusules socials. En el seu moment ja ho varem parlar i estudiar i varem posar clàusules socials allà on es podia posar clàusules socials. Fins i tot, jo en algun moment vaig dir que no podia haver-hi clàusules socials en llocs determinats, perquè no era possible pel contracte, com els contractes amb correus, que ja compleixen ells la seva normativa.

El que avui portem és només un error tècnic, no portem absolutament res més.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui exposa, molt breument, ho torno a dir, si ara haguéssim acabat la comissió, podríem haver aprofitat aquesta avinentesa de la

modificació parcial que vostès diuen per acabar de modificar en positiu el que li comentava.

Vostè diu: «hem posat allò que semblava que es podia posar», bé, però és que hi han aportacions de la comissió que encara no s'han pogut posar sobre la taula. Jo em refereixo a aquestes aportacions que encara no s'han pogut aportar, perquè no ha acabat la comissió.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i cinc abstencions del grup municipal de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

5. Sol·licitar a la Generalitat els dies festius d'obertura comercial per a l'any 2014 .

La Generalitat de Catalunya regula cada any el calendari de festius que els establiments comercials poden obrir. Al mateix temps també permet que dos festius estipulats puguin ser canviats per cada Ajuntament que consideri que té més interès.

Enguany, aquesta llei s'ha modificat i els ajuntaments tenen la potestat de fixar dos dies addicionals als vuit dies festius d'obertura autoritzada a tot Catalunya , que hauran de ser comunicats a la Direcció General de Comerç abans del 31 de maig de 2014.

Atesa la reunió realitzada amb el sector comercial de la ciutat on es consensua demanar els dies 14 i 28 de desembre de 2014 com a festius d'obertura autoritzada, així com canviar el festiu del 12 d'octubre pel 11 de maig.

1. Vista la LLEI 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.

2. D'acord amb l'art. 1.2, apartat c) de ORDRE EMO/36/2014, de 25 de febrer, per la qual s'estableix el calendari d'obertura d'establiments comercials en diumenge i dies festius per als anys 2014 i 2015 que estableix que: "El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments comercials és de vuit l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, que s'ha de comunicar d'acord amb el que estableixi una ordre del departament competent en matèria de comerç".

3. Vist l'interès comercial i turístic d'aquesta acció.

I. Aprovar la proposta consensuada per part de la regidoria de Turisme i Comerç i el sector comercial de la ciutat d'establir els dies 14 i 28 de desembre de 2014 com a festius d'obertura autoritzada, així com canviar el festiu del 12 d'octubre pel 11 de maig.

II. Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya l'autorització per la obertura dels establiments comercials en les dates establertes

III. Facultar tant àmpliament com en dret sigui necessari, a l'Alcalde o regidor/a en qui delegui, per a la signatura de tots els actes necessaris per desplegament del present acord.

Presenta la proposta la senyora Coralí Cunyat, regidora delegada de Turisme i Comerç, qui exposa, efectivament, la Generalitat de Catalunya regula cada any el calendari de festius que els establiments comercials poden obrir. Fins ara eren un total de vuit dies festius en tot l'any. Al mateix temps també permet que dos festius estipulats per la Generalitat puguin ser canviats en cada municipi en funció del seu interès. Aquest any aquesta llei s'ha modificat i els ajuntaments tenen la potestat de fixar dos dies addicionals als vuit que ja existien fins aquest moment. I per tant, amb el sector comercial s'ha consensuat l'aprovació o portar a aprovació d'aquest Ple la petició d'obrir els dies 14 i 28 de desembre del 2014 com a dies addicionals i, a més a més, canviar el

festiu del 12 d'octubre per l'11 de maig, que coincideix amb Temps de Flors i que, per tant, seria en aquest cas una magnífica notícia.

Res més, portem a aprovació del Ple aquestes peticions.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, primer de tot, felicitar l'acord. Jo penso que per primera vegada em sembla que el conjunt del comerç de la ciutat arriba a un acord d'aquesta mena, que va des de l'Hipercor als comerciants del centre. És bo i sempre hem dit que en aquest tema el més important és arribar a acords consensuats per aquells que són els principals responsables i beneficiaris dels acords que es puguin seguir.

I segon, jo espero que avui que està molt susceptible la senyora Veray no es molesti ni vegi cap conxorxa de canviar el 12 d'octubre, el Dia de la *Hispanidad*, per l'11 de maig. Penso que això té lògica que en un moment determinat determinats sectors puguin veure que té més sentit un dia de festa a la ciutat que un altre.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, No anava a intervenir, però el senyor Olòriz m'ho ha posat bé. És el meu aniversari l'11 de maig, senyor Olòriz, miri que bé. *(El Sr. Olòriz diu de fons: «No podrà anar a comprar, ho sento.»)* Sí, l'11 de maig sí, que obrirà.

Simplement quan la senyora Cunyat em va explicar quin era el posicionament i que estava consensuat amb el sector, jo ja li vaig traslladar que nosaltres hi estàvem totalment d'acord. Penso que això el més important és haver-ho consensuat i haver-ho parlat amb el sector, i si el sector considera que obrint un diumenge de Temps de Flors pot anar millor per al negoci, per tant, per a l'economia d'aquesta ciutat, en lloc d'obrir un altre dia, nosaltres no ens hi oposarem de cap de les maneres. Per tant, hi donarem suport.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, només manifestar que nosaltres donem ple suport a aquesta mesura, que estem molt d'acord que s'hagi consensuat amb els comerciants, és una bona manera de treballar. I això també constata una realitat, que la ciutat de Girona i en el conjunt de la societat de la nostra ciutat hi ha diades imposades com la del 12 d'octubre que no estan arrelades i és evident que hi ha dies molt més joiosos i amb molt més goig, com és l'11 de maig, que resulta que a més a més és l'aniversari de la senyora Veray. Per tant, ja li dic felicitats per endavant i felicitats a la Coralí per aquesta bona gestió.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS A LES PERSONES

6. Aprovació d'un nou reglament del Consell Municipal de la Gent Gran de Girona.

El Ple de l'Ajuntament de Girona va aprovar el dia 19 de desembre de 1990 la creació del Consell Municipal de la Vellesa de Girona i el Reglament de Funcionament, amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement de les situacions i de les problemàtiques que afecten el món de la gent gran, així com de la necessitat d'establir espais de debat i de coordinació amb les diverses institucions, entitats i associacions públiques i privades que treballen i defensen aquest col·lectiu.

El Ple de l'Ajuntament de Girona va aprovar el dia 10 de maig de 1994 el text refós del Reglament del Consell Municipal de la Vellesa de Girona, un cop incorporades al text original les modificacions proposades.

En aquests darrers 20 anys el Consell ha crescut i evolucionat fins el punt que la seva composició i funcionament ja no responen al que està reglamentat.

El dia 16 d'octubre de 2013 el regidor delegat de Serveis Socials va convocar la Comissió Gent Gran i Ciutat per encarregar la revisió del Reglament del Consell atès

que la realitat actual requereix uns canvis en la seva estructura i normativa interna. En aquests moments hi ha moltes entitats que hi formen part, més activitats i uns grups de treball estables, amb objectius propis, que funcionen com a comissions. També s'ha evidenciat la necessitat de tenir una persona que representi les entitats de la Gent Gran en el Consell.

El grup de treball ha proposat un document que modifica tot el reglament, començant pel nom del Consell que passarà a dir-se de la Gent Gran, la seva composició, els òrgans i el seu funcionament. Aquest nou reglament recull l'actual funcionament i proposa, com a novetat, que la vicepresidència l'ocupi un membre del consell, elegit entre tots els membres de les comissions que alhora representen totes les associacions, casals i llars de la gent gran de la ciutat.

Atès que l'actual funcionament del Consell municipal de la Vellesa ja no respon al Reglament aprovat pel Ple el dia 10 de maig de 1994 i que s'ha elaborat un nou reglament que recull l'actual composició, estructura i funcionament.

Vist el que disposen els articles 6.3 i 70 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Girona, sobre estructura de l'organització i els òrgans de participació ciutadana, la comissió informativa de l'àrea de Serveis a les Persones sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord.

Primer. Deixar sense efecte el Reglament del Consell Municipal de la Vellesa de Girona aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Girona el 10 de maig de 1994.

Segon. Regularitzar el nom del Consell Municipal de la Vellesa de Girona que ha de ser Consell Municipal de la Gent Gran de Girona.

Tercer. Aprovar inicialment un nou Reglament del Consell Municipal de la Gent Gran de Girona, d'acord amb el que disposa l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, conforme al text que s'adjunta com a document annex obrant a l'expedient.

Quart. Sotmetre a informació pública el reglament, pel termini de trenta dies, mitjançant publicació en el Butlletí Oficial de la Província de Girona i en el Tauler d'Edictes de l'Ajuntament de Girona, per a la formulació de reclamacions i suggeriments.

Presenta la proposta el senyor Eduard Berlosó, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui exposa, no m'estendré ni a la defensa ni a l'exposició, atès que en el plenari del Consell Municipal de la Gent Gran que es va celebrar l'altre dia com a mínim hi havia un representant de cada un dels grups que avui seiem en aquest Ple. Per tant, saben de la voluntat per banda de la gent gran d'actualitzar el seu reglament a les necessitats actuals i, per altra banda, també de l'interès i la il·lusió que varen mostrar per la seva aprovació. Per tant, demano a tots l'aprovació d'aquest nou reglament. Gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, en tot cas, felicitar-nos de l'organització i bona feina de la gent gran associada a la nostra ciutat. El Consell Municipal de la Gent Gran n'és un exemple, i n'és un exemple en molts aspectes. Avui aprovem un reglament que posa en aquesta aprovació el que ja fèiem fa deu anys: el 2004 varem decidir el canvi, es van crear les comissions que en aquests moments funcionen, i sí que és cert, el reglament ho permetia, modificar internament l'organització interna.

Em sembla molt oportú que una comissió àmpliament representativa de la gent gran hagi convertit negre sobre blanc aquestes modificacions que hem fet en aquests anys i generar el que avui és potser un dels consells municipals més actius, més propositius. En aquest sentit, penso, felicitar-nos tots de la bona feina feta en aquest àmbit. I en tot cas, senzillament veure que és un sumar i seguir. A partir d'ara aquest reglament facilita el que ja en aquests moments s'estava fent.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui expressa, nosaltres només, també en la mateixa línia que el senyor Olòriz, dir que estem d'acord

amb aquest canvi de reglament i felicitar la comissió que ha portat a terme aquesta modificació pel seu treball i per la seva empenta. Només això.

Intervé el senyor Joan Menacho, regidor del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres també donarem suport al nou reglament, perquè estem d'acord amb el senyor Olòriz que fan molt bona feina i ho tirem endavant. Realment ens ho varem passar molt bé. I jo voldria remarcar unes paraules que va dir un dels presidents de la comissió de treball: «són avis i són savis», en les quals estem totalment d'acord, suposo que tothom. Creiem que la nostra gent gran l'hem de cuidar, és la nostra història viva i que les seves aportacions són sempre d'agrair. Per tant, sí que donarem suport al nou reglament.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, per part nostra, òbviament veiem bé aquesta evolució del reglament. I volem aprofitar que per un dia aquest plenari parla del Consell de la Gent Gran per demanar també que consti en acta la nostra felicitació a tots aquells avis i àvies que hi treballen amb moltes ganes i amb molt d'entusiasme i que recullen el testimoni de tots aquells que els han precedit en aquesta feina, alguns que ja ens han deixat, alguns participants del Consell de la Gent Gran que van ser persones referents a la ciutat i alguns dels responsables que ho havien estat en el passat, com el Marià Casadevall, que va ser una de les persones que va donar forma i va impulsar l'actual Consell de la Gent Gran.

I fer també un esment de la participació que va tenir en aquesta modificació reglamentària el membre més gran de la nostra llista municipal, que era el senyor Narcís Amagat, i que malauradament ens va deixar fa molt pocs mesos. Ell formava part de la llista amb què ens varem presentar el Grup Socialista a les darreres eleccions. Ell era un d'aquests avis participatius i combatius alhora i, bé, ell com una mostra més de tantes i tantes persones que al llarg dels anys han anat deixant la seva petjada i la seva voluntat de ser actius i lluitadors i combatius fins al darrer dels seus dies participant en aquest consell, que hem de tenir sempre molt present i hem de pensar sempre que ha de ser totes dues coses alhora: participatiu, que la participació ha de ser joiosa, però alhora, que ha de ser combatiu i ha de voler tenir aquesta vessant sempre constructiva i reivindicadora alhora.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

MOCIONS

12. Moció que presenten els grups municipals de la CUP i ICV-EUIA per a sol·licitar el suport del consistori en la celebració de la primera onada del multireferèndum que se celebrarà el 25 de maig de 2014.

S'ha desestimat la proposta següent:

El proper 25 de maig de 2014, coincidint amb la celebració de les eleccions europees, tindrà lloc la primera onada de Multireferèndum al principat de Catalunya. Atès que l'objectiu principal d'aquest no és altre que consultar a la població, mitjançant el vot, el seu posicionament respecte temes que li són comuns, demanem al Consistori la seva implicació perquè la jornada del 25 de maig es desenvolupi sense incidents de cap tipus.

Declarar que en cap cas el Multireferèndum pretén obstaculitzar el transcurs de la jornada electoral de les eleccions europees i que l'organització de les meses de vot es realitzarà complint de forma estricta els requisits acordats amb el Consistori o amb la Junta Electoral pertinent.

En un moment on la societat civil catalana està reclamant, de forma sostinguda, un augment de l'exercici democràtic, el Multireferèndum significarà un avenç cap a un sistema més participatiu i directe, assentant un precedent de participació popular i

democràtica que ens acosta, se'ns dubte, cap a una societat més responsable i conscient dels temes que ens envolten i ens afecten com a ciutadans. Per tot lo exposat es proposa al ple municipal els següents acords:

1. Que, en atenció al caràcter cívic i democràtic de la convocatòria, el Consistori es comprometrà a vetllar pel bon funcionament de la jornada.
2. Que els organitzadors col·laboraran amb les autoritats públiques per tal de vetllar pel correcte desenvolupament del multireferèndum durant la jornada.
3. La voluntat de facilitar als organitzadors del Multireferèndum l'ocupació de la via pública per poder habilitar les meses de vot pertinents - amb respecte a les disposicions de la LOREG - així com la cessió de material i infraestructura municipal en aquells casos que sigui necessari (connexió a la xarxa elèctrica, Wi-Fi, taules i cadires prèviament sol·licitades mitjançant les instàncies pertinents).
4. El compromís del Consistori en la difusió de la celebració del Multireferèndum, mitjançant els mitjans de comunicació institucionals que estiguin al seu abast.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, passem a l'apartat de mocions amb aquella excepció que els hi he comentat abans, en tot cas donarem breument la paraula als dos grups, perquè puguin fer una petita intervenció.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui manifesta, preferiríem que comencessin ells.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, demanaria al representant de l'entitat que ha de venir, la senyora Núria Masegur, que haurà d'asseure's al costat de la regidora, ja que no s'ha preparat el faristol perquè no havíem recordat que era d'entitat. Espero que estigui còmoda i que pugui fer bé la seva feina. Li dono la benvinguda al Ple de l'Ajuntament, sap que disposa de cinc minuts, senyora Masegur. Disposi de cinc minuts que veurà que els marco en aquell rellotge d'allà, no passi ànsia, si passa un minut no passa res, però miri d'ajustar-se al temps. Després es pot quedar aquí per atendre les intervencions dels grups i després que hagin intervingut els grups si vol fer un petit apunt, li serà possible de fer-lo. Per tant, quan vulgui pot començar.

Presenta la moció la senyora Núria Masegur, representant de l'entitat Justícia i Pau Girona, qui exposa, bona tarda, senyor alcalde, senyores i senyors regidors. Sóc la Núria Masegur, de Justícia i Pau Girona, entitat membre de la Xarxa per als Drets Socials, en nom de la qual vinc a defensar aquesta moció per sol·licitar el suport del consistori en la celebració del multireferèndum 2014 que està previst tingui lloc el 25 de maig en ocasió de les eleccions al Parlament europeu.

El multireferèndum és una idea inicial de la plataforma Som lo que Sembrem i la plataforma Aturem el Fracking, però hi ha diverses entitats de la ciutat que estan implicades en la seva celebració. A part de la Xarxa per als Drets Socials que he esmentat abans hi ha l'Associació de Naturalistes de Girona, la Xarxa per a la Sobirania Energètica, la plataforma No a la MAT, la Coordinadora d'ONG...

Com reconeix la Declaració universal dels drets humans en el seu article número 19, la llibertat d'expressió és el dret de tot individu a expressar idees i opinions lliurement i sense censura. Amb gairebé quaranta anys de règim constitucional, a part de les conteses electorals corresponents, només hem votat en quatre referèndums, de les ILP presentades a Madrid ja ni en parlo, però a Catalunya d'una dotzena que es van presentar durant la legislatura passada només una va ser admesa, la de les curses de braus.

Nosaltres creiem que la votació directa sobre temes de gran incidència a la ciutadania i que tenen a veure amb el model de país que volem i estem construint i que projectem per a les generacions futures és necessària com a mitjà de participació i com a exercici de responsabilitat pública i social, que ens obliga a l'autoeducació i a la formació, que col·labora a reduir la desafecció per a la política, a augmentar l'interès pel bé comú i és una forma de lluita contra l'analfabetisme polític. La votació directa augmenta la

consciència, la solidaritat i la il·lusió de la ciutadania per les qüestions polítiques que ens afecten.

D'altra banda, el país es prepara per decidir el seu futur polític el 9 de novembre i l'organització i celebració del multireferèndum és una altra forma de gimnàstica democràtica. Podem i és la nostra responsabilitat ciutadana votar sobre assumptes públics que afecten el nostre dia a dia. Volem fer un país lliure o més lliure, segons l'opció de cadascú, també per permetre que la ciutadania s'impliqui i voti de forma més freqüent.

El vot vinculant és habitual en altres règims constitucionals com ara Suïssa o fins i tot en alguns estats dels Estats Units d'Amèrica del Nord. No és difícil i implica un cert retorn de sobirania a les persones.

La societat gironina ja va organitzar i celebrar una votació sobre el deute extern el 1999 coincidint amb les eleccions al Congrés i al Senat espanyols. Va ser un èxit. Ens va donar confiança com a ciutadania organitzada i va servir per treure a la palestra la reivindicació per a la condonació del deute injust i ja saldat amb escreix dels països del sud.

Les organitzacions i moviments socials de Girona venim de celebrar el Fòrum Social Català a Girona el cap de setmana passat. El multireferèndum és una nova oportunitat per a l'autoeducació i l'autoorganització, és una de les eines de les quals ens dotem per anar construint el món més just, solidari i sostenible que volem.

I per acabar, doncs, només demanar el seu vot favorable a l'aprovació d'aquesta moció. Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

Obert debat, fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, serem breus, perquè penso que l'important és l'exposició que ha fet la Nuri Massegur en representació de tot l'equip de persones que treballen pel multireferèndum, en el qual també ens hi trobem com a grup polític. Perquè, en definitiva, i així de manera molt breu, l'important és enfortir la democràcia.

En aquest Ajuntament hem fet, en aquesta legislatura, un pas endavant en el tema de la participació de les entitats també amb aquesta voluntat d'enfortir la democràcia. I, francament, estem orgullosos que hi pugui haver aquesta opció que ha permès avui, precisament, poder acompanyar tot l'equip de persones que estan treballant en aquesta direcció. Aquesta moció i el plantejament del multireferèndum va exactament en la mateixa direcció, és a dir, l'expressió de la voluntat ciutadana, és a dir, la capacitat que la ciutadania no només, diguéssim, pugui fer la seva aportació democràtica un cop cada quatre anys amb unes eleccions dels seus representants, sinó que vagi més enllà i permeti pensar sobre problemes, sobre realitats que estan passant en el nostre país. Pensar-les, reflexionar-les, actuar-les i prendre decisions és tancar el cercle complet de la implicació ciutadana. I, per tant, el multireferèndum ve a dir això: sobre determinats temes importants del nostre país impliquem la gent, impliquem-la i fem-li prendre consciència i fem aquest pas endavant.

Per tant, és un exercici de maduresa com a país. Tenim, certament, poques experiències arreu del món i potser ens emmirallem molt en el que passa a Suïssa. Realment és un exercici democràtic que hauria d'estendre's a molts altres nivells. Creiem que en aquests moments de dificultats democràtiques seria un pas endavant important que la ciutadania pogués expressar-ho a través d'això.

En definitiva, nosaltres que com a grup municipal hem presentat aquesta moció i que participem activament perquè hi pugui haver multireferèndum al nostre país, evidentment que hi donem suport i ens felicitem que hi hagi tantes entitats que treballen per una veritable democràcia.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui expressa, des de la CUP pensem que el multireferèndum és una molt bona iniciativa, és una

iniciativa viable i palpable per a tota la ciutadania que ens ajudarà a experimentar d'una manera molt directa el que és la democràcia participativa d'una manera fàcil i propera. Gràcies a aquesta experiència, que nosaltres esperem que es pugui dur a terme el 25 de maig amb total normalitat, els ciutadans i les ciutadanes de Girona podrem veure que això de participar directament en decisions importants és molt més fàcil del que alguns ens volen fer creure, que no és ni estrany ni complicat ni és molt menys utòpic, al contrari, és possible i és completament normal i lògic que es pugui fer. En els temps que corren en què tant es parla del dret a decidir cal avançar cap a formes de democràcia directa, de democràcia participativa que converteixin la gent, els homes i les dones en el principal subjecte de decisió, avançant cap a un model de ciutadania compromesa, crítica i conscient i no tant passiva i espectadora com malauradament ho som ara. Cal poder decidir sobretot en la mesura del que sigui possible. I pensem que l'experiència del 25 de maig ens permetrà veure, doncs, que tot això és possible. Per tot això, nosaltres també demanem que la resta dels grups municipals donin suport a aquesta iniciativa i que votin a favor d'aquesta moció perquè l'ajuntament com a institució democràtica més propera al poble, que sempre nosaltres la reivindicuem com a tal, pugui donar el suport logístic necessari perquè aquesta experiència es pugui dur a terme amb èxit.

Intervé el senyor Carles Bonaventura Cabanes, regidor no adscrit, qui manifesta, en primer lloc, agrair la presentació d'aquesta moció a la xarxa i a tota la gent que ha treballat en la celebració d'aquest multireferèndum. I tot seguit dir que, evidentment, el meu vot serà favorable a aquesta moció, i ho serà perquè des de Reagrupament entenem que hem d'estar a favor de tot el que signifiqui afavorir la participació ciutadana, aconseguir que les catalanes i els catalans s'impliquin en el debat polític, que es mobilitzin, és a dir, que la ciutadania no sigui passiva quan es prenen decisions que l'afecten.

Per tant, ens sembla que l'Ajuntament de Girona ha de col·laborar en tot el que estigui al seu abast perquè aquest multireferèndum sigui un èxit de participació.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup no donarà suport a aquesta moció. Jo sé que alguns volen canviar-ho i jo respecto que es treballi per a això, però en aquests moments la democràcia que tenim és una democràcia representativa i, per tant, en aquest sentit, els ciutadans –i la senyora Terés en parlava en la seva intervenció–, cada quatre anys, bé, no és cada quatre anys, quasi cada any voten i a través de les votacions s'escullen no només els representants que cada un vol als ajuntaments, al Parlament de Catalunya o al Govern de l'Estat, sinó els projectes polítics de cada un d'ells i, per tant, els projectes que s'ofereixen als ciutadans; projectes que si després deceben, si un es sent decebut, el projecte polític no era el que ell creia o que s'ha portat a terme d'una altra manera, té al cap de quatre anys més, quan torna a haver-hi eleccions, l'opció de canviar el seu vot i donar suport a una altra formació política.

Els referèndums, a més, jo crec que això és més que evident i que és conegut per tothom, els referèndums els convoca el poder legislatiu, i per tant, en aquest sentit el Parlament de Catalunya o el Congrés dels Diputats. Perquè els referèndums són o per establir una llei o per canviar-ne una altra, però no per a altra cosa. Jo ho dic perquè la paraula que es fa servir potser a vostès els sembla que no és important, però nosaltres creiem que sí que també és important la paraula que s'ha fet servir.

Mecanismes de participació n'hi ha uns quants i jo crec que cada vegada n'hi ha més. I també s'ha dit aquí que l'exemple d'això és aquest plenari, que fins fa dos anys i mig no es podia participar per part de les associacions en el plenari de l'Ajuntament i a dia d'avui ho ha pogut fer una associació, com ja ho han fet moltes en aquest període legislatiu, que han pogut presentar la seva moció. I en el cas del Parlament de Catalunya i el Congrés dels Diputats, un mecanisme de participació –que també s'hi ha fet referència– són les ILP. Per tant, mecanismes de participació, voler canviar la

democràcia representativa per la democràcia directa o participativa que aquí es deia, jo ho respecto, però crec que és un altre el camí que s'ha de fer.

Jo respecto la iniciativa, només faltaria, i en això saben que sempre estem el Grup Municipal del Partit Popular, però nosaltres no la compartim i, per tant, no hi donarem suport.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, nosaltres, el Grup Municipal del PSC sí donarà suport a la proposta que ens presenta la xarxa. Nosaltres entenem que això és democràcia activa i, per tant, tot moviment que promogui la participació democràtica és bo. I per tant, també considerem que l'Ajuntament ha de facilitar en la mesura del que sigui possible, tota la logística que sigui necessària perquè la jornada del 25 i altres jornades que es produeixin, perquè em penso que no es tracta només de la jornada del 25; es tracta també d'una actitud que a partir d'ara en endavant hem d'aprendre en qüestions que ens afecten a tots, coses més properes i coses més llunyanes.

Nosaltres estem d'acord amb aquest concepte, no ens fa por. Felicitem la gent de la xarxa i us agraïm que hi sigueu.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, pel nostre grup s'ha demostrat i així ho ha posat en evidència també la intervenció de la senyora Terés fa un moment, és a dir, per primera vegada aquest consistori, des de l'entrada de Convergència i Unió, es va obrir el concepte de la participació de les diferents entitats. Per tant, hi creiem, creiem moltíssim en la democràcia activa i participativa.

Però hem estat reflexionant molt referent a aquesta qüestió i el que sí entenem és que igual que succeeix, per exemple, aquí a l'Ajuntament, on hi ha un ROM que regula com s'ha d'actuar i com s'ha de participar, entenem que aquesta iniciativa d'enfortiment pròpiament de la democràcia requereix una norma, un sistema que permeti donar-li molta més força i que permeti que sigui realment efectiva. En aquest sentit, no hi donarem suport perquè no hi creiem, però sí que el que venim a manifestar és que el Parlament de Catalunya està redactant la llei de consultes i que entenem que serà un instrument, jo crec que l'adequat, i aplicarà un sistema realment efectiu que permeti no només el dia de les eleccions a la Unió Europea, que, al llarg de molts països de la Unió Europea celebren en aquell mateix moment diferents consultes i que, evidentment, nosaltres som i creiem en aquest concepte, però sí entenem que manca un sistema que permeti donar efectivitat i que el valor del resultat pugui ser realment un element propici per entendre una verdadera democràcia activa i participativa.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa l'agraïment a les diferents intervencions i indica a la senyora Masegur que si vol fer un torn de rèplica, en pot disposar.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Masegur, qui expressa, només un parell de comentaris. Segons la lògica que deia la senyora Veray entendria que molta gent només voti dos cops i després deixi de fer-ho.

Després, respecte al que diu el senyor Ribas, que nosaltres creiem en el mètode científic, l'assaig i error. Vull dir, d'acord que el Parlament desenvoluparà el reglament, però nosaltres tenim, penso, el dret de fer aquest exercici d'autoorganització i demanar la seva opinió a les persones sobre aquests temes. Perquè, a més, com el *hashtag* aquell, tenim pressa. I que el que és important no creiem que sigui ni el reglament ni els resultats, no és el més important, sinó que el que és important és això, que puguem organitzar-nos i ser capaços de tirar endavant iniciatives com aquestes.

Gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, moltes gràcies, senyora Masegur pot ocupar el seu lloc del públic. Li agraeixo la participació i el to.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es produeix un empat amb dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes, dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i PPC i una abstenció del regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

Sotmesa la proposta a una segona votació, queda rebutjada pel vot de qualitat de l'alcalde.

7. Moció que presenta el grup municipal del PSC per a l'elaboració del Pla Integral de Barri del Sector Est.

En un context de crisi econòmica com l'actual, que impacta fortament en la nostra societat i que fa patir a moltes famílies, un dels fenòmens que observem amb preocupació és el de l'increment de les desigualtats. Nombrosos estudis indiquen que la diferència entre els que tenen més i els que tenen menys ha augmentat en els darrers anys. Aquest fet, sumat a les polítiques de retallades i de contracció de la despesa pública social, provoca que no s'aconsegueixi combatre la desigualtat amb eficàcia, i tampoc ajuda a bastir l'entorn social i cultural idonis per abordar aquesta problemàtica de forma proactiva.

Específicament a Girona, el que aquí exposem no ens és estrany. Si ens fixem en les dades -les que tenim, i les que s'estan recopilant-, som capaços de copsar que a la nostra ciutat també existeix una geografia de la desigualtat, en la qual hi ha barris més castigats per la crisi i que pateixen de forma més notable que d'altres la preocupant reducció de benestar i d'oportunitats que acompanya a la recessió.

Així doncs, proposem en aquesta moció actuar concretament sobre el sector Est de la ciutat, que és precisament una de les zones més sensibles en el sentit que venim exposant fins ara. Les últimes dades sectorials d'atur, d'octubre de 2012, ens indicaven que la desocupació en aquest sector era del 55'10%, més del doble que la mitjana de la ciutat (24'12%).

El mateix podem dir citant altres indicadors claus per entendre l'evolució de la igualtat i més específicament de la igualtat d'oportunitats: les dades educatives i de formació, importantíssimes en aquest sentit, són ben explícites: fins a un 34'55% dels ciutadans del sector Est no tenen la ESO ni el graduat escolar, i només un 10'91% dels habitants de la zona posseeixen formació universitària. Unes xifres que són completament inverses a la d'altres sectors de la ciutat.

Aquestes dades, només per citar-ne dues -malgrat que en podríem exposar moltes d'altres- són un exemple de l'estat socioeconòmic del sector Est de la ciutat; que ha estat sempre víctima de certs desajustos estructurals -que ara, amb la crisi, s'han vist agreujats-, tot i les mesures que s'han dut a terme des dels poders públics.

En aquest sentit, en el passat s'havien realitzat accions diverses, en diferents àmbits, que van impactar de forma positiva sobre els barris més vulnerables. El programa "Onyar Est" o els més recents plans integrals de barri que reben el nom de "Integrant Accions" en són un exemple.

Des del grup socialista creiem, però, que l'impacte de la profunda crisi que vivim, en el sector Est de la ciutat -motiu de la present moció-, requereix d'un nou impuls i de noves actuacions per part de l'administració i específicament del consistori. Necessitem enfortir la xarxa de protecció social i impulsar les mesures necessàries per tal de que la crisi econòmica no impacti tant severament sobre els més febles i malmeti la cohesió social. Entenem, a més, que continuem necessitant solucions integrals per tal de solventar aquest problema, que vagin més enllà d'un àmbit concret. Les variables que afecten a la generació o a la perpetuació de les desigualtats -i conseqüentment també a l'exclusió i a la marginació social- són múltiples, i com a tal requereixen d'actuacions polièdriques i transversals. És en aquest sentit que es proposa al Ple de la Corporació el següent acord:

- Que s'elabori un Pla Integral de Barri per al Sector Est de la ciutat, que abordi amb noves mesures i un nou impuls la problemàtica concretada en la part expositiva de la moció des de diferents àmbits: urbanisme i habitatge, educació, salut, medi ambient o economia i treball, entre d'altres.

Presenta la proposta la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal, qui exposa, aquesta és una moció que varem presentar fa dos mesos en aquest mateix plenari, a petició i a proposta del grup de l'equip de govern la varem retirar perquè ens van demanar poder-ne parlar en el barri i poder-ne parlar amb els veïns. Es va fer una reunió informativa en la qual l'equip de govern ens va informar de què és el que s'està fent en el programa Integrant Accions, que és un programa que fa molt de temps que funciona en el barri i que el coneixem perfectament, però va anar bé per refrescar una mica les dades i allò que s'estava fent.

Tal com ja varem dir en aquesta mateixa reunió, per part nostre ens sembla molt bé allò que s'està fent amb Integrant Accions, però tenim la plena consciència que en aquest moment la situació requereix un major esforç en tots els sentits. I, per tant, vist que el que nosaltres demanàvem era diferent d'allò de què se'ns estava informant i vist que es va fer una única reunió –ara després de presentar la moció se n'ha convocat una altra, però també de la mateixa naturalesa, de tipus informatiu–, reiterem la nostra petició que s'abordi d'una manera més integral i amb major profunditat la problemàtica que s'està produint en el sector est de la ciutat.

La qüestió és una qüestió rellevant, és una qüestió important que fa referència a una zona de la ciutat en la qual tenim constància que la crisi econòmica, que està afectant, evidentment, tots els territoris de la ciutat, està incidint d'una manera especial i d'una manera més greu en aquells territoris en els quals ja hi havia una situació prèviament més difícil.

Tenim dades que corroboren aquesta impressió. Algunes de les dades són dades dramàtiques, per exemple, les dades d'atur. Les dades d'atur quan es van recopilar per darrera vegada l'octubre de 2012 ens parlaven que la desocupació en aquest sector supera el 50 per cent, és a dir, més de la meitat de la població activa d'aquella zona es troba en situació d'atur. Aquest és un fet gravíssim, evidentment, que està a l'origen de moltes altres situacions enormement preocupants que es produeixen en aquesta zona de la ciutat.

Un altre element molt important que ens fa pensar que la situació s'està deteriorant profundament en aquesta zona de la ciutat són les dades educatives i de formació; no només no s'està millorant com sí s'estan millorant en la població en general els nivells formatius en la població d'aquest sector, sinó que està empitjorant. Fins a un 34,5 per cent dels ciutadans del sector est no tenen l'ESO ni el graduat escolar, només un 10 per cent dels habitants de la zona tenen formació universitària, i una dada que és encara pendent de confirmació, i tant de bo no es confirmi, però sembla que aquest any el nombre d'alumnes que acreditaran l'ESO del sector baixarà d'una manera molt important. Si estàvem tenint números que superaven els deu alumnes que acreditaven el graduat d'educació secundària obligatòria en aquella zona, sembla que aquest any difícilment hi hagi més d'un alumne que pugui acreditar l'educació secundària obligatòria dels joves que provenen de les escoles d'aquell barri.

Aquestes dades són només una mostra de com el problema de la crisi que en aquest moment s'està produint a tota la ciutat té una incidència molt més accentuada en els llocs allà on ja hi havia problemes prèviament i com la profunda escletxa entre rics i pobres, l'escletxa que s'ha fet més fonda a partir de la crisi, els rics més rics i els pobres més pobres, no només afecta les persones, sinó també els territoris.

Jo pregaria, si us plau, és que des que he començat la meua intervenció hi ha converses creuades i jo crec que no deu costar tant...

Intervé el senyor alcalde, qui diu, demanaria una mica més de silenci, perquè a vostès no els ho sembla, però quan xerren dues persones, inclús fent l'esforç que no se senti, s'acaba sentint i molesta una mica i distorsiona.
Pot continuar, senyora Bosch.

Reprèn la intervenció la senyora Bosch, qui diu, en aquest cas, igual que s'ha incrementat l'escletxa entre els sectors de població més rics i els més pobres, també està passant el mateix entre els barris més rics i els barris més pobres. I és en aquest sentit que per part nostra tornem a posar el tema sobre la taula: aquest és un sector de la ciutat que requereix una acció més de fons. Creiem que això és possible fer-ho i és possible treballar amb profunditat i treballar amb consens i poder preparar un projecte que tingui una vocació d'atendre integralment els diferents àmbits que són els que constitueixen el fenomen de l'exclusió social, que és un fenomen multidimensional i que requereix una resposta multidimensional també. I per tant, demanem que hi hagi un projecte que intenti incidir en l'urbanisme i l'habitatge, en l'educació, en la salut, en el medi ambient, en l'economia i en el treball.

Els hi varem fer avinent, i així ho varem dir també a la reunió que es va fer en el barri, que a final d'aquest any, a la tardor-hivern d'aquest any, hi haurà convocatòries que sortiran per convertir en operatiu el nou programa del Fons social europeu 2014-2020, que tenim les directrius de l'Europa 20-20, que seguint aquestes directrius i sabent que vindran 1.980 milions d'euros a Catalunya, dels quals el 65 per cent serà gestionat directament per la Generalitat, pensem que és possible treballar per fer un pla integral que permeti pensar d'una manera innovadora, perquè la innovació a vegades la pensem només aplicada a les indústries de la informació, en els sectors tecnològicament més punters, però la innovació també és molt important en el treball social, en l'acció social. I per tant, hauríem de preparar un projecte innovador que pensés en temes - jo els havia suggerit també aquell dia en el barri - d'aprofitament de l'energia de la biomassa que tenim a prop, que podria ser una manera d'abordar el problema de la pobresa energètica que hi ha en el barri i al mateix temps accedir a fons que en aquest moment s'estan convocant, convocatòries de subvencions per a calderes de biomassa, per exemple, i abordar amb aquest tema energètic la pobresa energètica, el problema de feina que hi ha en el barri i aconseguir fons.

Aquest era un exemple com molts altres que els varem posar de possibles accions a fer noves, diferents i que donin resposta a tota aquesta bateria de problemes.

Més enllà de si han aconseguit ara, amb tota aquesta negociació que anaven fent mentre jo anava intervenint, els vots per tombar la moció o no els han aconseguit, jo els prego que tinguin present com aquesta és una moció que va a donar resposta a una situació conflictiva, difícil, que s'està produint en una zona de la ciutat i que si no l'abordem conscients que allò que no siguem capaços d'aturar ara pot agafar una dimensió molt més difícil d'aturar en un futur, que ho fem amb consciència de present, però també amb consciència de futur i que ho fem pensant que els problemes d'un sector no són només d'aquell sector, sinó que acaben afectant tota la ciutat, tots els gironins i gironines i que requeriria en aquest moment una acció una mica valenta a la situació que s'està produint en aquesta zona.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui expressa, tal com ja vaig expressar en el Ple en què es va presentar aquesta moció, el meu vot serà favorable. Entenem que és bàsic que les problemàtiques que afecten aquesta zona de la ciutat i també altres barris de Girona agreujades per la situació de crisi econòmica actual siguin tractades prenent com a base un pla de treball, un pla integral que afecti diferents àmbits, i no de manera aïllada.

Com ja vaig dir el primer dia que es va portar aquesta moció al Ple, entenem que cal combatre les desigualtats provocades per la crisi, que es tradueixen massa vegades en l'àmbit municipal en un centre de la ciutat que creix, que prospera, que genera

oportunitats i, en canvi, en uns barris degradats que concentren situacions de pobresa, desocupació, marginalitat i mancances de tota mena que entenem que cal corregir i contra les quals cal lluitar. Per tant, la meua posició serà favorable.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, intentaré en aquesta moció a dos temps poder fer-me entendre més bé que en la discussió de la moció anterior. Sé que les meves paraules no varen caure bé al Grup Socialista, fins i tot podrien ser mal interpretades i, com a conseqüència, varem rebre un vot de càstig en una altra moció nostra, però ja en varem parlar. Bé, el rancor no pot portar a desenfocar el tema d'avui, ni de lluny.

Continuo pensant que no és el millor tractar aquest tema amb una moció, però la moció s'ha presentat i s'ha presentat dues vegades. Deia que si hi ha alguna cosa que dels anys de govern en la meua responsabilitat de polítiques socials em sap més de greu és no haver pogut ajudar prou, fer-ho prou bé, el que anomenàvem «zona est». Per tant, qualsevol retret que es pugui fer a aquest Govern actual me'l faig jo mateix.

Tenim una visió de la zona est, deia, equivocada, perquè són quatre barris molt diferents. Es pot parlar de marginació, però hi han barris que no estan marginats si no és per la crisi econòmica i la duresa que comporta. Són de gent treballadora, de gent que està i ha estat, doncs, peces clau en la seva família, en l'organització del seu propi barri. Hi han barris molt diferents, són quatre barris. Si Girona té quatre rius, la zona est té quatre barris.

I, precisament, un dels problemes que ens trobàvem en la darrera part del mandat d'Integrant Accions era que jo penso que no varem saber prou adequar aquest Integrant Accions a quatre barris. I a vegades, com els vasos comunicants, la mateixa llei de gravetat portava que s'apileessin tot un conjunt d'accions a un barri i desatenguéssim altres barris, perquè pensàvem que aquests barris rai. A vegades també passa, no?, «aquest barri rai, aquest barri ja se'n surt», sense veure que el lligam d'un barri amb un altre seria molt més fràgil com més avancés la crisi econòmica. La crisi econòmica no és un tema d'aquest mandat, la crisi econòmica va començar el 2007-2008, en el mandat anterior. No varem ser capaços de fer un pla de barris, deia, no en varem ser capaços quan el Pla de barris existia, no varem ser capaços d'integrar les accions dintre l'Ajuntament: urbanisme, mobilitat i, Integrant Accions, continua sent en bona part un programa social, un bon programa social, però un programa social. I si fa quatre anys o cinc no en fèiem prou, ara encara menys.

Jo penso que tot això dels plans, em sembla que sóc molt escèptic amb aquests plans que vénen experts i penso que a vegades ens mengem les accions en el pla. Jo penso que els més experts són els veïns i els tècnics que tenim allà. Però de vegades, amb tot el respecte que tinc pels tècnics i l'estima, de vegades Integrant Accions ha estat massa un pla de tècnics o d'entitats que tenen els seus tècnics. Són imprescindibles, però no suficients. Jo penso que l'objectiu real, el mateix pla Integrant Accions ho diu, hem d'apoderar i hem de fer partenariat. No ens ha sortit mai bé el partenariat amb les entitats dels barris. Per què? Perquè a vegades esperàvem que tots els barris en el mateix moment, com una conjunció astral, tinguessin entitats totes actives en el mateix moment, i a vegades quan un barri tenia una entitat activa, l'altre no.

Però això, primera recomanació, convertim el que estem fent en quatre rius, en quatre accions, en les quals trobarem en alguns casos col·laboracions de partenariat potent de les entitats i en altres potser el principal objectiu és aconseguir que hi hagin entitats que puguin fer amb nosaltres aquest partenariat.

Segon element: hi ha una situació important –com ho diré jo?–, no d'ara, d'inseguretat. És veritat, d'inseguretat. Hi ha un paradigma que no hem trencat ni el Govern anterior ni penso que aquest; el paradigma que si no hi han denúncies, no hi han problemes, i de vegades l'estadística, en aquest cas, és mentidera. Perquè un dels grans problemes que tenim, fixin-se que fa pocs dies tornàvem a replantejar un programa que ja havíem fet que era el programa que a les botigues es pogués prendre denúncia, això ja ho havíem fet, ara ho tornem a replantejar amb més força, perquè molta gent no denuncia.

Hi pot haver la situació enganyosa que la manca de denúncia o menys denúncies significa que el barri funciona bé. A veure, cal un pla de seguretat a fons, a partir d'escoltar els veïns. A veure, no pot ser que un policia no sàpiga qui és el president d'una associació de veïns. M'explico? És a dir, això ja és un paradigma que un president de l'associació de veïns es preocupa per un tema i el policia li demana la documentació perquè no sap qui és.

A veure, l'acció que hem de fer policial ha de ser de molta proximitat. I no hi hem d'enviar els policies castigats, hi hem d'enviar els millors policies. Anar allà per un policia, evidentment, no és fàcil, però per això hem de tenir un programa a fons –a fons– que amb l'experiència que tenim i els errors que altres hem comès, ho torno a repetir, i els errors que altres hem comès, puguem trobar-hi una solució satisfactòria.

Una segona línia i una tercera i amb això acabo. Una segona línia és l'educació. Hem retrocedit en un aspecte molt important que era que els nois i noies acabessin l'ESO. Hi ha molt absentisme, no es deu solament que hem tingut menys diners per acompanyament, que això és important, sinó potser ens hauríem de replantejar en educació el tema, un tema molt volgut, del dos-catorze, és a dir, tenim escoles que ara estan deixant lliures aules –no ens havia passat mai– i el tema del dos-catorze, és a dir, tenim experiències concretes que ens diuen que l'alumne que ha anat a escola bressol té molt millor resultat que un alumne que no, sobretot en aquells barris i especialment en algun barri. Poder treballar amb nens de dos i tres anys a la mateixa escola i continuar fins als catorze, atenció, jo recordo exalumnes de l'EGB de la zona que molts d'ells s'han fet una vida plena d'honestedat i de bona feina. Anava bé l'EGB fins als catorze, podíem controlar-ho molt més. Per tant, aquest és un tema que jo penso que podríem treballar amb el Departament d'Ensenyament i seria una novetat important. Fer que els exalumnes d'aquesta escola siguin possibles monitors. Alguns s'han quedat sense feina, però, en canvi, tenen darrere una experiència social, personal, molt important. Per què no treballem en aquesta perspectiva?

I un últim element: la promoció econòmica, la promoció econòmica adaptada, que aniria des d'escola taller, perquè tenim «ni-nis», que són un focus, diguem-ne, de narcotraficants, perdoneu, és un focus, aquells nanos que no fan res, que han tingut l'educació millor possible, però que davant del res, ostres, que fàcil és caure en el diner fàcil que alguns prometen. Per tant, hem de trobar aquest element. I, alhora, promoció econòmica, accions que podem fer en el barri. Aquí se n'han dit unes. És una zona privilegiada de boscos, estan bruts en alguns casos. Hi ha alternatives que podríem promoure.

Per això, votaré que sí amb la voluntat que el Govern tingui flexibilitat per també votar que sí. A veure si m'explico, aquí no es tracta de guanyadors-perdedors, si hi ha algun perdedor, em poso jo el primer de la fila, sinó d'aprofitar el que estic segur que és comú i és que cal un replantejament a fons de l'acció que fem, per fer-la –aprofitem la reunió de demà, de quan sigui per fer-la– i alhora donar pas als moviments socials que tenim i poder fer alguna cosa jo diria amb més fortalesa. Perquè d'aquests quatre barris, a algun, a algun d'aquests quatre barris jo penso que hem perdut la guerra, l'hem perdut de moment, i estic segur que no l'hem perdut aquests tres anys, ho torno a repetir. En altres barris no, en altres barris la guerra... –i permetin-me la paraula «guerra», perquè en aquest cas és esforç i sacrifici–, en algun d'aquests barris tenim que s'està guanyant, però amb un esforç inaudit. I de vegades jo penso: «si falten aquelles dues o tres persones, podem retrocedir ràpidament», hi hem de donar suport. I en algun altre estan en taules o retrocedint.

Per tant, perdonin l'extensió que he tingut avui, lamento haver parlat tant, és un tema que conec i jo penso que el millor quan coneixes una cosa i t'has equivocat és rectificar. Estem al punt, estem en un bon moment per rectificar i la rectificació, ho torno a repetir, ha de ser amb el suport de vint-i-cinc, no de majories o minories, ha de ser amb el suport de vint-i-cinc en aquests casos.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, jo també tinc moltes coses a dir, intentaré ser més breu, tot i que no sé si me'n sortiré, ho intentarem.

A veure, nosaltres votarem a favor d'aquesta moció, però també pensem que no ha de ser una moció d'equip de govern contra oposició, d'oposició contra equip de govern. Aquí no parlem d'una cosa que es diu el sector est, l'última vegada que van presentar la moció i que la van retirar jo vaig comentar, també ho ha dit ara el senyor Olòriz, que allà no estem parlant del sector est i ja està; allà hi ha una sèrie de barris amb una identitat pròpia, amb una història personal i pròpia, i això és important, és important perquè la identitat personal i del territori no s'ha de diluir en el magma de la globalització més global o de la globalització més local. A vegades, en algunes ciutats que han crescut molt s'acostuma que alguns territoris de la ciutat que han quedat desconnectats del conjunt de la ciutat se'ls anomena per una denominació tècnica i purament geogràfica, i això des del nostre punt de vista és una manca de respecte a la ciutadania que allà ha clavats arrels, que ha crescut, que ha lluitat per la seva família, que ha lluitat per tirar endavant un projecte. Per tant, molt important, no parlem d'una simple definició geogràfica d'un racó de la ciutat; parlem d'uns quants barris amb identitat pròpia.

Insisteixo també que és important que això no es converteixi en una simple picabaralla política. Quan d'aquí a un temps el senyor Berlosó estigui a l'oposició podria tenir la temptació de carregar contra el Govern, que potser hi serà la senyora Pia Bosch, qui sap, ves a saber, la vida dóna moltes voltes i en política encara se'n donen més. I estaríem fent exactament el mateix, passant-nos la pilota els uns als altres.

Jo també sóc dels que pensa que els barris de Mas Ramada, de Vila-roja, del Grup Sant Daniel, de la Font de la Pólvora i també del Grup Barceló, de més avall, del cantó de la zona del parc tecnològic, han de ser objecte d'un pacte, no d'estat, però sí d'un pacte de ciutat, perquè és una zona que estructuralment ha estat desconnectada de la ciutat. Les ciutats, la geografia de les ciutats, la geografia de les desigualtats, molt sovint l'evolució de l'activitat econòmica el que fa és allò que esmentava al començament, desconnectar peces de ciutat del conjunt de la ciutat. I molt sovint el model d'excel·lència que es promou i de potenciar les parts més competitives el que fa és deixar peces pel camí. Això jo penso, sempre he pensat que Girona té una responsabilitat històrica amb el conjunt d'habitants dels barris dels quals ara parlem. Això no és només culpa d'un equip de govern o d'un altre equip de govern, sinó que és culpa, des del meu punt de vista, del conjunt de la ciutat, del conjunt de tots i cadascun dels ciutadans, d'empreses i institucions que formem aquesta ciutat. Una ciutat no és res més que un cúmul de diverses capes civilitzadores que al llarg dels temps, dels segles, es van formant de mica en mica, periòdicament, peça a peça. I es va arribar a aquesta ciutat de Girona en un moment determinat en què van aparèixer una sèrie de barris en una perifèria de la ciutat, amb una història molt determinada: un context d'immigració, un context de misèria econòmica i decreixement econòmic. I així va néixer aquesta ciutat i així es va formar Girona tal com la coneixem avui. I això ha anat evolucionant amb tota la seva complexitat i hem arribat fins als nostres dies.

Per això nosaltres pensem que el que hem de fer és un gran pacte de ciutat per no deixar enrere els nostres veïns d'aquests barris de Mas Ramada, de Vila-roja, de Font de la Pólvora i de Vila-roja. No els hem de donar l'esquena. I jo sóc dels que pensa que a Girona durant massa anys i ara també els estem donant l'esquena. Són barris i persones amb dignitat, tenen dret a tirar endavant el seu propi projecte personal de vida i pensem que és injust que hagin de patir situacions que altres llocs de la ciutat no pateixen.

La crisi econòmica, social i civilitzadora que patim actualment des de fa uns anys no ha fet més que agreujar aquestes complexitats, però que ja hi eren les complexitats. El que passa que també la Girona benestant sempre ha volgut amagar la realitat. I nosaltres pensem que la realitat no es pot amagar, que aflora perquè hi és i l'hem d'afrontar. És per això que nosaltres pensem també que hem de fer un gran pacte ciutadà més enllà de l'Ajuntament per a aquests barris i aquests veïns nostres.

I finalment, dir-los que la manera més gràfica i més palpable que tenim de normalitzar aquest fet, és que tots i cadascun dels regidors i regidores que estem aquí presents visitem amb normalitat aquests barris i no només en campanya electoral, que també sóc dels que penso que en campanya electoral no s'haurien de fer segons quines visites, perquè és molt més contraproductiu, sinó en el nostre dia a dia visitar-los de forma periòdica, de forma discreta, de forma normalitzada. Estic convençut que això ajudaria d'alguna manera a anar normalitzant la situació.

I a més a més, i amb això ja acabo, aquest problema que tenim en aquests barris de la ciutat també el tenim en altres indrets de la ciutat, no són només aquests barris. Problemes de marginació, problemes d'inseguretat, problemes de salubritat, problemes de convivència no són només en aquests barris, també en altres zones perifèriques de la ciutat els hem creat i hauríem de començar a pensar a resoldre'ls.

Intervé el senyor Joan Menacho, regidor del grup municipal del PPC, qui exposa, és evident que ningú vol girar l'esquena, com ha dit el senyor Navarro, a una realitat com és el sector est, que engloba aquests quatre barris de la ciutat.

Tots coneixem la situació d'aquesta zona i que són realitats diferents, cada barri té les seves necessitats. La situació de cada barri, la seva història i l'evolució que han fet cadascun és diferent.

Sí que és veritat, que la senyora Bosch hi ha fet referència a la moció, que en algun barri d'aquesta zona i concretament a Font de la Pólvora, sobretot, hi han dades que són esfereïdores. Fan pensar i fan que es posi sobre la taula alguna cosa més del que s'està fent, és evident, i que no soluciona el problema. Hem de fer alguna cosa més perquè la situació actual no vagi a més.

És cert que després del Ple de febrer, en què aquesta moció ja es va presentar i es va retirar amb el compromís de treballar plegats en la millora d'aquest sector, s'han convocat dues reunions, una d'elles per demà. Però considerem que cal un nou impuls, perquè creiem que cal alguna cosa més que dues reunions informatives en dos mesos per aconseguir el nostre objectiu. Caldria pensar entre tots un pla per a aquests barris i poder optar a les ajudes del fons social. Per tant, el meu grup municipal hi donarà suport.

Intervé el senyor Eduard Berlosó, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui exposa, la intenció del nostre grup era votar «no» a aquesta moció. Senyora Bosch, vostè ha fet referència que la reunió programada per demà volia donar entendre que era com oportunista, en el moment en què han presentat vostès aquesta moció; res més lluny per part nostra, la convocatòria està feta des del dia 8 d'aquest mes.

Com deia abans, la nostra intenció hagués estat votat que no, perquè? Perquè aquesta mateixa moció vostès la varen presentar en el Ple del passat mes de febrer i la van retirar de l'ordre del dia davant el compromís que varem adquirir de crear una comissió amb participació de representants de tots els grups polítics, tècnics de la casa, representants de totes les entitats que treballen al sector i les associacions de veïns. Aquesta comissió s'ha constituït i ja es va fer la primera sessió, tal com tots han reconegut, el passat dia 13, i n'hi ha convocada una segona per al dia 15, per continuar treballant per allò que tots volem per al barri de Font de la Pólvora o del sector est.

Sincerament, no entenc el perquè de la presentació d'aquesta moció i menys quan vostè va estar present en la primera trobada. I estricte a l'acta, del que diu respecte a la seva intervenció, diu així: «La regidora senyora Pia Bosch explica el perquè va presentar la moció al Ple de l'Ajuntament, per la seva preocupació envers l'actual deteriorament del territori, i com a resposta l'Ajuntament va convocar aquesta reunió d'explicació del que s'està treballant dins del Pla de desenvolupament comunitari, programa Integrant Accions.» Vostè mateixa reconeix que ja s'està treballant com a comissió, perquè aquesta nova presentació? No voldria pensar que aprofitant-se de

l'angoixa que viuen alguns ciutadans de Font de la Pólvora i davant els reptes que se'ns presenten a curt termini aprofiti la situació per fer clientelisme.

Voldria recordar d'una manera telegràfica diferents intervencions que hi varen haver en el Ple del mes de febrer. El seu Olòriz, i avui ho ha tornat a reafirmar o a manifestar, diu: «Jo durant anys he estat treballant pel programa Integrant Accions i una de les coses que em va quedar és la transformació d'aquest pla Integrant Accions per un pla de barris a la zona, que era un element clau i important en un moment en què la crisi no era tan despietada i en què les administracions públiques tenien molts més recursos.» En un altre punt referint-se al sector va dir: «Perquè hi ha una qüestió molt més profunda que és Font de la Pólvora, que això no ho podem fer més que amb contenció fins que no arribi una situació econòmica que ens permeti una transformació integral i això són molts milions, però molts milions, sinó, prometem fum, i penso que en aquests moments amb crisi de fum el mínim.»

El senyor Navarro també referint-se a la situació de Font de la Pólvora va dir: «Hi ha professionals molt bons que han escrit llibres sobre aquest tema, sobre com resoldre-ho, inclús ells mateixos diuen que no es pot resoldre ni a curt ni a mitjà ni a un raonable llarg termini, o sigui, que hem de tenir molta i molta paciència.» En un altre punt deia: «Per això, pensem que com a mínim hi ha d'haver un gran pacte ciutadà que vagi més enllà del simple joc partidista entre uns i altres.» I avui també s'ha manifestat amb aquesta idea. I continuava dient: «Només d'aquesta manera superariem el fet que des de l'oposició diguem unes coses i quan governem en diguem unes altres.»

La senyora Veray també va dir: «El senyor Olòriz ha dit una paraula en què jo estic totalment d'acord: contenció. A Font de la Pólvora hem de fer contenció perquè no vagi a més.» Afegia que «el raonable seria deixar aquesta moció sobre la taula i intentar entendre'ns tots i anar tots a una».

I un servidor també en la meua intervenció vaig dir: «Continuem recordant que en el passat s'havien realitzat accions diverses que van impactar de forma positiva sobre els barris vulnerables, més recentment, l'any 97, el programa Integrant Accions, programa encara viu, programa actualitzat transversal, reforçat econòmicament, cogestionat amb diferents departaments de la Generalitat, participat per entitats del tercer sector i veïns, amb tot el que han anat exposant els diferents portaveus, li proposo deixar sobre la taula seva moció i em comprometo a crear una comissió per revisar el pla i incloure aquells àmbits que no contempli i reforçar aquells que la comissió entengui necessiten un nou impuls.»

Recordi: temps, treballar plegats, no dir des de l'oposició allò que quan s'està al Govern se'n diuen unes altres, no vendre fum, contenció i paciència. La convido, senyora Bosch, a continuar treballant amb la constituïda comissió compromesa per aconseguir amb el temps que faci falta l'objectiu que tots desitgem per a Font de la Pólvora.

I permetin-me una última reflexió: el passat divendres vaig participar a l'acte de cloenda dels deu anys de l'existència de la Fundació Tutelar, a la conferència del senyor Del Pozo, crec que molt conegut per vostè, al final de la seva intervenció un assistent li va preguntar: «Com hem de reaccionar després d'haver fet un treball intens i acurat i els resultats costen molt que arribin?» Resposta del senyor Del Pozo: «Practicant molta pedagogia i paciència.» Ja veu, senyora Bosch, en treball social sempre s'ha de tenir molt present la virtut de la paciència.

Gràcies. Davant d'això el nostre grup s'abstindrà.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui manifesta, moltes gràcies, en primer lloc, als grups que donen suport a la moció pel seu suport i també gràcies al senyor Berlosó per la seva abstenció.

No és una moció contra ningú, és una moció per; no és una moció contra, és una moció a favor.

I jo crec que més enllà del que un va dir o l'altre va dir, va quedar clar aquest dia que el que vostè ens demanava era temps per explicar-nos què és el que s'estava fent. Varem assistir, i el Grup del Partit Popular també hi va poder ser, i altres grups aquell dia no

van poder-hi anar, a una reunió informativa i en aquella reunió informativa, vostè ho ha dit ara, varem reiterar que ens sembla molt bé allò que s'està fent, però que per nosaltres en aquest moment i atesa la situació, l'altre dia un treballador del barri ens deia que el deteriorament és geomètric, no aritmètic, eh?, el deteriorament de la situació.

Per tant, la voluntat d'actuar i tenir paciència evidentment que s'ha de tenir, només faltaria, però també al mateix temps un ha de ser capaç de veure quan una situació està a punt d'anar-se-li de les mans. I jo crec que en aquest moment més aviat ens convé veure que cal una acció una mica més valenta, una mica més decidida, no perquè allò que s'estigui fent no estigui bé, no ho hem dit mai, creiem que està bé. Però ho deia el senyor Olòriz, segurament ens cal un aprofundiment, ens cal comptar molt amb els veïns i amb les entitats que hi han al barri, que són molt diverses i les realitats que hi ha en els diferents barris d'aquest sector són realitats diverses. Però la preocupació és compartida.

I jo li deia abans, hi ha molts exemples, el senyor Olòriz li n'hi ha posat en l'àmbit educatiu, altres grups li n'hi han posat en altres àmbits, jo li n'hi posava en el tema mediambiental, de pobresa energètica i alhora generar ocupació. I, miri, per exemple, l'exemple que jo li posava abans, de calderes de biomassa, miri, la Diputació acaba de treure una línia de subvenció d'1 milió d'euros per a calderes de biomassa. Li ho dic pel tema del fons. Evidentment que en aquest moment hi ha més penúria econòmica que en altres moments, però també és veritat que si som capaços de fer propostes innovadores, de fer propostes que tinguin en compte les diferents problemàtiques que es donen en el barri i intentar donar-hi respostes noves, probablement trobem també vies de poder accedir a finançar si no totes, algunes d'aquestes propostes. Amb la participació, evidentment, la participació activa dels afectats i amb la participació dels serveis del sector, i no pas per tirar a terra res del que s'està fent, tot al contrari, per aprofitar-ho, però per aprofundir-hi.

Jo si vostè ha entès que això és contra –crec que al final ja ha dit que no–, això no és contra res, això és a favor de poder fer millor la feina, de poder treballar colze a colze amb els veïns del barri. Avui ens acompanya el president de Mas Ramada i jo li ho vull agrair, perquè l'últim dia que varem debatre sobre aquest tema també era aquí. Ens dóna mostra de la seva preocupació i al mateix temps de la seva voluntat que es faci una acció que sigui consensuada per tots els grups. I jo em congratulo que finalment amb major o menor entusiasme haguem pogut posar-nos d'acord en un tema que el nostre grup no té cap voluntat de capitalitzar ni de fer, no sé ni com ho ha dit, clientelisme. Evidentment, no es pot fer clientelisme amb aquesta situació, perquè la situació el que requereix és que treballem junts i que fem junts allò que en aquest moment cal fer que és donar-li unes quantes voltes més, pensar-hi amb comunitat, pensar-hi aquells que ja hi estan treballant i també si pot ser que ens ajudin a pensar-hi gent que puguin aportar-nos algunes propostes noves, alguna possibilitat de veure les coses des d'un altre punt de vista i que ens ajudin a donar un cop de mà a uns veïns i a una població que no és una població molt nombrosa la gent que viu en aquesta zona, en viu molta més a Santa Eugènia, que és allà on es va començar a fer el Pla de barris, el nombre és incomparable, però, en canvi, mereix igualment la nostra atenció. I mereix igualment que siguem conscients que en aquest moment cal aplicar allò dels grans mals, grans remeis i fem un nou esforç en un sector que també és Girona, que també és ciutat i que també requereix l'acció decidida d'aquest consistori.

Per tant, de nou el nostre agraïment i la nostra voluntat de constituir d'una manera més formal una comissió que no varem tenir constància aquell dia que es constituís com a comissió, sinó que varem entendre que era una reunió informativa. Doncs, que es constitueixi i que hi hagi tots els representants de tothom que hi hagi de ser i que comenci aquesta feina que pugui culminar amb algun gruix, amb un plec de projectes que acabi podent rebre finançament extern i que ens ajudi a fer millor la feina que hem de fer.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, passariem a la votació. *(El senyor Olòriz demana la paraula.)* Senyor Olòriz, molt breument, he estat molt flexible amb l'ús del temps, hi hagut dobles i triples torns, li demanaria que fos molt breu, si us plau.

Intervé el senyor Olòriz, qui exposa, per quedar clar la posició del meu grup: suport total a l'acció del Govern en aquest aspecte, perquè l'únic que pot liderar polítiques en aquesta ciutat és el Govern, per tant, no liderarem des de l'oposició res, contribuirem. I per tant, que això quedi clar que és el nostre vot.

Segon element: zona est no és Font de la Pólvora, per això la paraula «zona est» no m'agrada, perquè Font de la Pólvora és una realitat, però no és el conjunt dels quatre barris. I això potser ho haurem de repetir moltes vegades, perquè ens ha passat durant molt de temps que parlar de zona est s'ha entès Font de la Pólvora. Malament rai!

I un tercer element: me sembla que estaria bé en constituir ja d'una manera ferma la comissió demà que treballéssim en aquestes pràctiques concretes, donant als veïns sobretot el protagonisme que es mereixen.

Res més.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix la intervenció del senyor Olòriz, i li comenta, vostè ha observat que a l'inici de la intervenció del senyor Berluso el sentit del vot de Convergència era un, però que el sentit del vot ha canviat, i jo diria que sentint-lo a vostè crec que reflecteix millor l'esperit de la moció i del treball que ha de fer aquest Ajuntament que no la lectura inicial que havíem fet d'aquest debat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, i deu abstencions del grup municipal de CiU.

8. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per la revisió de l'ordenança municipal de civilitat de Girona.

S'ha desestimat la proposta següent:

Atès el contingut de la resolució 577/X del Parlament de Catalunya, aprovada recentment en el ple monogràfic sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats, que en el seu punt 3.g disposa "instar els municipis a promoure la revisió de les ordenances de civisme i dels plans de seguretat perquè no accentuin l'estigmatització i la penalització de persones en situació d'alta vulnerabilitat i pobresa";

Atesa la manca de consens polític i social al voltant de l'Ordenança Municipal de Civilitat de Girona, que va ser aprovada, la tardor del 2012, amb el rebuig d'una majoria dels grups municipals de l'oposició i de múltiples entitats ciutadanes; plasmat en els vots contraris dels regidors al plenari i en registre d'al·legacions al text per part del mateixos grups i les associacions, la majoria de les quals van ser desestimades;

Atès que entre les al·legacions que es van desestimar n'hi havia que feien referència a l'estigmatització i criminalització de les persones amb pocs recursos que suposava el plantejament general de la normativa i alguns dels seus aspectes concrets, com ara aquelles que sol·licitaven la supressió dels articles en què es penalitza la mendicitat (art. 5), determinats usos d'objectes i espais públics (art. 11), o el fet de menjar (art. 11) i beure (art. 15) a la via pública, per exemple, així com el règim d'infraccions (cap. segon) i sancions (cap. tercer), entre d'altres;

Atès que el passat mes de maig del 2013 setze associacions gironines van denunciar davant del Síndic de Greuges, atenent al seu caràcter "coercitiu"; i que entre les queixes de les entitats s'hi va fer constar que "la normativa afavoreix l'estigmatització i la criminalització de determinats col·lectius de la ciutat com ara el jovent o les persones pobres";

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- Iniciar una revisió general de l'Ordenança Municipal de Civilitat de Girona per tal de modificar qualsevol plantejament o article del text que pugui accentuar l'estigmatització i la penalització de persones en situació d'alta vulnerabilitat i pobresa, atenent la instància formulada en el punt 3.g de la resolució 577/X del Parlament de Catalunya;

Segon.- Crear, amb aquesta finalitat, un grup de treball en què, a més dels tècnics i el grups municipals, i puguin participar entitat ciutadanes, especialment aquelles implicades en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social; que estudiï el text i que proposi un nou redactat per a sotmetre a votació del ple abans de final del 2014;

Tercer.- Aprofitar el procés de revisió de l'ordenança per sotmetre a debat i prendre en consideració altres demandes o propostes de modificació que hagi rebut el consistori des de l'entrada en vigor de l'ordenança o que pugui rebre arran de l'aprovació d'aquesta moció, per part de ciutadans o associacions gironines.

Presenta la proposta la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, fa poc el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució en el Ple monogràfic sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats que en el seu punt 3.g insta els municipis a promoure la revisió de les ordenances de civisme i dels plans de seguretat perquè no accentuïn l'estigmatització i la penalització de persones en situació d'alta vulnerabilitat i pobresa.

Des del nostre grup municipal en el seu moment ja varem ser molt crítics amb l'ordenança municipal de civilitat de Girona que va ser aprovada a la tardor del 2012 amb el rebuig d'una majoria dels grups municipals a l'oposició i de múltiples entitats ciutadanes. Una ordenança que va rebre moltes al·legacions per part dels mateixos grups municipals i de les associacions i la majoria de les quals, d'aquestes al·legacions, van ser desestimades. Entre aquestes al·legacions desestimades n'hi havia algunes que feien referència a l'estigmatització i a la criminalització de les persones amb pocs recursos que suposava el plantejament general de la normativa i alguns dels seus aspectes concrets, com ara aquelles que sol·licitaven la supressió dels articles en què es penalitza la mendicitat, dins de l'article 5, determinats usos d'objectes i espais públics, a l'article 11, com per exemple, els bancs, o el fet de menjar, a l'article 11, i beure, a l'article 15, a la via pública, així com també el règim d'infraccions i sancions, entre d'altres.

A més a més, ara fa gairebé un any, al mes de maig del 2013, set associacions gironines van denunciar davant del Síndic de Greuges el caràcter coercitiu de l'ordenança gironina i van fer constar que la normativa afavoreix l'estigmatització i la criminalització de determinats col·lectius de la ciutat, com ara el jovent o les persones pobres.

Per tot això, el nostre grup proposa al Ple l'adopció de tres acords: en primer lloc, fer una revisió general de l'ordenança per modificar qualsevol plantejament o article que pugui accentuar aquesta estigmatització i aquesta penalització de les persones en situació d'alta vulnerabilitat i pobresa. El segon seria crear un grup de treball per fer aquesta feina. En aquest grup creiem que hi hauria d'haver a part dels tècnics de l'Ajuntament i representants dels grups municipals, també entitats ciutadanes, especialment les que estan més implicades en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social. Que estudiï el text i que en proposi un nou redactat que es pugui portar aquí al Ple a votació abans de final de 2014 per no allargar més el tema. I el tercer acord seria aprofitar el procés de revisió de l'ordenança per sotmetre a debat i prendre en consideració altres demandes o propostes de modificació que s'hagin rebut a l'Ajuntament des de l'aplicació de l'ordenança o a partir de l'aprovació d'aquesta moció, si és que s'aprova.

En definitiva, des de la CUP els demanem que fent cas al Parlament de Catalunya revisem aquesta ordenança de civilitat, que fem cas a la demanda que ens fa el

Parlament i que rectifiquem aquesta ordenança que creiem que hi ha molts punts que sí que es podrien modificar per no afavorir aquesta estigmatització.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, quan varem discutir l'ordenança de civilitat en aquest plenari l'opinió de Reagrupament va ser plenament coincident amb la que en el seu dia va expressar el Grup de la CUP, del qual formàvem part, i aquesta opinió avui no ha canviat.

Enteníem que aquesta ordenança es basava més en la coerció i en la sanció que no pas en la pedagogia i en el consens de tots els sectors implicats i que al final les persones amb menys recursos, les més afectades per una situació de pobresa, podien acabar sent les més perjudicades per l'aplicació d'aquesta normativa.

Per tant, entenem que aquesta moció és una bona oportunitat per corregir errors, per reobrir el debat sobre aquesta matèria i intentar buscar el consens. I, per tant, en aquest sentit el meu vot serà favorable.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, certament jo crec que hauríem d'emmarcar aquesta resolució que es va aprovar recentment en el Parlament de Catalunya, perquè m'estic adonant que diverses institucions més properes en el nostre territori, la desconeixen absolutament i continuen redactant i elaborant materials, diguéssim, o decrets o el que sigui que no la tenen gens en compte. Per tant, jo sí que aquí llanço una crida important que es doni a conèixer tot el que es va aprovar, penso que és importantíssim, fonamental, i penso que la ciutadania ho hauria de conèixer, però sobretot ho haurien de conèixer les institucions que ho han de desenvolupar.

És evident que cal una revisió de les ordenances, perquè no estem ni d'acord amb l'estigmatització ni amb la penalització i tot el que això pugui suposar. I per nosaltres això entronca també amb tota la idea que sempre hem defensat de tota la vessant sancionadora relacionada directament amb els ingressos de les famílies o de les persones sancionades. Per tant, em remeto novament a un tema que hem repetit moltes vegades, el tema de la progressivitat fiscal també en les sancions d'aquesta ordenança per tal que vagi correlacionat amb el nivell d'ingressos de cada persona. Perquè nosaltres no estem d'acord en les polítiques assistencialistes, sinó en les polítiques d'emancipació i d'apoderament de les persones, i això només es pot aconseguir, doncs, a través de mesures justes i equitatives. I també una ordenança de civilitat ha de contemplar aquesta mesura de l'equitat i de la justícia equitativa per a totes les persones. Per tant, hi donarem ple suport.

Intervé el senyor Joan Menacho, regidor del grup municipal del PPC, qui exposa, el nostre grup municipal va donar suport a l'ordenança fa més d'un any. A nivell general, a fer una revisió ja hi estem d'acord, però sempre que vagi lligada a una valoració de com ha anat des de la seva implantació i en funció de les conclusions a les quals arribem, si s'escau, plantejar modificacions de la mateixa.

També creiem que una moció no és la manera de reproduir un debat quan ja el varem tenir en el seu moment.

Per altra banda, no estem gens d'acord que l'ordenança criminalitzi ni estigmatitzi ningú, és més, en aquesta ordenança varem ser molt curosos amb les propostes i el llenguatge a utilitzar, on en l'article 5 diu que l'autoritat municipal garantirà el dret, el respecte, promourà la convivència i col·laborarà amb les altres administracions per tal de protegir aquest dret. Aquesta ordenança ha de servir de pauta de convivència per a tots els ciutadans i garantir el drets i deures de cadascú.

Per tant, el nostre vot serà desfavorable a aquesta moció.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, per part nostre va quedar clar també en tot el procés d'aprovació de l'ordenança que

nosaltres no creïem que s'estigués fent de la manera adequada per aconseguir fomentar el civisme. Nosaltres estàvem d'acord que s'havia de fer una revisió de l'ordenança de civisme, és més, ho portàvem en el nostre programa electoral, però els hi varem dir que per nosaltres el que haguéssim hagut de fer és encarregar els treballs previs de redacció de l'ordenança a una comissió en què hi hagués pedagogs i pedagogues, filòsofs i filòsofes, sociòlegs o sociòlogues, és a dir, persones com les que en el cas, per exemple, de Barcelona, que no fa pas massa també va fer un procés de redacció d'una ordenança similar, es va tenir en compte. Perquè per nosaltres el que cal per fomentar en una ciutat educadora com és la nostra el civisme, és això, treballar sobre l'educació, sobre la convivència, sobre la resolució de conflictes en l'espai urbà d'una manera alternativa. Els hi varem demanar que incorporessin els grups municipals en un espai de participació en què hi hagués també delegats d'alumnes d'institut, representants d'organitzacions juvenils, atès que per vostès en aquell moment ens ho van dir el tema estrella era la qüestió del comportament dels joves. I fins i tot deuen recordar que varem sortir als telenotícies, la ciutat de Girona, perquè es van fer declaracions per part de l'equip de govern parlant molt del *botellón*.

Els varem demanar un treball pedagògic i els varem demanar que l'ordenança fos una oportunitat, la redacció d'aquesta ordenança, per fer que l'estela del *Breviari de Ciutadania* del nostre il·lustre concitadà Carles Rahola, fóssim referent, Girona volgués ser referent de civilitat i de cultura. Vostès en canvi van encarregar l'ordenança a juristes i van fer una ordenança que per nosaltres no complia gens amb els objectius que s'havien de complir. Varem fer una pregunta d'un d'aquests centenars de preguntes de què parlava abans el senyor alcalde, sobre quin resultat havia donat l'ordenança de civisme i bàsicament l'única novetat és que han pogut multar per consumir begudes alcohòliques a l'espai públic, cosa que es podria haver fet fent una modificació, petita modificació de l'existent, i per fer sorolls a la via pública, el mateix.

Per tant, ens sembla que es va perdre una oportunitat. I potser aquesta moció que es presenta avui és una manera de recuperar l'oportunitat perduda, i per tant, votarem a favor de la moció que es presenta.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, ho ha dit d'una manera diferent el representant del Partit Popular de Catalunya, és a dir, tornem a estar amb una d'aquelles mocions que es pretén governar a través de mocions, és a dir, es porta aquí al Ple un intent de tirar endarrere una ordenança aprovada i, en conseqüència, tornar a refer o a debatre allò que ja està aprovat.

En la revisió de qualsevol normativa de l'Ajuntament l'equip de govern hi està diàriament treballant i la modificació i intentar que aquesta normativa sigui adequada a la realitat que ens trobem és l'exercici diari dels tècnics de l'Ajuntament. La prova evident és que no hi havia una ordenança de civilitat abans. La senyora Pia Bosch parlava de revisió, és que no n'hi havia. S'ha fet, s'ha intentat regular tot un seguit de realitats i, per tant, adequant-se en aquest fet. I podríem dir que es tracta d'una ordenança d'última generació en aquest aspecte, perquè és la que més s'acomoda al que ara estan dient des de fa un moment parlant de la resolució 577 del Parlament de Catalunya. Amb tots els respectes, estar oberts a debatre i a escoltar i a aportar i a créixer entre tots, però tornar a debatre ara una ordenança que està aprovada entenem, i a més per mitjà d'una moció, que no és el camí que realment pertoca.

Per aquest motiu el Grup de Convergència i Unió no mostrarà el seu vot favorable.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, qui manifesta, primer, gràcies als grups que donen suport a la moció i després, aclarir una cosa, nosaltres no volem tornar a canviar l'ordenança, ja ens hagués agradat poder-ho fer en el seu moment, no ho varem aconseguir. Però ara resulta que és el Parlament de Catalunya que ens demana que revisem, ens insta a revisar, a promoure les revisions de les ordenances de civilitat, de civisme i de seguretat aprovades en els municipis perquè no afavoreixin aquesta estigmatització, que al nostre entendre, tot i que el llenguatge pot ser molt correcte,

senyor Menacho –i així ja també lligo les dues intervencions–, al final els fets són els que són. I per més correcte i respectuós que pugui ser el llenguatge que s'utilitza a l'ordenança, multar la persona que utilitza un banc per a l'ús que no ha estat dissenyat el banc, això, no sé, pot donar peu que una persona que estigui estirada al banc pugui ser multada. O l'ús de les fonts per netejar-se, també poden ser multades amb aquesta ordenança. O la mendicitat insistent, diuen, les formes de mendicitat insistent són multades. Doncs, això és estigmatitzar la pobresa i la mendicitat i criminalitzar-la. Perquè qui necessita rentar-se en una font o estirar-se en un banc? Doncs, potser les persones que no tenen els recursos per poder-ho fer en un altre lloc.

Aquesta ordenança per més que vostès ho vulguin maquillar acaba estigmatitzant les persones amb menys recursos i en situacions més vulnerables. I la solució que hi hem de donar com a Ajuntament no és anar a aquesta persona que està fent una migdiada en un banc o que s'està rentant en una font i multar-la. Així no solucionarem les coses.

I ja no estem dient de revisar tots els altres punts infinits que a nosaltres també ens semblaven molt malament. Ja se'n va parlar i el debat nosaltres no el volíem pas tornar a obrir, la meua intervenció no ha estat entrar un altre cop en el debat que ja varem tenir en el seu moment. L'únic que demanem és que com a Ajuntament fem el que el Parlament de Catalunya ens està demanant que fem i que revisem només aquells punts que poden acabar perjudicant i estigmatitzant les persones amb menys recursos de la nostra ciutat. Només és això, no volem reobrir el debat.

Ens sembla molt normal fer-ho a través d'una moció, si hi ha una resolució del Parlament, nosaltres com a grup que estem a l'oposició no ens sembla gens estrany i gens abusiu presentar una moció demanant que es faci el que ens demana que fem el Parlament de Catalunya, que és una simple revisió a través d'un grup de treball. A vostès no els ha agradat, però, bé, nosaltres és la nostra feina i la continuarem fent.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es rebutjada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, i ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

9. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per declarar il·legítima una part del deute de l'Ajuntament de Girona.

Atès que els grups parlamentaris del PSOE i PP al congrés espanyol van presentar conjuntament una proposta de reforma constitucional el dia 30 d'agost de 2011 en lectura única i deixant només de termini per presentar esmenes fins les 14h del dia 1 de setembre, i que aquesta reforma, un cop aprovada, va consagrar la obligatorietat del pagament del deute de les institucions per sobre de qualsevol política pública per garantir el benestar de la ciutadania.

Atès que el deute públic representa avui un dels principals problemes de les institucions públiques i que aquest afecta quotidianament a la vida de la ciutadania i als serveis públics, degut a l'obligatorietat de les institucions de fer front prioritàriament al deute financer per davant dels serveis públics i el manteniment de les estructures de solidaritat i benestar.

Atès que a diversos municipis el compliment de la obligatorietat del pagament del dèficit, consagrat constitucionalment, condiona l'estructura del pressupost municipal, i més una vegada formalitzada l'operació de sanejament financer concertada a través de la via ICO.

Atès que aquesta operació és conseqüència del Pla de Pagament de Proveïdors 2012 impulsat pel Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, un pla que ha estat qüestionat per diverses formacions polítiques de diferents ajuntaments entenent que segueix beneficiant la banca privada, ja que el govern espanyol va donar diners públics a la banca privada a un interès inferior a l'1%, que després n'ha cedit a les administracions públiques cobrant elevats interessos que oscil·len entre el 3% i el

5,25%.

Atès que, com ha reconegut l'Expert Independent de les Nacions Unides sobre els efectes del deute extern en el seu informe de 2012.08.13, "les càrregues excessives de deute extern tenen un impacte negatiu en la realització dels drets humans i el desenvolupament en els països deutors a través de la desviació de recursos dels serveis socials bàsics i a través de les condicions adjuntes als mecanismes internacionals d'alleugeriment del deute". I així mateix, la Resolució aprovada pel Consell de Drets Humans del les Nacions Unides en sessió de 5 de juliol de 2012 recorda que "tot Estat té la responsabilitat primordial de promoure el desenvolupament econòmic, social i cultural de la població i, a aquest efecte, té el dret i l'obligació de triar els seus objectius i mitjans de desenvolupament i no s'ha de veure condicionat per fórmules específiques de política econòmica externes" i afirma que, "des del punt de vista dels drets humans, la liquidació de deute amb fons oportunistes en condicions abusives té un efecte negatiu directe en la capacitat dels governs per a complir les seves obligacions en matèria de drets humans, especialment els drets econòmics, socials i culturals".

Atès que la reestructuració del deute i les quitances són pràctiques reconegudes en la legislació internacional, sabem que la cancel·lació dels deutes il·legítims han estat possibles en el passat, tant a Europa com a països en vies de desenvolupament, i que aquesta cancel·lació es relaciona amb un alleujament immediat de les necessitats bàsiques de la població.

Atès que, tot i no estar reconegut pel dret internacional, sí que l'ONU recomana que les legislacions nacionals contemplin les causes d'il·legitimitat del deute, i els casos recents del govern noruec i equatorià ens demostren que els poders públics poden fonamentar-se en aquesta il·legitimitat per negociar o anul·lar part del seu deute contret.

Atès que hi ha un ampli consens entre moviments socials, juristes, organismes internacionals etc., en reconèixer com a causa d'il·legitimitat del deute el fet d'utilitzar mecanismes polítics i econòmics que facilitin de forma deliberada l'augment del deute o de prendre decisions polítiques que permetin augmentar el deute en contra de l'interès general de la població.

Per tots els motius anteriorment exposats, proposem al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- Considerar il·legítims els interessos dels crèdits o operacions de crèdit concertats per l'Ajuntament de Girona en el supòsit que aquesta s'hagi finançat amb capital provinent de fons públics amb interessos interiors a l'1%.

Segon.- Instar el govern municipal a quantificar la xifra total d'aquests interessos i a emprendre les accions legals necessàries davant la justícia espanyola i internacional per aconseguir la nul·litat d'aquest deute il·legítim; si s'escau.

Tercer.- Impulsar, d'acord amb la Plataforma d'Auditoria Ciutadana del Deute i a través de l'Observatori Ciutadà Municipal, una auditoria dels comptes de l'Ajuntament de Girona durant l'any 2014, per tal d'avaluar i quantificar la xifra total del deute il·legítim.

Quart.- Expressar la solidaritat amb els diferents municipis dels Països Catalans que s'han hagut d'acollir al Pla de Pagament de Proveïdors, i instar les associacions municipalistes a fer una declaració conjunta de denúncia del procediment, característiques i condicions en què s'han plantejat les operacions del Pla de pagament a proveïdors instrumentades a través dels crèdits ICO.

Cinquè.- Traslladar l'adopció dels presents acords i voluntats a la Conselleria d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a les agrupacions i entitats de municipis, al Banco Santander; i a difondre'ls convenientment per tal de fer-los arribar al conjunt de ciutadans i associacions de Girona.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, abans de presentar la moció hi ha una qüestió d'ordre, el senyor interventor vol fer una precisió.

Intervé el senyor Carlos Merino, qui precisa, “entiendo que no se discute la legalidad del contrato”.

Presenta la proposta el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres presentem una moció que està encapçalada per un títol que és presentar una moció per declarar il·legítima una part del deute de l'Ajuntament de Girona. Però si vostès, que n'estic convençut, han llegit la moció, deuen haver vist que el contingut de la moció, tant la part expositiva com la part dels acords, va molt més enllà d'això.

Dit això, nosaltres som plenament conscients que la situació financera i econòmica de l'Ajuntament de Girona no és la d'altres municipis que tristament sí que es veuen en una situació molt i molt complicada.

El Govern anterior, presidit pel PSC i a vegades, en les dues últimes legislatures, presidit pel tripartit, va gestionar correctament la política econòmica i és reconegut que l'Ajuntament de Girona no té una situació econòmica compromesa ni un deute escandalós com, hi insisteixo, sí que passa en altres municipis. També reconeixem que el Govern actual ha seguit en la mateixa línia que l'anterior.

En aquest sentit, anunciem que si bé és cert que del redactat de la moció pot interpretar-se un evident contingut ideològic, no és menys veritat que l'objecte principal de la moció és fomentar per sobre de tot el debat públic i sobretot la transparència envers els números del nostre Ajuntament. Per això nosaltres anunciem que restem oberts a permetre que aquesta moció es pugui votar de forma separada, perquè l'objectiu de la moció, hi insisteixo, no és cap altre que fomentar la participació, la democràcia i el consens.

Dit això, tal com es recull a la part expositiva de la moció, la situació del deute contret per algunes administracions condiona la tasca principal de les administracions locals, que no és cap altra que prestar serveis a la ciutadania a fi i efecte de garantir la cohesió social i l'assoliment dels drets socials. La crisi econòmica, que ha sacsejat de forma molt cruenta els països del sud d'Europa i de retruc el nostre país que és Catalunya, ha fet aflorar una realitat que cada cop, des del nostre punt de vista, pren més força, que és la il·legitimitat del deute fruit dels abusos o d'unes males polítiques del sistema financer.

També dir-los que si no els agrada la definició de «deute il·legítim», també podríem parlar de «deute injust».

Com deia en el començament de la intervenció, el cas de Girona no és ni molt menys paradigmàtic ni dramàtic, però sí que hi ha ajuntaments que es veuen immersos en una situació complicada a causa d'aquest deute.

Precisament avui un mitjà de comunicació català, el diari *Ara* ha fet un extens reportatge sobre la situació molt compromesa en què es veu l'administració superior, que és la Generalitat de Catalunya i també la de l'Estat, fruit dels elevats interessos i dels venciments de molts crèdits que estan contrets. Això fa uns anys era una realitat que no es reconeixia, però finalment, com que la realitat és molt tossuda, ha acabat aflorant i ha acabat estavellant-se contra els murs de la realitat.

Tenim una administració autonòmica, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, molt endeutada i amb greus problemes per poder satisfer aquest deute, la qual cosa condiona, i molt, la prestació de serveis públics, que a la vegada són la garantia per garantir els drets socials al conjunt de la ciutadania. Hi han ajuntaments, molts, en el diari es parla d'alguns, com és el cas de Centelles, que tenen una situació realment dramàtica.

A Catalunya la plataforma Auditoria Ciutadana del Deute ha fet un excel·lent treball per quantificar l'impacte del deute que es considera il·legítim entre el conjunt de les administracions i la ciutadania. I ja són diversos els ajuntaments que han aprovat mocions al respecte en les quals no es demana res més que transparència i democràcia envers la realitat del deute.

Precisament, també s'ha tramitat en el Congrés dels Diputats una llei de transparència que ve d'instàncies europees que tard o d'hora ens arribarà aquí, perquè la Generalitat també ja hi està treballant, i d'alguna manera, no sabem si en un any, un any i mig, no ho sabem, però això arribarà a les institucions locals i haurem de desenvolupar mecanismes de transparència per tal que la situació del deute sigui al màxim de coneguda i a la vegada, doncs, per evitar situacions de risc.

La mateixa plataforma reconeix que aquest que vivim ara és un moment excepcional i, per tant, des de la plataforma Auditoria Ciutadana del Deute, com des d'altres instàncies, es reclama que les administracions públiques prenguin mesures excepcionals, i segur que aquesta del deute n'és una.

Un dels bancs que ha tingut més beneficis els darrers anys, els anys de la crisi, del 2009 al 2013, és el Banco Santander, amb una xifra astronòmica de prop de 30.000 milions d'euros, i precisament el Banc Santander és un dels bancs amb què l'Ajuntament de Girona va contreure un crèdit, concretament el crèdit referent a les inversions del 2012, amb un crèdit que superava el 5 per cent.

Des de la plataforma també es considera que molt sovint els bancs han actuat de forma il·legítima perquè fruit de les injeccions que els ha fet el Banc Central Europeu a un tipus d'interès molt baix, s'han aprofitat de la situació i han venut el diner a un tipus d'interès exageradament elevat.

Hi ha debat –i amb això vaig acabant– sobre com s'ha generat aquest deute. Hi ha economistes que creuen que s'ha generat per culpa dels serveis públics, però n'hi ha d'altres que creuen que s'ha generat per culpa a vegades del planejament d'infraestructures sobredimensionades que han sobrecarregat les arques públiques, en això hi ha molt de debat, ho admitem. I també ens podem plantejar com s'ha d'afrontar la situació derivada del pagament del deute. Hi ha en marxa algunes experiències en països com Noruega, Islàndia, Equador que han decidit qüestionar aquest deute que s'ha de pagar, han decidit qüestionar-lo i han decidit reestructurar-lo. També hi ha països i economistes que consideren que no, que s'ha de pagar com si res. Una bona fórmula alternativa també és perseguir el frau fiscal, perquè aquí tenim un problema bastant greu de finançament local. I segur que tots els regidors i regidores aquí presents ens posaríem d'acord a afirmar que un dels principals problemes és precisament la manca de finançament local i que s'ha de trobar alguna fórmula definitiva per resoldre això.

En definitiva, des de la plataforma, i nosaltres en aquest moció, el que es demana és més democràcia, més transparència i també invertir l'ordre de prioritats. És veritat que hi ha un deute, però nosaltres pensem que el primer és atendre les persones i garantir els serveis públics que faciliten la cohesió social i l'assoliment dels drets socials per part de la ciutadania. Si aquest deute s'ha de pagar, hi ha d'haver un debat públic que ens digui de quina manera ho hem de fer, si és que l'hem de pagar.

Veuran que els diferents punts que els hem proposat a la moció van en aquest sentit: el primer punt es refereix clarament a l'aspecte més ideològic, ho reconec, ja que reclamem que es declarin il·legítims els interessos del 5,25 per cent vinculats al préstec de 4 milions d'euros contret amb el Banco Santander. Creiem nosaltres que caldria renegociar això a la baixa, atès tot el que s'ha explicat.

Altres punts fan referència a quantificar la xifra total dels interessos d'aquest crèdit concretament i de la resta.

I l'altre punt, que és el punt 3, és un punt que fa referència a fer una auditoria dels comptes de l'Ajuntament de Girona en coordinació amb la plataforma d'Auditoria del Deute i amb l'Observatori Ciutadà Municipal, que és un mecanisme que està impulsant aquesta plataforma per tal que els números de les institucions municipals siguin el més transparents possibles. Nosaltres admitem que aquest Ajuntament ha fet mesures de transparència, però amb aquest punt el que es demana és que anem una mica més enllà.

Finalment, el quart punt és el que fa referència a expressar la solidaritat amb aquells ajuntaments que s'han hagut d'acollir al Pla de pagament de proveïdors i que s'han vist abocats a situacions molt complicades.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, nosaltres entenem que aquesta moció és oportuna, sobretot ho és en uns moments com els actuals quan tanta gent ho està passant malament. Precisament per això entenem que resulta indignant que les administracions públiques quan han de triar, quan han de prioritzar, ho hagin de fer a favor de tornar el deute financer abans que atendre les necessitats de la ciutadania.

Encara ens referma més aquesta opinió que l'origen d'aquesta política de prioritats sigui el Pla de pagament a proveïdors del 2012 impulsat pel Ministeri d'Hisenda espanyol, un pla que sens dubte beneficia la banca privada.

A més, entenem que el negoci per a aquesta banca és rodó, ja que rep diners públics a un interès menor de l'1 per cent, perquè després aquesta pugui fer negoci prestant-lo a les administracions públiques amb uns interessos molt superiors, la qual cosa al final del procés, al final de la cadena, sempre acaba perjudicant els serveis bàsics que la ciutadania ha de tenir garantits.

Per tant, tenint en compte tot això, el nostre vot serà favorable.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, indubtablement aquest no és el primer ajuntament que discuteix aquest tema ni serà l'últim, i jo espero que aquest sigui un tema clau en les properes eleccions europees.

És indubtable que no podrem sortir de la crisi els països del sud d'Europa si no hi ha un replantejament a fons del deute. Com vostès saben, el deute, el deute públic i el deute privat que té l'Estat espanyol no l'hem rebaixat en aquests anys d'austeritat i continua sent una llosa que afecta, evidentment, els drets i la capacitat d'aquest Ajuntament. Perquè no solament és el deute d'aquest Ajuntament, és el deute de la Generalitat que impedeix la Generalitat donar-nos el finançament adequat i és el deute de l'Estat que impedeix l'Estat donar-nos el finançament adequat. És a dir, estem davant d'un monstre que a diferència del tracte del deute en moltes empreses privades, en les quals es fa un ERO, es fa una fallida, en el cas del deute públic hem de pagar sí o sí, fins i tot això ho han posat a la Constitució. Un gran error, un tremend error que ens posa la soga al coll. Espero que els dos grans grups europeus, el Partit Socialista i el Partit Popular, no pactin l'*statu quo*, que és el que fins ara han fet, no pactin l'*statu quo*, perquè no podrem continuar en uns principis europeus si una part dels europeus, no tots, una part dels europeus ens trobem sense capacitat de creixement, sense capacitat de donar serveis públics adequats. Continuarem amb una doble velocitat, però cada vegada més la velocitat nostra serà més lenta i la del nord més àmplia. I trobarem el que fins ara és minoritari, però cada cop més clar, que alguns diran que per estar a la Unió Europea amb aquestes condicions, millor anar-se'n. Noruega està fora. Millor anar-se'n.

Jo sóc d'aquells que sempre ha estat europeista i crec en el salt qualitatiu, a veure, crec sobretot en el paper polític de la Unió Europea, que és el que va promoure els primers acords entre França i Alemanya, perquè Europa no podia continuar sent un camp de batalla. Perquè no ens equivoquem, la Primera Guerra Mundial va començar per raons econòmiques, la segona, econòmiques i ideològiques, però l'economia sempre ha estat un element que ens ha portat a la guerra.

Ara bé, no podem acceptar l'*statu quo* que tenim, no podem ser un país en el qual el deute ens impedeixi progressar.

Per tant, com no som els primers en la història del món mundial, això va passar a Amèrica Llatina, la mateixa recepta del Fons Monetari Internacional impedia l'Amèrica Llatina progressar, van tenir la complicitat de les dictadures militars, clar, però al final les dictadures militars van fer impossible que això continués així. I les noves democràcies

van fer quitances, perquè era l'única manera de progressar. Quan més tardem a això, quan els grups majoritaris, els que a vegades pensen que d'això d'economia sols en saben els economistes, merda!, així ens ha anat, els economistes eren tan savis que deien que la crisi econòmica era impossible i que havíem entrat en un procés de creixement continuat. No, no, en el fons els que saben més d'economia són els ciutadans, que els costa arribar a final de mes, aquests són els ciutadans.

I d'altra banda, ho torno a repetir, del deute sí que poden ser responsables els que ens diuen que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats –bé, uns més que altres, no?–, però també aquells que donaven crèdits de forma irresponsable. A veure, Alemanya, entre d'altres, ens ha donat crèdits de forma irresponsable per qüestions irresponsables que ells sabien que eren irresponsables. Doncs, també han de patir alguna cosa, no pot ser que el que ha prestat tingui prioritat malgrat que s'hagi equivocat en el negoci, perquè s'han equivocat en el negoci. I això traslladar-ho a l'Ajuntament penso que és una bona pràctica.

El primer punt em fa un cert soroll. Jo entenc que volia un exemple, i buscava un exemple, però és un exemple una mica massa estirat en aquest sentit, no? En canvi, el punt 2, jo penso que el punt 2 està bé, és a dir, que nosaltres i els serveis econòmics cerquem quins són els elements en què podríem entrar en aquesta proposta. Jo em penso que en trobaríem, no sé si seria el Banco de Santander o un altre, però segur que en trobaríem. I contribuir que el ciutadà de Girona no pensi que la crisi econòmica és una maledicció bíblica a la qual ha de mantenir una certa resignació. No, no és cap maledicció bíblica, són decisions de persones que s'han blindat per no tenir responsabilitats, és a dir, aquells que tenen més responsabilitat s'han blindat i la Constitució els blinda, aquesta reforma de la Constitució. Ja m'hauria agradat que fa uns dies s'hagués reformat la Constitució per fer possible no que quatre gats, que són molt influents, sinó el que la majoria d'un poble vol, que estaria bé això, que es faci més cas al que la majoria d'un poble vol que no pas a quatre, per molt influents que siguin. Obrim una via i penso que és una via pedagògica. Jo agafo aquesta moció com una moció més pedagògica, i la pedagogia és important, que no un element concret de canvi.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, al contrari del senyor Olòriz, jo crec que aquesta és una moció totalment ideològica. És més una moció ideològica que altra cosa i ell mateix l'ha definida així, vull dir que no estic dient res que ell no hagi dit.

Miri, parlen del deute com si el deute no l'hagués generat ningú. El deute a Catalunya, si vol li recordo qui el va generar a la Generalitat de Catalunya, el gran deute va ser el tripartit i hem tingut debats en aquest plenari sobre aquest tema. Jo recordo una enganxada entre la senyora Paneque i jo mateixa en relació a quin era el número amb xifres absolutes sobre el deute de la Generalitat deixat pel tripartit.

Per què li dic això? Bé, doncs li ho dic perquè vostè ha dit que no es tenia en compte aquesta realitat del deute que existia. Jo crec que sí, i tant que s'ha tingut en compte, s'ha tingut en compte sempre, la realitat del deute, i d'aquí moltes decisions que s'han hagut de prendre quan nous governs han entrat a governar les administracions, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, Convergència i Unió o el Govern de l'Estat, la meva formació política, la qual es va trobar un deute i un dèficit que era molt superior al que s'havia dit que hi havia. Perquè el deute, que ve generat pel dèficit que cada un genera o que cada govern genera al llarg de l'any, perquè ha pressupostat que gastava cent i se n'ha gastat sis mil, s'ha de tornar. S'ha de tornar a qui te l'ha deixat. Bé, si que estàvem en un moment en què no ens deixava ningú diners i aquest era el gran problema que teníem i, per tant, primer caldria resoldre'l i prendre decisions perquè algú més ens deixés diners per fer tot allò que vostè diu que vol fer, perquè les coses costen diners i s'han de pagar.

Miri, vostè a la seva moció fa una cosa que jo sincerament li he de dir que a mi em preocupa i em preocupa molt, i em preocupa a més de com n'ha parlat. O sigui, miri, jo crec que poden criticar moltes coses, senyor Navarro, moltes, segurament a vostè no li

agrada gaire res del Partit Popular, però criticar el Pla de proveïdors i no dir-ne ni una paraula en tota la seva intervenció, dient que si ha complicat la vida als ajuntaments i no parlar cap vegada què ha suposat el Pla de proveïdors per a les comarques gironines. O sigui, vostè sap que el Pla de proveïdors el que ha fet ha estat pagar les factures que es devien a les petites i mitjanes empreses i als autònoms? Vostè sap que s'han pagat factures a aquelles persones que possiblement pel deute que l'Administració tenia contret amb ells estaven a punt de tancar el negoci? A les comarques gironines, a part que s'han agafat al Pla de proveïdors més de cent deu ajuntaments, ha significat pagar 80 milions d'euros en concepte de factures, més de 4.000 factures que hi havien pendents i més de 2.500 empreses que se n'han beneficiat, de les quals només n'hi ha vuitanta de grans empreses, la resta són pimes –més de 1.600– i més de 600 autònoms o professionals liberals. Per tant, el Pla de proveïdors no ha perjudicat, el Pla de proveïdors ha ajudat persones que tenien grans deutes amb l'Administració, perquè l'Administració no els pagava, a tirar endavant. O anirà vostè a pagar els diners que devien als ajuntaments?

O sigui, el Pla de proveïdors, l'últim, perquè a més vostè només parla del 2012 i li recordo que n'hi ha hagut tres, l'últim a finals del 2013. Qui pagarà els més de 1.200.000 euros de l'Ajuntament de Palamós, si Palamós no s'hagués acollit al Pla de proveïdors? Girona anirà a pagar? Vostè? La CUP li pagarà? Qui pagarà a aquestes petites i mitjanes empreses que estan esperant com l'aire que respiren que l'Administració els pagui. És que s'ha fet per això, el Pla de proveïdors, per ajudar aquelles persones que tenien petites o mitjanes empreses o aquells autònoms que, com que l'Administració no els pagava, havien de tancar el negoci.

Escolti, vostè tot el dia ens parla del contrari, que hem d'intentar que no es tanquin negocis, que les llistes de l'atur, doncs per això s'ha fet el Pla de proveïdors, per salvar empreses, per salvar llocs de feina. I, per tant, entenc que vostè aquesta moció l'ha fet ideològicament com l'ha fet, però no parlar ni una paraula d'allò bo i dels beneficis que ha tingut el Pla de proveïdors per a aquelles persones i aquelles empreses que estaven esperant des de feia molt de temps que se'ls pagués, jo crec que és molt injust.

Miri, l'Ajuntament de Girona –vostè ho ha dit i hi estic d'acord i, a més, quan va sortir el primer Pla de proveïdors jo vaig parlar-ne directament amb l'alcalde– ha tingut la sort de no haver d'acollir-se a aquest pla. Bé, doncs la gestió feta anteriorment i la que s'està fent ara ens ha permès que no devem diners ni a petites i mitjanes empreses ni a autònoms, però no tots els ajuntaments tenien la sort que tenia Girona, en aquest sentit, de bona gestió, n'hi ha d'altres que no. I el deute contret, aquells deutes per sobre del 110 per cent, que era el que marcava la llei, el deute no s'havia creat sol, havia vingut derivat de la mala gestió d'algú, perquè algú governa, algú gestiona els diners públics. I, per tant, ara és la culpa dels bancs que el diner públic s'hagi gestionat malament per part d'alguns governs? No, home, no! Escolti, senyor Navarro, jo crec que vostè ho simplifica massa i torna amb aquesta manera que té vostè que tot és culpa dels bancs i tot és culpa dels altres. No, hi ha coses, hi ha gestió que no s'ha fet bé i, per tant, s'han generat deutes que s'han de tornar perquè d'aquí en depenen famílies, en depenen famílies per què? Doncs perquè són persones que si l'Administració no els paga els diners poden perdre la seva feina; i jo crec que això no és el que vostè vol. Per tant, aquest Pla de proveïdors, tan dolent com el pinta no és.

Miri, hi ha una cosa que no he entès, vostè ha dit «frau fiscal» i de cop m'ha parlat del finançament local. Jo crec que es deu haver equivocat, perquè no crec que frau fiscal i finançament local vagin junts, perquè llavors tindríem un problema. Miri, el finançament local ara es revisarà; jo crec que aquesta és una petició que tots fa molt de temps que fem i, per tant, és veritat que cal un nou finançament local i finançar millor els ajuntaments. Bé, això està a sobre la taula i jo crec que en breu el Ministeri d'Hisenda, ja sé que a vostè no li agrada, però el Ministeri d'Hisenda el revisarà i estic convençuda que farem un nou finançament local que millorarà i ajudarà els ajuntaments a tirar endavant.

Pel que fa al frau fiscal, jo crec que aquesta lluita contra el frau fiscal és una cosa que hi estem tots d'acord, s'han fet passos en aquest sentit i se n'han de fer molts més, però, com li he dit, vostè ha començat parlant de frau fiscal i ha acabat parlat de finançament local; espero que no sigui el mateix, perquè seria perillós i preocupant. Nosaltres no li donarem suport.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, avui també tindria la temptació, senyora Veray, de discrepar amb algunes coses, però m'estimo més centrar-me amb l'objecte de la moció, sobretot perquè jo crec que el sentit no és criticar el Pla de proveïdors en si, sinó el tipus d'interès que s'aplica a aquest Pla de proveïdors als ajuntaments.

En tot cas, i com he tingut l'oportunitat de parlar amb el portaveu de la CUP, Jordi Navarro, nosaltres moltes vegades, enfront de les mocions de la CUP, ens trobem dient «més enllà del llenguatge, busquem l'esperit de la moció». En aquest cas, més enllà del llenguatge, també teníem dubtes sobre l'esperit final de la moció. No sabíem si anava en la línia de mocions presentades en altres consistoris a les quals ha fet referència el senyor Olòriz respecte a considerar il·legítim aquest diferencial de tipus d'interès dels ICO concedits pel Pla de proveïdors. És a dir, que finalment són diners públics, cent per cent, que es deixen al 0,85, però que finalment els municipis –els ajuntaments– han de pagar un tipus d'interès del 5,25 o fins i tot més elevats. Per tant, del que estem parlant és d'aquest diferencial de diners públics nostres que deixem al 0,85 i que pel fet de passar per un circuit d'una entitat bancària passa a ser el 5 «i pico». Jo crec que això sí que ho podem denominar, doncs, deute il·legítim.

Com ha dit el senyor Navarro, Girona no es va haver d'acollir a aquest Pla de proveïdors, i agraeixo els esments que es fan –que s'han fet– a la gestió dels antics equips de Govern, a la gestió econòmica.

Respecte a la reforma la Constitució, com bé ha dit el senyor Navarro, podríem estar d'acord en la poca d' idoneïtat en les formes del que es va denominar «la reforma exprès», però sí que és veritat que el dèficit públic s'ha de controlar, que de per si no és un aspecte negatiu, el control del dèficit públic, i, de fet, s'esmenten algunes condicions en les quals es podria revisar. Però ja que es critica, aquesta reforma exprès, hauríem d'ajustar-nos a la realitat i la realitat és que la llei orgànica que es deriva d'aquesta reforma a la qual Convergència i Unió hi va donar un suport, a més a més, innecessari, perquè el Partit Popular tenia majoria absoluta, sí que aquesta llei orgànica afectava negativament precisament l'Ajuntament de Girona o altres consistoris que havien fet els deures i que tenien superàvit, se'ls obligava a eixugar deute amb aquest superàvit. Sortosament va haver-hi una rectificació posterior, però, en tot cas, quan Convergència i Unió va donar suport a aquesta llei orgànica, això sí que tenia unes conseqüències negatives i directes per a l'Ajuntament de Girona. Per tant, si un fa, diguem-ne, revisió dels errors, doncs fem revisió de tots.

Deia la senyora Veray al senyor Navarro que aquesta és una moció política o pedagògica i que potser era massa simple. Jo crec que al revés, que introdueix tants elements de debat que potser dóna confusió a l'objecte final que té la moció. Introdueix elements com la il·legitimitat del rescat de la banca, es parla també o es deixa entreveure quins models de banca hi podria haver, si mixtes, si públics, si privats, també hem tingut ocasió de parlar-ne. I, com deia el senyor Olòriz, jo crec que aquí també hauríem de tenir en compte a nivell europeu quin hauria de ser el paper del Banc Central Europeu. Per tant, jo crec que aquest debat és molt més global, molt més ampli i que potser hagués estat bé que la moció es centrés amb l'objecte que realment buscàvem.

Per tant, tot i que pensem que hi ha algunes inexactituds i algunes expressions que no compartiríem, nosaltres podríem donar suport a aquesta moció amb una modificació del punt primer on s'esmenta una operació de crèdit concreta, que a més a més no té res a veure amb el Pla de proveïdors, en el sentit de treure aquest exemple concret i, en tot cas dir considerar il·legítims els interessos dels crèdits concertats per l'Ajuntament de

Girona en el supòsit que aquests crèdits hagin estat finançats per diner públic directament i «redeixat», és a dir, la definició que vostè, reendeutat, el supòsit que deia vostè «què entenem per deute il·legítim», doncs és diner públic que s'utilitza per refinançar. Això és el que almenys jo entenc per un deute il·legítim, una operació de crèdit que no compleixi aquestes condicions, on les dues parts són coneixedores, per a nosaltres no es podria considerar il·legítim; abusiú o amb clàusules abusives, potser, però il·legítim, no.

Per tant, demanàriem aquesta modificació i, en aquest cas, sí que hi podríem donar suport.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en el recorregut he vist molts de canvis a la moció. A mi, si fos possible, no ho sé, perquè, és clar, ara el que haurem de fer és votar-la. Primer vostè plantejava que es votés per separat, ara no sé si accepta el canvi que li proposa el Partit Socialista de Catalunya. I el que potser seria convenient, abans de poder decidir tots el nostre vot, és saber quina és la seva postura definitiva envers la moció. No ho sé, perquè veig que haurà de canviar molt el redactat en si mateix si ara canvia el punt primer i fins i tot, evidentment, podria comportar un canvi de posicionament del Grup de Convergència i Unió.

Sense ànim d'esgotar el temps - ja tindrà l'oportunitat després de fer la variació vostè, si la vol variar, la moció - el Grup de Convergència i Unió, tal com està plantejada, només li podia manifestar que donava suport ple al quart punt i al cinquè i que ens absteníem al punt tercer. Per què? Perquè la il·legitimitat o l'amoralitat, que ara fa un moment ho estava explicant la senyora Paneque, d'un crèdit concedit quan està per refinançar i, a més, s'havia obtingut a partir de la mateixa societat i refinançava la mateixa, evidentment és un concepte que no ve d'ara, ni del seu grup, sinó que és molt antic, hi han hagut moltes plataformes, col·legis professionals, que han anat lluitant i han anat posant en evidència que aquests contractes d'adhesió si ens centrem, com deia també la senyora Paneque, si deixem de parlar de grans conceptes i ens centrem amb el que seria pròpiament aquests contractes, estipulen unes condicions i unes característiques contractuals que són abusives. I tenim molts exemples a la vida diària que fa molt poc s'han treballat per eliminar-los i per aconseguir declarar nul·les les mateixes.

Si és sota aquest punt de vista, si és sota aquest treball, aquesta moció té molt de sentit. Si defugim, com deia fa un moment senyora Paneque, d'aquests grans conceptes, que evidentment la CUP n'ha fet bandera, però aquí en el que ens estem centrant és en aquest diferencial, en aquesta il·legitimitat per poder cobrar aquest major interès, però també jo crec que em traslladaria al punt quart quan parla no només dels interessos, sinó de les condicions que en si mateixes, les característiques i el procediment. Perquè aquests ajuntaments s'han vist abocats a acceptar aquesta realitat, a acceptar aquest contracte, que, com li deia l'interventor fa un moment, no es tracta que és il·legal, perquè d'il·legal no en té res, sinó en tot cas seria il·legítim estar abocat a acceptar uns condicionants que evidentment són abusius. I, sota aquest prisma, fa falta una auditoria, saber realment aquestes condicions quines són, poder demostrar-les i evidentment demanar la seva nul·litat.

El Grup de Convergència i Unió es mantindrà ferm amb l'abstenció del segon punt, l'aprovació del quart i cinquè; però evidentment, si vostè modifica, talment com estava dient la senyora Paneque fa un moment, el primer punt, també li donarem suport en aquest aspecte. Quant al segon, ens genera un dubte, que és l'inici de les accions judicials en si mateixes. Abans jo crec que seria convenient tenir aquesta auditoria, saber quines són les condicions i, en tot cas, a través d'intervenció de l'Ajuntament, si ho consideres oportú, poder renegociar aquest refinançament, si pertoqués, si ens trobéssim davant d'aquestes clàusules abusives; per anar directament a un plet considero que abans s'ha de seure i negociar.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, qui manifesta, en primer lloc, vull agrair molt sincerament el to constructiu de totes les seves intervencions, també la de la senyora

Veray, molt especialment. Penso que aquest és un debat realment de molt de calat i de molta profunditat. Estem parlant ni més ni menys que del finançament dels municipis, que és l'administració, des del meu punt de vista, de més qualitat que té tot estat, inclòs el futur estat català.

Dit això, sí que acceptem la proposta la senyora Paneque, per tant, cap mena de problema a incorporar aquestes aportacions que ha fet, tot i que no recordo exactament com les ha redactat.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, en tot cas, abans de votar, sí que demanaria una lectura del redactat del punt número 1, tal com queda i tal com va a votació, perquè no hi hagi cap dubte i perquè la secretària pugui prendre'n nota i sapiguem tots exactament què estem votant.

Reprèn la intervenció el senyor Navarro, qui diu, agrair el to constructiu de tothom, agrair al regidor no adscrit Carles Bonaventura el seu suport, també al Grup d'Iniciativa Verds, al PSC, agrair també al Grup de Convergència i Unió la seva adhesió als punts als quals votarà a favor i als que s'abstindrà.

S'han dit coses molt i molt interessants, molt interessants des del meu punt de vista. El senyor Olòriz ha fet referència que el deute públic i privat és una llosa que ofega les administracions públiques i que, a més a més, la situació actual, que està originant aquest deute, ens pot portar de forma irremeiable a allò que s'ha anomenat molt sovint, a l'Europa de les dues velocitats. I a nosaltres precisament ens toca estar a la de la segona velocitat. Per tant, davant d'aquesta realitat, pensem que tothom des de la seva idiosincràsia, des del seu tarannà, des de la seva mateixa ideologia, d'una manera o d'una altra, s'han d'encarar a aquesta realitat i no conformar-s'hi.

I a la senyora Veray, estic convençut que sobre això, senyora Veray, podríem tenir un debat llarguíssim i seria superinteressant, potser en aquest Ple no el podem tenir, perquè no podem abusar del rellotge, i més avui que sembla que anirem a casa a una hora raonable, però només permeti'm que li digui un parell de coses. Vostè ha fet referència que gran part del deute l'ha generat el tripartit, però que jo sàpiga al País Valencià el tripartit no hi ha governat mai. (*Comentaris de fons.*) Sí, de la Generalitat, d'acord, però vostè sap perfectament que el deute està als ajuntaments, està a la Generalitat, està en d'altres comunitats autònomes i està a l'Estat. És veritat que a l'Estat el pot haver generat tant el seu partit com l'altre partit, però al País Valencià, mal em pesi a mi, resulta que només hi han governat vostès. I vostè també deu saber que el deute que s'ha generat al País Valencià supera el 30 per cent del PIB, és el més escandalós de l'Estat espanyol, dels més escandalosos del sud d'Europa i en el rànquing dels deu més escandalosos del planeta. Per tant vostès que fan gran gala de fer una gran gestió resulta que al País Valencià no han brillat per la seva gran gestió.

Pel que fa al deute, i esmenta vostè que s'ha de tornar, nosaltres pensem que li podem acceptar, potser s'ha de tornar, però també en volem parlar. I sobre això nosaltres pensem que és un exercici de democràcia i que hem de tenir ocasió de tenir aquest debat.

Vostè mateixa ha dit que el Pla de proveïdors és perfectament just i que és demagògia pura i dura qüestionar aquest Pla de proveïdors. Però, miri, resulta que en algunes ciutats on vostès governen, resulta que també l'han qüestionat, com és a Badalona, que s'ha vist avui abocat a una situació bastant complexa, i un ajuntament de la dimensió de Badalona on vostès governen, s'ha posat en qüestió la viabilitat i la idoneïtat d'aquest Pla de proveïdors.

Nosaltres no posem en absolut en dubte que als proveïdors se'ls hagi de pagar, és veritat, clar que sí, només faltaria, és una injustícia que petites empreses, autònoms, treballadors que es guanyen la vida de la manera que poden no cobrin de l'Administració, això s'ha de corregir. Ara bé, com ho ha explicat molt bé la senyora Paneque, el que sí que qüestionem és de la manera que s'ha fet; probablement

s'hagués pogut fer d'una altra manera, sense carregar tant les esquenes, les espatlles d'unes administracions locals que estan molt i molt castigades.

I miri, sobre el deute, això és un debat que l'hem tingut diverses vegades, s'ha tingut aquí, s'ha tingut en d'altres indrets, sobre la responsabilitat de qui ha originat el deute. En podem parlar molt, és veritat, però segur –ho ha esmentat el senyor Olòriz– que els bancs alguna cosa hi han tingut a veure a generar una bombolla creditícia que ha acabat esclatant i que ens ha portat a una de les pitjors crisis de la història recent; alguna cosa hi ha de tenir a veure la banca i alguna responsabilitat se li ha de demanar. I quan les administracions, que són les que presten el servei a la ciutadania, es veuen bloquejades i abocades a la indefensió, doncs alguna cosa hem de dir tant als electes com als ciutadans i les ciutadanes.

S'ha parlat de finançament local, vostè ha fet una barreja una mica demagògica del finançament local i del frau fiscal, que jo he esmentat; evidentment que no va vinculat un tema amb l'altre. A veure, és tan senzill com que tenim un problema greu de finançament local, els ajuntaments estan mal finançats, això és un problema d'aquesta democràcia, d'aquest país, també de Catalunya, no ho hem sabut resoldre, i una de les lloses que pesen sobre les administracions –sobre l'Administració– és que no aconseguen recaptar una part de dels ingressos perquè són evadits fiscalment. Doncs el dia que aconseguim equilibrar i corregir aquest problema, potser l'Administració local podrà resoldre aquest gravíssim problema que tenim ara mateix de finançament i d'alguna manera blindar les finances dels municipis. Moltes gràcies a tothom.

Fa ús de la paraula la senyora Veray, qui manifesta, molt breument, senyor Navarro, és que, clar, jo ja sé que a vostè li agrada molt parlar de les comunitats autònomes on governa el meu partit i, bé, jo ho entenc, vostès no governen enlloc i, per tant, poden fer tota la demagògia que vulguin. Però, miri, senyor Navarro, si el finançament de les escoles bressol s'ha hagut de canviar a la ciutat de Girona és perquè la Generalitat Valenciana no enviava els diners que tocaven a l'Ajuntament de Girona? No, era la Generalitat de Catalunya. Si s'han suprimit alguns serveis o si s'ha hagut de revisar i ara les famílies han de pagar més, és perquè el deute que té la Generalitat de Catalunya amb aquest Ajuntament ha de venir de la Generalitat Valenciana o de la Generalitat de Catalunya? De la de Catalunya, no? Doncs jo parlava de la de Catalunya, que és la que ens afecta a Girona, que a més ho he fet perquè vostè s'hi ha referit. És que vostè s'hi ha referit!

Per tant, escolti, jo no tindrè una discussió ni aquí, ni amb vostè sobre la gestió de la Generalitat Valenciana, primer de tot perquè no la conec, no la conec perquè no estic a València per saber com s'està gestionant. Ara, d'allò que ens afecta i de com ha gestionat el tripartit i, abans del tripartit, Convergència i Unió i ara Convergència i Unió amb el suport d'Esquerra Republicana, sí, perquè ens afecta. Jo encara no he aconseguit que l'alcalde ens digui ben bé què ens deu la Generalitat, però jo crec recordar que l'última vegada eren més de 18 milions d'euros. Bé, doncs això depèn de la Generalitat de Catalunya, no de la Generalitat Valenciana.

Per tant, escolti'm, no és que jo vulgui fer referència al tripartit perquè li tingui mania o m'agradi parlar del tripartit, no; he fet referència tripartit perquè és qui va governar fins a l'any 2010. De la mateixa manera que he dit que l'Ajuntament de Girona havia estat ben governat i, per tant, les finances les teníem com les teníem i no ens hem hagut d'agafar al Pla de proveïdors. Escolti, si una cosa que es fa bé es reconeix que es fa bé, però si una altra s'ha fet malament també s'ha de dir i, per tant, la seva sortida per defensar el tripartit, que tampoc entenc molt bé perquè ha de ficar-se amb la Generalitat Valenciana intentant posar en evidència el que jo he dit, sincerament ho trobo fora de lloc perquè una cosa no treu l'altra.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només un aclariment, senyora Veray. El deute que tenia la Generalitat quan varem arribar al Govern crec que estava per damunt dels 16

milions, crec que eren uns 16 milions d'euros. En aquests moments, li puc donar la tranquil·litat que està lleugerament sobre els 11, per tant, alguna cosa hem retallat, que no és poca cosa, i ens ha anat prou bé.

Si els sembla, doncs, podríem passar a la votació. Podria llegir algú el primer punt? Senyora Paneque, em sembla que vostè és l'autora intel·lectual del primer punt. Ens el podria llegir?

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui llegeix la proposta del seu grup municipal. Seria: «Considerar il·legítims els interessos dels crèdits o operacions de crèdit concertats per l'Ajuntament de Girona en el supòsit que aquesta s'hagi finançat amb capital provinent de fons públics amb interessos inferiors a l'1 per cent.» De fet, és una definició de l'exemple que es posa, però és per tal de treure l'exemple concret.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, està entès, ho ha expressat molt bé. Sobre el segon punt, hi ha algun aclariment o no cal fer-lo? El segon punt està clar. Hem de fer votacions separades de tots els punts? Senyor Palomares, digui.

Fa ús de la paraula el senyor Carlos Palomares, qui expressa, seguint en la mateixa línia, fent la modificació del punt número 1, si al punt número 2 només afegint al final «si s'escau», es podria votar tot plegat.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, per a vostè.

Intervé el senyor Carlos Palomares, qui respon, per a mi. *(Rialles)*.

Intervé el senyor alcalde, qui pregunta, al grup redactor de la proposta què li sembla l'afegitó del senyor Palomares, el «si escau» del segon punt?

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui respon, el grup redactor de la proposta està temptat de fer nous redactats, però no els farem. Ho acceptem.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, acceptem «si s'escau», d'acord. Per tant, el punt 1 i el punt 2 es poden votar conjuntament? Algú té un problema perquè el punt 1 i el punt 2 es puguin votar conjuntament? De l'1 al 3 per un costat, amb els canvis que s'han llegit aquí. I el punt 4 per separat.

Sotmesa la proposta a votació, s'aproven els punts primer, segon i tercer, amb els canvis incorporats, per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i dues abstencions del grup municipal del PPC.

Sotmès el punt quart a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

El punt cinquè s'aprova per unanimitat.

10. Moció que presenta el regidor no adscrit, Sr. Carles Bonaventura, perquè l'Ajuntament de Girona refermi la seva adhesió a la declaració de sobirania aprovada pel Parlament de Catalunya.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

El mes de febrer de l'any passat, l'Ajuntament de Girona es va adherir, amb només dos vots en contra, a la Declaració de Sobirania aprovada un mes abans, el 23 de gener, al

Parlament de Catalunya per una àmplia majoria de gairebé dos terços dels diputats. Ara, un Tribunal Constitucional desprestigiats, polititzat i que sempre que pot actua contra els interessos de la nació catalana, com es va demostrar amb la sentència contra la reforma de l'Estatut del mes de juny del 2010, ha decidit anul·lar la part més determinant d'aquella declaració, concretament l'apartat que fa referència a la consideració de Catalunya com un "subjecte polític i jurídic sobirà".

El mateix tribunal dóna a entendre en la seva resolució que la seva decisió és més política que jurídica, ja que, tot i negar el dret de Catalunya sigui ara "subjecte polític i jurídic sobirà", sí que manifesta, com afirmen així mateix molts juristes, que hi ha vies legals perquè el poble de Catalunya pugui ser consultat a partir d'un acord entre el govern de la Generalitat i l'executiu espanyol.

No obstant això, aquesta possibilitat d'entesa va tornar a ser negada el passat dimarts 8 d'abril pel Congrés dels Diputats, que va rebutjar que l'Estat transfereixi al govern català les competències per poder convocar una consulta sobre el futur polític de Catalunya, malgrat que aquesta petició estava avalada per una àmplia majoria de diputats i diputades del nostre Parlament i, en conseqüència, dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Arran d'aquests dos fets: la sentència del Tribunal Constitucional contra el nucli essencial de la Declaració de Sobirania i la negativa de les Corts Espanyoles a traspasar la competència per a la convocatòria de la consulta, considerem que l'Ajuntament de Girona no es pot quedar amb els braços plegats quan la justícia espanyola atempta contra la sobirania de Catalunya i quan l'Estat posa obstacles al dret a decidir de la ciutadania del nostre país.

En aquest sentit, considerem que el Parlament de Catalunya, que han votat gairebé tres milions set-cents mil catalans i catalanes té molta més legitimitat per decidir el futur del nostre país que no pas dotze magistrats nomenats a dit pels partits espanyols. Per tant, entenem que la Declaració de Sobirania, que va ser aprovada pel Parlament i a la qual es va adherir el plenari de l'Ajuntament de Girona s'ha de continuar considerant plenament vigent a tots els efectes.

És a dir, que una vegada el nostre Parlament va definir, de manera molt majoritària, Catalunya com a subjecte de sobirania, el que diguin un tribunal o un parlament espanyols no ha d'afectar aquesta decisió, i hem de continuar tirant el procés sobiranista endavant, ja que la majoria de la població catalana, com està demostrant, hi està clarament a favor.

Per tant, arran de tot el que hem exposat, proposem l'adopció dels següents acords:

Primer.- L'Ajuntament de Girona considera, tot i la sentència del Tribunal Constitucional, plenament vigent la Declaració de Sobirania aprovada pel Parlament de Catalunya el 23 de gener del 2013 i a la qual es va adherir el nostre consistori en el plenari del mes de febrer d'aquest mateix any.

Segon.- L'Ajuntament de Girona, malgrat el rebuig de les Corts Espanyoles a permetre que Catalunya exerceixi el seu dret a decidir, reitera el seu compromís amb la celebració de la consulta del 9 de novembre i la seva col·laboració activa amb el govern de la Generalitat i el Parlament català perquè al nostre municipi aquesta es pugui portar a terme amb totes les garanties democràtiques.

Tercer.- L'Ajuntament de Girona comunicarà aquesta decisió al govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, per anunciar que retira la moció, perquè ja queda inclosa en el punt 13è de l'ordre del dia.

11. Moció que presenta el regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura, perquè l'Ajuntament de Girona reclami al govern espanyol amb urgència el desdoblament de l'N-II a les comarques gironines.

El passat 27 de febrer es va viure al Congrés dels Diputats una nova mostra de la desídia dels governs espanyols, ara del PP i abans del PSOE, a l'hora de solucionar l'eterna problemàtica del desdoblament de l'N-II a les comarques gironines.

El Congrés dels Diputats, gràcies a la majoria absoluta del Partit Popular, va votar en contra d'una resolució consensuada entre CiU i el PSC, i que va tenir el vot a favor de la resta de diputats gironins excepte la representat del PP, en què se subratllava la importància del desdoblament de l'N-II i es reclamava, així mateix, el traspàs de l'aeroport de Girona a la Generalitat i que es replantegessin i s'executessin les obres del futur eix pirinenc (N-260)

En la iniciativa s'insistia en la necessitat de desdoblar l'N-II a tota la demarcació; és a dir, "des de Tordera fins a la Jonquera"; una obra que és del tot necessària i que ara per ara continua sense tenir data de finalització. Cal recordar que, en diverses ocasions, en el ple de l'Ajuntament de Girona ja s'ha tractat aquest tema i hem denunciat els greus perjudicis econòmics i les enormes incomoditats que per a la ciutadania de Girona i del conjunt de les comarques gironines significa la no finalització dels treballs a l'N-II.

Els perjudicis, però, malauradament, no són només econòmics. En tots aquests anys d'obres empantanegades, molts ciutadans han acabat morint en aquesta carretera víctimes d'accident de trànsit. No obstant això, els treballs a l'N-II continuen estant pràcticament paralyzats en molts trams o avancen a un ritme extremadament lent en alguns altres i l'autopista AP-7, en la majoria dels casos i a benefici d'Abertis, continua sent l'única alternativa vàlida per a molts gironins i gironines que s'han de desplaçar i que no s'atreveixen agafar l'N-II.

Tenint en compte tot això, encara resulta més insultant i més indignant que el passat dia 27 de febrer el Congrés dels Diputats espanyol tornés a rebutjar una iniciativa per desbloquejar aquesta situació i permetre que en un futur pròxim el desdoblament de l'N-II a les comarques gironès quedés enllestit.

A més a més, ara hi hem d'afegir que quan la ministra Ana Pastor va ser present a Girona recentment en la inauguració del servei de rodalies ferroviàries va tornar a dir, tan sols de paraula, que el desdoblament de l'N-II era "una prioritat per al govern espanyol del PP", però es va negar a fixar novament cap calendari i a posar cap data sobre la taula. És a dir, tan sols paraules, cosa que ja hem sentit moltes vegades i que fa que les declaracions de la ministra de Foment tinguin en aquests moments per a la majoria de nosaltres molt poca, per no dir cap, credibilitat.

Creiem que, tenint en compte aquesta lamentable realitat, l'Ajuntament de Girona no pot restar impassible i, per tant, proposem l'adopció dels següents acords:

Primer.- Que l'Ajuntament de Girona faci arribar al president del govern espanyol, Mariano Rajoy, i a la ministra de Foment, Ana Pastor, la seva més enèrgica protesta per la situació de paralyzació o d'extremada lentitud de les obres de l'N-II a les comarques gironines i torni a reclamar el desdoblament d'aquest eix viari vital per a la societat gironina.

Segon.- Que l'Ajuntament de Girona insti el president de la Generalitat, Artur Mas, i el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, a fer un front comú amb les institucions de la demarcació de Girona per exigir a Madrid la realització d'aquesta obra.

Tercer.- Que l'Ajuntament de Girona reactivi la coordinació amb la resta d'ajuntaments afectats per la situació de l'N-II per demanar al govern espanyol la represa de les obres i que es fixi un calendari d'actuació i una data per completar el desdoblament d'aquest eix viari.

Presenta la proposta el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, el desdoblament de l'N-II a les comarques gironines és un tema del qual hem parlat diversos cops en aquest plenari, també són diverses les vegades que des de Girona i des de la demarcació gironina s'ha reclamat una solució al Govern de l'Estat - del color que fos - a l'eternització dels treballs en una obra tan i tan important al nostre territori. Com diem en la moció, el 27 de febrer es va viure al Congrés dels Diputats un nou intent

per trobar una solució a aquesta situació i novament la resposta va ser que no. El Congrés dels Diputats va votar en contra d'una resolució que s'havia consensuat entre els grups de Convergència i Unió i del PSC, que va tenir el vot favorable dels diputats gironins, excepte el de la representant del Partit Popular, en què se subratllava la importància del desdoblament de l'N-II. Des de Girona hem denunciat un munt de vegades els greus perjudicis econòmics i les enormes incomoditats que per a la ciutadania gironina i el conjunt de les comarques gironines significa la no-finalització dels treballs de l'N-II, uns perjudicis que, com diem en la moció, no són només econòmics ja que molts ciutadans han acabat morint en aquesta carretera víctimes d'accidents de trànsit. No obstant això, els treballs de l'N-II continuen estant gairebé paralitzats en molts trams o avancen a un ritme extremadament lent en alguns altres.

No vull estendre'm amb dades, no vull parlar dels anys que fa que tenim la nacional II empantanegada, dels pocs quilòmetres que fins ara s'han desdoblats, no vull tampoc recordar el nombre de morts que hi ha hagut en aquesta via, ja que varem donar moltes dades al respecte el dia que en aquest mateix plenari varem demanar la gratuïtat de l'autopista mentre el desdoblament de l'N-II no fos una realitat. Tan sols val la pena recordar justament això, que l'única beneficiada de la situació actual d'aquesta via, tan necessària per als ciutadans de les comarques gironines, és la companyia Abertis, perquè l'autopista continua sent l'única alternativa vàlida per a molts gironins i gironines que s'han de desplaçar i que no s'atreveixen a agafar la N-II.

Això precisament ens fa pensar si l'única causa de l'eternització de les obres de la nacional II és la continuada desídia dels governs espanyols o si hi ha alguna cosa més al darrere. En aquest aspecte hem de recordar els llargs tentacles d'aquesta companyia, de la companyia Abertis, que vol continuar obtenint beneficis com sigui a costa d'una nacional II cada cop més degradada i en la situació en què està.

I si, com deia, el resultat de la votació del 27 de febrer al Congrés dels Diputats, ja va ser prou insultant des del nostre punt de vista per als gironins i les gironines, encara ho és més que fa unes setmanes la ministra Ana Pastor, que va venir a fer-se la fotografia de rigor en la inauguració del servei de Rodalies ferroviàries, digués que el desdoblament de l'N-II era una prioritat per al Govern espanyol del Partit Popular. Doncs bé, encara sort que és una prioritat perquè, si no ho fos, no sé com estaria aquesta via tan important per a les comarques gironines. I això sí, ho va dir sense fixar cap calendari d'actuació ni posar cap data a sobre la taula, és a dir, tan sols paraules, unes paraules que veient els fets de tots aquests anys, per a la majoria de nosaltres no tenen cap credibilitat.

Per tot plegat, demanem en la moció que des de Girona, des del territori gironí i des del Govern de la Generalitat fem tots plegats pinya per pressionar el Govern espanyol perquè doni resposta al clam ciutadà que reclama una solució urgent per a la nacional II. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, la N-II és una crònica dels interessos creats. El ponent feia una pregunta retòrica que jo comparteixo, per quina raó s'han fet autopistes i autopistes a molts llocs de vegades paral·leles i, en canvi, la nacional II és el conte de l'enfadós. Han passat governs i governs, del PP, del PSOE, del PSOE i del PP i continua com està.

A ningú se li escapa que la nacional II es diu AP-7. I per això, com que la nacional II és la AP-7, no hi ha hagut per part del que gestiona la AP-7 cap interès a fer-se la competència. Perquè, si això hagués sigut així, hauríem rescatat la AP-7, com ara rescatarem les autopistes de Madrid. Perquè, a veure, Bàscara senyala el camí, Bàscara demostra que situant tots els camions a la AP-7 el greu problema és menys problema.

I vostès saben que nosaltres defensem el territori, defensem la terra i considerem que ciment, el mínim. Una part del deute que la senyora Veray de tant en tant ens comenta del tripartit, per a mi és de ciment innecessari. I, per tant, no estic d'acord a fer més ciment. Estic d'acord amb completar el que està començant, només faltaria deixar les

obres a mitges, però penso que de la mateixa manera que es farà un rescat de les autopistes de Madrid amb una quita, estaria molt justificat un rescat de la AP-7 amb una quita. Perquè l'amortització que ha tingut la AP-7, els beneficis exagerats que ha provocat amb Abertis, jo penso que podríem fer una quita més que raonable, poder tant o més raonable que construir o acabar la AP-7.

Per això estem temptats a fer una abstenció, perquè pensem que és de lògica i que, en tot cas, hem de dir cada cosa pel seu nom. Reconec que la gent que està patint la nacional II ara, ho està patint amb moltes dificultats, jo el que proposaria és, de forma transitòria, gratuïtat de l'autopista, de forma transitòria, fins que no fem la quita oportuna i convertim la AP-7 en l'autovia de Catalunya, l'autovia del Mediterrani o com li vulguin dir.

El nostre país és un país massa petit, jo penso que en el futur serem un país petit independent, que haurem de prendre decisions importants. Espero que no prenguem en el futur les decisions de la vella política del vell estat que ens n'haurem anat, que és sovint prioritzar els interessos particulars que no els interessos col·lectius. I quan els interessos col·lectius són tan forts, en temps de diners, dupliquem les coses, anem així de rics, els alemanys se'n fan creus, les seves U-Bahn tenen una realitat molt diferent que la nostra. O, quan vas a Anglaterra, veus els camins que porten d'un poble a un altre, petitets, però tenen un bon ferrocarril, clar, però no es dediquen a fer aquestes rotondes, milers de rotondes, milers de variants que de vegades aquestes variants trenquen l'economia del poble, perquè tothom passa de llarg. Clar, coses que hem fet i que és un profund error. Per tant, continuar amb el mateix error, no.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres compartim l'esperit d'aquesta moció en el sentit que és evident que per part de Madrid, *la Villa y Corte* de Madrid, hi ha un greuge envers el poble català i aquest greuge s'expressa sovint de moltes formes diverses, amb deixadesa amb el territori, amb una certa desídia, això ho compartim plenament. Però nosaltres també som, com s'ha dit aquí també, defensors del territori, defensors del paisatge, defensors de la terra i pensem que durant uns anys determinats en aquest país s'han fet massa disbarats. És veritat que abans, a l'hora del deute, n'hem parlat una mica, d'això, però quan s'ha fet sovint en aquest país una mena de bombolla d'infraestructures, de grans construccions, que cada poble havia de tenir la seva variant, que cada carretera havia d'estar desdoblada, que hi havia d'haver autovies, autopistes, com una mena d'orgia del ciment, nosaltres pensem que això ha de tenir els seus límits i s'ha de contenir.

L'autopista AP-7 és un eix de comunicació que estructura el país i la nacional II està al cantó. L'N-II ara mateix està com està, empantanegada, mig acabada, és un paisatge desolat, el que hi ha, és un desastre, un paisatge que embruta el nostre paisatge mil·lenari de l'Empordà i això és evident que s'ha de corregir d'una manera o d'altra. Ara bé, pensem que no té sentit que tenint carreteres com la AP-7 de quatre i de tres carrils i al cantó fer-hi una carretera desdoblada amb quatre carrils més. Ens podem trobar que en un territori molt petit, molt sensible, tinguem deu o dotze carrils de carretera, tinguem una línia d'alta tensió, tinguem una línia d'alta velocitat de tren, tinguem el tren convencional, gasoductes, etcètera, i d'altres infraestructures que el que fan és fragmentar el territori, aïllar les poblacions, posar en risc la viabilitat dels sòls agraris, posar en risc el paisatge i, per tant, les potencialitats turístiques de turisme rural que té el territori i, en aquest sentit, pensem que hi ha d'haver contenció, moderació i fer les coses amb més seny.

Nosaltres també pensem que l'autopista AP-7 hauria d'estar perfectament nacionalitzada, gestionada d'una altra manera, hi ha moltes fórmules per fer-ho, podem mantenir una via privada però pública i gratuïta per als usuaris, per a la gent que ha de treballar i s'ha de desplaçar cada dia, privada per als camions que contaminen. Hem de fer una aposta per un canvi de mobilitat, hem de fer més transport per ferrocarril, no pot ser que el 80 per cent de les mercaderies les desviem a la carretera, hem d'invertir aquests percentatges, les mercaderies, com a tot Europa i altres llocs desenvolupats del

món, s'han de desplaçar majoritàriament per ferrocarril, alliberar les carreteres, impulsar més el transport públic, l'ús de la bicicleta, etcètera.

Per això pensem que seria un error reproduir els errors, valgui la redundància, d'anys passats, un excés de ciment, un excés d'obra pública i obra privada que el que fa és, hi insisteixo, aïllar el territori i complicar-ne més la viabilitat. Per això nosaltres, malgrat compartir l'esperit de la moció, ens hi abstindrem.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, senyor Bonaventura, jo li agraeixo la moció, quan vaig veure que la presentava, vaig pensar que equivocava ben bé el tret, i ara li explicaré perquè l'ha equivocat. Però, miri, li agraeixo perquè em dóna una plataforma per explicar tot allò que hem estat fent des que hem arribat al Govern de l'Estat en relació a la N-II a les comarques gironines. Perquè això de Girona ciutat li puc explicar molt ràpid, vostè sap que la variant de Sant Daniel és la N-II a la ciutat de Girona? suposo que això ho té. Bé, deixarà de ser-ho, jo suposo que això també vostè ja ho té al cap. Per què deixarà de ser-ho? Bé, doncs perquè el Ministeri de Foment ha fet una cosa que jo crec molt encertada a la ciutat de Girona, que és crear una circumval·lació a la ciutat a través de la AP-7, obrint noves entrades com, per exemple, la de Fornells, com la de Sant Gregori, que és la de Girona Oest, que ja estan inaugurades, i properament la de Vilademuls. Per tant, jo crec que s'ha tingut en compte quines necessitats tenia en aquest cas la ciutat de Girona, perquè la variant de Sant Daniel - jo crec que tothom estarà d'acord - que era impossible ampliar-la i desdoblar-la de cap de les maneres donades les seves característiques.

Però, miri, senyor Bonaventura, vostè que es refereix a mi sense dir el meu nom en aquesta moció, abans de presentar aquest tipus de moció jo li recomano dues coses, una que llegeixi el Butlletí Oficial de l'Estat, que és on surten publicades totes les licitacions i les adjudicacions de l'obra pública de tot l'Estat i en aquest cas també la de la N-II. I, segona, que no es basi només en allò que llegeix als mitjans de comunicació arrel del que va passar al Congrés dels Diputats el 27 de febrer i que rasqui una mica.

Miri, el 27 de febrer el que va haver-hi va ser el debat de l'estat de la nació i la proposta a la qual vostè fa referència és una proposta de resolució del debat de l'estat de la nació de Convergència i Unió, on Convergència i Unió feia un llistat llarg, llarguíssim, de totes les infraestructures de Catalunya que considerava que s'havien de tirar endavant. Bé, aquesta proposta de resolució, que efectivament fan tots totes les forces polítiques des de l'oposició, quan estan a l'oposició al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya, on diuen i plasmen tot allò que creuen que és necessari fer de manera immediata, però, clar, és difícil quan et diuen que prioritzis vint-i-cinc coses poder-les prioritzar totes vint-i-cinc.

I, per tant, sí que li dic que hi ha proposicions no de llei aprovades al Congrés dels Diputats, i a més pactades per mi mateixa amb el portaveu, en aquest cas, de Convergència i Unió en el moment de la comissió, que és el diputat per Girona Jordi Xuclà, en la qual s'aprova la prioritització i el caràcter prioritari de les obres de desdoblament de la nacional II. I si l'altre dia va ser notícia o volien que fos notícia, millor dit, els diputats del PSC i de CiU en relació a aquesta votació que va haver-hi, no era precisament per l'N-II, era per l'aeroport de Girona, sobre el qual li recordo que el senyor Nadal ha sortit fa tres dies a dir: «Escolti, jo no me'ls crec perquè qui ha evitat sempre que es traspassés l'aeroport de Girona ha estat el senyor Rubalcaba.»

Per tant, jo crec que definitivament vostè, tal com ha plantejat la moció, s'ha equivocat totalment. S'ha equivocat totalment perquè, miri, si una cosa ha fet el meu Govern ha estat prioritzar-la, ha prioritzat i porta des de l'any 2012, que són els primers pressupostos que varem aprovar, 2012, 2013 i 2014 amb una inversió a la nacional II pressupostada de més de 76 milions d'euros. Sap què vol dir això? Això vol dir més de 12.500 milions de les antigues pessetes. Bé, si vostè creu que amb tres pressupostos, destinar a la N-II a les comarques gironines més de 12.000 milions de les antigues pessetes, llavors, si vostè considera que això no és prioritzar la nacional II, vostè

explicarà als ciutadans què considera que és prioritzar-ho. Perquè jo crec que dir que són 12.000 milions de pessetes són molts diners; ja sé que ara amb euros sembla que s'inverteixin menys diners, però són els que són.

I tampoc és veritat que la senyora ministra vingués fa poc a Girona i no es comprometés amb la N-II. I això els periodistes que estan aquí presents li poden dir perquè en van treure titulars i en van treure teletips. La ministra va dir una cosa molt clara: es prioritza la nacional II, la part nord es busca el capital privat per poder-la tirar endavant per no retardar-la més perquè som conscients que és una prioritat i totes les obres estaran licitades, adjudicades i començades entre l'any 2014 i el 2015, per tant, abans de finalitzar la legislatura. Això és el que va dir la ministra i va sortir amb titulars. Per tant, vostè no pot venir aquí a dir que la ministra no va dir res. Per això, jo em limito a repetir les seves paraules.

En els últims mesos hem licitat molts projectes. Per què? Perquè, jo li torno a dir, ja sé que sóc repetitiva, però torno a explicar-ho. Quan es parla d'obra pública, hi han dues parts, una la dels projectes i una de les obres, però tant una com l'altra primer s'ha de licitar i després s'ha d'adjudicar. Bé, si quan un arriba al Govern no hi ha projectes, els projectes s'han de redactar. Per tant, aquest temps i durant el 2014 acabarem de redactar o licitar i adjudicar aquella redacció de projectes que no estan fets, perquè la part nord no estava feta, no estaven fets els projectes, i després podrem licitar i adjudicar l'obra; però sense projecte és molt difícil poder licitar i adjudicar obra.

I jo ja entenc que els ciutadans tinguin la sensació que la cosa va més lenta o més a poc a poc del que els agradaria perquè no veuen les màquines, però és que abans de fer anar les màquines necessitem el projecte que et digui què han de fer les màquines i com s'ha de construir aquest desdoblament de la nacional II. Malgrat això, s'ha desencallat el tram Caldes-Sils, que està en obres i fa poc s'han licitat les obres de Sils-Maçanet per poder continuar un cop acabem Caldes-Sils, Sils-Maçanet. I, per tant, quan el desdoblament de Maçanet fins a Fornells estigui acabat hi hagi la circumval·lació de Girona. S'ha licitat el tema de la connexió de la nacional II amb la nova entrada a l'autopista de Vilademuls i també interseccions com la de Garrigàs i Pontós, i també tot el tema de Vilademuls a Orriols. Per tant, en aquest sentit, tota aquesta part està molt avançada, era la que podíem avançar més ràpid, la que es podia construir, és el que s'ha fet, amb l'altra estem acabant de perfilar els projectes i, un cop estigui fet, es licitaran i es començaran les obres, però anem tant ràpid com podem. Però hem prioritzat, li dic, senyor Bonaventura, hem prioritzat i, sincerament, a mi fins i tot em sap greu a nivell personal que vostè redueixi tota una votació d'un debat d'una proposta de resolució del debat de l'estat de la nació quan, si el meu Govern està fent una cosa bona per Girona per sobre de tot –en fa moltes, però aquesta per sobre de tot– és, malgrat la situació de crisi econòmica, malgrat els ajustaments i malgrat l'austeritat que hi està havent, prioritzar i fer una inversió en una infraestructura que tots varem estar d'acord que havia de ser prioritària i que era la N-II.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, ve de nou una moció que ve a un òrgan que jo crec que no és l'òrgan adequat, ho acabem de veure ara perquè qui en aquest moment comparteix el càrrec de regidora i de diputada al Congrés ens ha explicat què és el que està fent el Congrés dels Diputats en relació a aquest tema, que és el lloc on en aquest moment estan treballant sobre aquesta qüestió i poden treballar-hi.

El nostre grup, vostès ho saben, porta des del principi d'aquest mandat reiterant la petició que en aquest plenari treballem sobre els temes que podem desencallar, tirar endavant i, diguem-ne, activar des d'aquest plenari, per tant, reiterem la nostra petició.

Evidentment que creiem que s'ha de desdoblament l'N-II i evidentment que creiem que aquest és un tema prioritari. Nosaltres ho creiem. Sí que tenen raó els grups que ens han precedit en l'ús de la paraula en la qüestió, diguem-ho així, de la necessitat de tenir molt en compte de no fer més infraestructures de les necessàries, però també és cert que en aquest espai que des de temps immemorials, perquè estem parlant del traçat de

la via Augusta pràcticament, doncs hi ha hagut una circulació i una mobilitat al llarg de tota la història molt important i que continua sent, per exemple, pel que fa ferroviàriament, la línia del tren, la línia més rendible de tot l'Estat, per exemple, i l'autopista va plena, però és que la N-II també va plena i, per tant, requereix igualment que amb tota la cura ambiental que s'ha de tenir a l'hora de fer una infraestructura, que es desdoblí.

Per tant, nosaltres creiem i no cal dir-ho i ho hem dit moltes vegades i a més a més hem fet *mea culpa* sempre que ha calgut, perquè amb aquest tema n'hem hagut de fer, perquè en algun moment s'ha prioritzat l'execució de l'alta velocitat i s'ha deixat enrere la nacional II, hem fet *mea culpa* quan ha calgut. Però per a nosaltres és evident que s'ha de desdoblir la nacional II, és evident també que ha anat bé que - la senyora Veray deia l'Estat - bé, l'Estat, però la Generalitat, i en aquell moment era conseller en Quim Nadal, hi va fer un paper fonamental amb el fet que les diferents sortides noves de la AP-7 fessin aquesta funció de circumval·lació de la ciutat i d'alguna manera de l'àrea urbana i facilitessin la mobilitat en aquesta àrea urbana, i això ha estat una millora, però evidentment no n'hi ha prou. I, evidentment que tota aquesta zona del corredor mediterrani seguirà sent un eix prioritari i ho és no només per a Girona, ho és per a Catalunya, ho és per a Espanya i ho és per a Europa, això és evident, per tant, amb tot això no cal que li diguem que li donem la raó.

Ara bé, tornem a la nostra posició habitual i és que aquest no és un debat que s'ha de fer aquest plenari, aquest és un debat que s'ha de fer en una altra cambra i, per tant, reiterem la nostra petició, creiem que aquests plens haurien de centrar-se en allò que ens hem de centrar. I, per tant, tot i dient-li que per a nosaltres la nacional II s'ha de desdoblir i és un tema prioritari, la nostra posició serà l'abstenció.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui expressa, sense voler entrar en mèrits d'obertura d'autopista a la ciutat o desmèrits d'una variant que passa per Sant Daniel, que jo també voldria recordar que és el mateix moment i les coses com són, cadascú pot penjar-se les medalles que pertoqueu, però també hi ha les altres qüestions que han posat aquí en antecedents. Jo, senyor Bonaventura, Convergència i Unió li donarà suport, per una qüestió d'esperit. És a dir, jo crec que..., i avui se li ha escapat una mica a la senyora Veray quan ha dit que amb el senyor Xuclà parlaven d'aquest memorial de greuges que tot partit polític demana a l'equip que està al Govern i va demanant aquelles prioritats que consideren, quant a inversió, que s'han de fer.

Evidentment jo estic convençut, i ho dic amb tot el «carinyo» del món, que si avui governés a Madrid el Partit Socialista Obrer Espanyol, la senyora Veray donaria suport o s'abstindria en aquesta moció, i passarà sempre a la inversa, perquè aquest és el joc de quan presentem aquest memorial de greuges i sobretot comunitats autònomes com la catalana que té aquest memorial molt llarg i que porta molts anys insistint en la necessitat d'aquestes inversions, doncs evidentment hi ha aquest joc de quan interessa, un s'absté o, quan no interessa, doncs no s'absté i evidentment vota en contra.

El que està posant de manifest aquesta moció és la necessitat de la inversió, comparteixo el criteri que han dit tant la CUP com Iniciativa que tenim un eix viari molt important com és la AP-7, però evidentment no hem d'obviar -i així ho deia la senyora Bosch- que la Via Augusta, el que seria la nacional II, es mereix, sobretot pels riscos que hi ha de circulació i les morts continuades que hi ha hagut en determinats àmbits, es mereix un desdoblament i el més ràpid possible.

Senyora Veray, comparteixo també perfectament el que ha dit vostè del procés de projecte, licitació, adjudicació i execució, perquè jo el pateixo diàriament com a regidor d'Urbanisme. El que entenc que li està dient aquesta moció és que hi hagi la partida, que s'executi el més ràpid possible i que aquelles promeses que hem sentit reiteradament, com aquell disc ratllat, que es va reiterant però que mai es complia, que per primera vegada es doni compliment, es facin les seves inversions, es desdoblí la nacional II i també arribin, i permetin-me dir-ho ja que tothom se'n va cap a altres

qüestions, arribin les inversions en altres àmbits, com podia ser a la Llosa de la ciutat de Girona.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Bonaventura, qui manifesta, en primer lloc, agrair el suport de Convergència i Unió a la moció. També agrair les abstencions del Grup Socialista, que malgrat abstenir-se ens ha dit que comparteix l'esperit de la moció, ho celebrem. I, pel que fa al senyor Olòriz i al senyor Jordi Navarro, dir-los que no ens barallarem pas per això, és a dir, si la solució ha de ser el rescat de l'autopista o la gratuïtat de l'autopista en lloc del desdoblament de l'N-II, aquí no ens discutirem pas. Per tant, celebren que també en aquest aspecte estiguem d'acord. Sigui el que sigui, el que em penso que és important és que des del territori, des de Girona, des de les comarques gironines, sapiguem fer front comú i sapiguem demanar a Madrid que aquesta via tan important per a les comarques gironines tingui una solució perquè la ciutadania no pot suportar més l'estat actual d'aquesta carretera.

I pel que fa a la senyora Veray, doncs bé, jo penso que malgrat les seves paraules va perdre una bona oportunitat el 27 de febrer al Congrés dels Diputats per sumar-se al conjunt de diputats gironins i gironines en defensa d'una solució per a aquesta via, crec que va perdre aquesta bona oportunitat. I, bé, li agafo la paraula, esperem que en aquesta ocasió la ministra es comprometi de veritat, ara per ara continuo dient que tot això només són paraules, perquè no hi ha cap compromís escrit sobre el tema. I que no torni a passar el que ja va passar a l'octubre de 2012, referit precisament al tema del tram Sils-Caldes, que es van reprendre unes obres coincidint precisament amb l'inici d'una companya electoral i que al cap de quatre o cinc mesos aquelles obres es van aturar. Esperem que no es torni a jugar amb la ciutadania en aquest aspecte. Moltes gràcies.

Intervé la senyora Concepció Veray, per al·lusions, i expressa, senyor Bonaventura, *el movimiento se demuestra andando*. Senyor Olòriz, no sigui dolent, va! No sigui dolent, *el movimiento se demuestra andando*. Va, no sigui dolent, que el tema de la nacional II és un tema important. Què li vull dir amb això? Que no es perden les oportunitats que diu vostè votant una cosa o sent oportunista i fins i tot cínic en algunes votacions que es fan quan durant vuit anys has governat i no has fet res del que has dit, com van fer alguns diputats gironins, les coses es demostren i el compromís es demostra fent les obres. I, en aquest cas, jo li he explicat tot el que ja estem fent, tot el que hem tret a licitació i em torna a dir que no hi ha un compromís sobre un paper. Escolti, agafi el Butlletí Oficial de l'Estat, de veritat, agafi el BOE, miri tot el que hi ha de la nacional II i veurà que el compromís escrit hi és a través de licitacions i d'adjudicacions tant de projectes com d'obres, que això és l'important i el que compta al final, perquè al final el que volem és que la nacional II estigui acabada, estigui arreglada, sigui segura i millori la seva capacitat, i és a través de les licitacions i les adjudicacions com es demostra el compromís de la prioritització i això és el que està fent el Govern del Partit Popular.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU, ICV-EUiA, i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, dos vots en contra del grup municipal del PPC i nou abstencions dels grups municipals del PSC i la CUP.

13. Moció que presenten els grups municipals de CiU, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes, de suport al procés cap a l'exercici del dret a decidir del poble català.

Davant dels darrers esdeveniments que s'han produït relacionats amb el procés pacífic i democràtic que s'ha engegat a Catalunya cap a l'exercici del dret a decidir, els grups sota signants proposem al Ple municipal de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- Manifestar el malestar per la negativa del Congrés espanyol a delegar la competència a la Generalitat de Catalunya per a convocar el referèndum sobre el futur de Catalunya;

Segon.- Reafirmar l'adhesió a la Declaració de Sobirania aprovada pel Parlament de Catalunya el 23 de gener del 2013, la qual es considera plenament vigent tot i la sentència del Tribunal Constitucional emesa recentment;

Tercer.- Expressar el suport a l'Assemblea Nacional catalana per la seva tasca, que sempre s'ha caracteritzat pel seu tarannà democràtic i pacífic; i condemnar els atacs que ha rebut recentment i la denúncia que s'ha interposat en contra seva;

Quart.- Encoratjar la societat i les institucions públiques catalanes a mantenir-se fermes en el procés cap a l'exercici del dret a decidir, més enllà dels impediments i amenaces provinents de l'Estat espanyol, i garantir la celebració del referèndum a través de la mobilització popular i dins d'un marc legal.

Cinquè.- Expressar el suport a l'organització de la consulta i posar disposició del govern de la Generalitat i la resta d'institucions catalanes tota la col·laboració i el suport logístic necessari per a la seva realització.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui manifesta, hem quedat d'acord amb els portaveus que farà la lectura –la defensa– d'aquesta moció, si m'ho permeten, em sembla que té una explicació bastant evident en el temps i en la forma, el fonament ho diu clar.

Diu: «Davant els darrers esdeveniments que s'han produït relacionats amb el procés pacífic i democràtic que s'ha engegat a Catalunya cap a l'exercici del dret a decidir, els grups sotassignats més els dos regidors no adscrits proposem al Ple municipal de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer. Manifestar el malestar per la negativa del Congrés espanyol a delegar la competència de la Generalitat de Catalunya per convocar el referèndum sobre el futur de Catalunya.

Segon. Reafirmar l'adhesió a la Declaració de sobirania aprovada pel Parlament el 23 de gener de 2013, la qual es considera plenament vigent tot i la sentència del Tribunal Constitucional emesa recentment.

Tercer. Expressar el suport a l'Assemblea Nacional Catalana per la seva tasca que sempre s'ha caracteritzat pel seu tarannà democràtic i pacífic, i condemnar els atacs que ha rebut recentment i la denúncia que s'ha interposat en contra seva.

Quart. Encoratjar la societat i les institucions públiques catalanes a mantenir-se fermes en el procés cap a l'exercici del dret a decidir més enllà dels impediments i amenaces provinents de l'Estat espanyol i garantir la celebració del referèndum a través de la mobilització popular dins d'un marc legal.

I cinquè. Expressar el suport a l'organització de la consulta i posar a disposició del Govern de la Generalitat i la resta d'institucions catalanes tota la col·laboració i el suport logístic necessaris per a la seva realització.»

Hem quedat que la defensa dels grups proponents la faria jo i, per tant, té la paraula la senyora Veray.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, havia entès que l'alcalde feia primera explicació i després tothom es posicionaria. D'acord, ja ho faig jo. El meu grup no donarà suport a aquesta moció, jo crec que efectivament no ha de sorprendre ningú, ja vaig dir-ho en l'última vegada que varem parlar sobre tot aquest tema, que jo creia que no calia que a cada Ple presentessin mocions d'aquest tipus, penso que el posicionament de totes les forces polítiques aquí representades en relació al procés sobiranista, separatista i rupturista que ha engegat el Govern de Convergència i Unió amb els que ara ja són partits independentistes com és, per exemple Iniciativa per Catalunya Verds, que li dóna tot el suport, l'hem debatut ja massa vegades i no porta enlloc.

Vostès parlen de manifestar el malestar per la negativa del Congrés espanyol a delegar la competència. Jo he de dir que aquest punt possiblement, juntament amb el tercer, són els punts d'aquesta moció en la qual a mi m'ha sorprès més. Primer, perquè, escoltin, jo entenc que no els hi agradi el resultat de la votació al Congrés dels Diputats, però de la mateixa manera que quan vostès van votar al Parlament de Catalunya demanar al Congrés dels Diputats el que van anar a demanar el dia 8 d'abril, van demanar respecte a totes les forces polítiques pel resultat que hi havia hagut al Parlament de Catalunya, que era en favor d'anar al Congrés dels Diputats i finalment va ser el 8 d'abril a defensar-ho, bé, jo crec que aquest respecte i acatament a la votació que va haver-hi al Congrés dels Diputats per part seva també hauria de ser-hi aquesta vegada. Perquè això és la democràcia i això són les majories i el Congrés dels Diputats va rebutjar l'altre dia per 299 vots en contra el traspàs de la competència de l'article per poder convocar referèndums.

Però no només això, sinó que a més, dels quaranta-set diputats catalans que hi han al Congrés dels Diputats, perquè hi ha diferents partits que tenen diputats catalans, entre ells jo mateixa, vint-i-cinc van votar en contra i vint-i-dos van votar a favor. Per tant, quan parlen tant i s'omplen tant la boca de què és el que vol tot el poble de Catalunya, bé, jo crec que de les dades que jo els hi he donat queda més que evident que no és tot el poble de Catalunya, sinó uns quants –als quals respecto, però uns quants– i, en aquest cas, sobretot el Govern de la Generalitat, que és el que està abonant aquest procés sobiranista. Un Govern de la Generalitat, que els recordo també que el seu president no va tenir la valentia, va ser més aviat tota la covardia de no venir al Congrés dels Diputats a defensar ell en persona, cosa que sí que va fer el president del Govern, que va sortir a donar la cara i a defensar quin era el posicionament del Govern i alhora també el portaveu del Partit Popular en relació al meu grup parlamentari.

I no facin que no amb el cap, va venir el senyor Turull, no va venir el senyor Mas. Per tant, no facin que no amb el cap, perquè el senyor Mas no va venir, ni el senyor Junqueras tampoc. I si ells són els dos que han engegat tot això i ho estan liderant, com a mínim que vagin i donin la cara a la casa al diàleg i a la casa que representa la sobirania nacional, que és el Congrés dels Diputats. Senyor Ribas, per tant, no digui que no amb el cap, el senyor Mas no hi era, *brilló per su ausència*. D'acord? Per tant, no digui que no amb el cap.

I miri, una altra cosa, en el tercer punt, escolti, l'altre dia la meva presidenta li preguntava al senyor Mas si el Govern seguiria el full de ruta de l'ANC, que tots saben que l'ha marcat, vostè és molt amic de l'ANC, ja ho sabem, senyor Puigdemont, s'hi fa fotos sovint i els hi obre les portes de la ciutat de Girona cada vegada que pot i més, si pogués, els les obriria. Però l'altre dia la meva presidenta li va preguntar al senyor Mas: «Vostè seguirà el full de ruta de l'ANC?» I el senyor Mas no li va contestar, no li va dir que no, cosa que fa sospitar de quin és el full de ruta del Govern, si el del propi Govern, que jo crec que no, sinó que ja ha adoptat el de l'ANC. I sincerament quan l'ANC escriu en un paper, ho escriu ella, no escrivim nosaltres ni ho diem nosaltres, ho escriu ella, que si no es pot ser el referèndum s'ocuparan –ocuparan, escriu– els ports, els aeroports. Vostè creu que ocupar de la manera que s'escriu i en relació al que s'està parlant és una paraula o una expressió que denota que es fa pacíficament? Jo crec que no, sincerament, és molt perillós arribar a escriure que s'ocuparan ports i aeroports, jo crec que és molt perillós. I, per tant, sincerament aquesta gran defensa que fan en aquesta moció de l'ANC, jo crec que fins i tot sobra i que hagués estat millor que no la fessin i que no l'expressessin.

I simplement, reafirmar l'adhesió, nosaltres ja varem dir que no estàvem d'acord amb la moció que van aprovar per adherir-se a la Declaració de sobirania. Mirin, el 8 d'abril, jo ja sé que a vostès no els agrada, però el 8 d'abril amb la votació al Congrés dels Diputats hi ha un abans i un després. I en aquest cas, davant del diàleg que va oferir el president Mariano Rajoy, el president del Govern d'Espanya, en relació a aquest tema i la manca de voluntat de diàleg del senyor Mas, per entendre'ns, en el que ha de ser el camí a seguir i, per tant, en aquest sentit, si vostès i en aquest cas el Govern de la ciutat

segueixen el camí de la ruptura i el camí del procés sobiranista, ara ja no tan sols estaran fomentant un referèndum d'autodeterminació que no és legal, sinó que a més, després de la votació al Congrés dels Diputats, se situen ja totalment, si no rectificquen, fora de la democràcia. Jo espero que rectifiquin, que acceptin el diàleg i que properament puguem parlar més en positiu de tot el que ha de ser el nou encaix de Catalunya a Espanya, fruit d'un diàleg entre un govern de la Generalitat i un govern de l'Estat amb la voluntat d'entendre's i no per aquesta ruptura i aquesta separació i aquesta crispació que s'està palpant dia a dia a la societat catalana i també a la societat gironina fruit, jo crec i m'ho han sentit dir més d'una vegada, de la irresponsabilitat exercida pel president de la Generalitat.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, molt breument, perquè es tracta majoritàriament de temes sobre els quals ja ens hi hem manifestat prèviament. Ja ho varem fer en el seu moment, adherir-nos a la Declaració de sobirania aprovada pel Parlament de Catalunya i també a mostrar-nos netament favorables a la consulta per poder exercir aquest dret a decidir i, a més a més, dins d'un marc legal com aquesta moció torna a reiterar. I manifestar que aquest Ajuntament ha de col·laborar i ha de donar suport logístic a la realització d'aquesta consulta celebrada dins del marc legal.

Nosaltres donarem suport a la moció. Dins del nostre grup municipal ho hem fet abans i tornem a fer-ho, ens sembla que aquesta és la via, la consulta dins d'un marc legal és la via que s'ha de donar per poder expressar, els catalans i les catalanes, la nostra opinió en relació a aquest tema.

Fa ús de la paraula el senyor alcalde, qui exposa, senyora Veray, li agraeixo, senyora Bosch, li agraeixo el seu suport. Senyora Veray, aquesta moció no és una moció que sigui en contra de res, sinó que el que fa és refermar una expressió democràtica lícita, ben lícita, que aquesta ciutat a través del seu Ple i que aquest país a través del seu Parlament ha anat formulant. Sempre ho ha fet, fins avui, i ho continuarà fent així, perquè la garantia que serà així és el trajecte que hem recorregut fins ara d'una manera molt ben feta. Hem arribat fins aquí amb la paraula, amb la democràcia, amb un dret per damunt de qualsevol prejudicament sobre el sentit d'una votació, sinó que és el dret a decidir, el dret que la gent pugui expressar-se lliurement amb el sentit que li vulgui donar després a l'expressió del dret a decidir, convençuts que estem –i no hi haurà votació al Congrés dels Diputats que ens faci canviar aquest parer– que expressant-nos votant és la manera més sublimment democràtica que té un poble per poder dir què vol. I estem aquí, en aquesta moció no es proposa res més que això, amb ganes de fer les coses molt ben fetes com les hem fet ara i evidentment fer costat a les institucions del nostre país. Vostè ha anat una mica, una mica molt enllà en la seva argumentació, que l'entenc també, però ha arribat a dir algunes coses que em sembla que val la pena que corregim. En primer lloc, aquesta és una proposta del Parlament de Catalunya, no és una proposta del Govern de la Generalitat i encara menys del seu president, i és una proposta del Parlament de Catalunya que té un amplíssim suport al Parlament. Per tant, hi havia l'encàrrec del Parlament d'enviar un representant dels grups que van donar suport a defensar, com s'ha fet altres vegades, la proposta del Parlament de Catalunya, com es va fer, per exemple, amb l'Estatut de Catalunya; era el Parlament de Catalunya que va anar allà, no hi va anar el president de la Generalitat, hi van anar representants, que per cert ho van fer molt bé, els representats del Parlament de Catalunya, a expressar el que havia decidit el Parlament de Catalunya, el que els havia encomanat. Per tant, ens trobem amb el mateix, si de cas al president Mas potser vostè li deu poder fer molts de retrets, però, el retret de manca de valentia en un moment que el president està demostrant un coratge i una fermesa amb un rigor que em sembla que els veu tothom en el món que està mirant el procés de Catalunya, em sembla que és una mica fora de lloc.

El full de ruta, què diu aquesta moció? La moció diu que el full de ruta és el que marca el Parlament de Catalunya i en el debat del full de ruta tothom hi és convidat, també vostès, tothom hi és convidat, i naturalment l'Assemblea Nacional Catalana, només faltaria. Vostè ha dit una cosa que demostra que no coneix exactament ni el full de ruta de la mateixa ANC ni què és l'ANC, perquè diu que joestic encantat de poder-los obrir les portes de la ciutat de Girona. No s'equivoqui, l'ANC és ciutat de Girona, són a dintre, són veïns nostres i, a més a més, deixi-m'ho dir, molt ben organitzats. Han fet, han organitzat les dues últimes grans manifestacions de la història d'aquest país, m'atreveria a dir que en uns tres-cents anys, les ha fet l'ANC de manera impecable. Tant és així que li recomano la lectura de l'editorial del *Financial Times* menys d'una setmana després de l'última manifestació de l'Onze de Setembre i deia en la línia cinc o sis de l'editorial que ara fa un any l'Assemblea Nacional Catalana va aconseguir desplaçar 1 milió i mig de persones a Barcelona sense trencar un vidre. No hi ha un elogi al civisme i a la convivència i a la manera democràtica de fer les coses millor que l'editorial del diari més influent del món reconegui en la línia cinc o sis que mobilitzar 1 milió i mig de persones en una gran ciutat com Barcelona sense que es trenqui un vidre és una eloqüència fenomenal de la forma en què aquest país vol reclamar i vol exercir el dret a decidir. No es va més enllà d'això, fixi's que és una moció, en aquest sentit, que no té cap tipus de problema.

Jo entenc la seva posició, entenc que el seu grup legítimament està en contra d'això, no hi ha res a discutir sobre això, però cregui que no estem fora de la democràcia precisament els que volem anar a votar, és bastant paradoxal que es digui que qui està fora de la democràcia són aquells que volen posar urnes i que els que siguin dintre de la democràcia siguin els que diuen que no, que es pot ser demòcrata perfectament sense haver d'anar a votar. Aquesta moció diu això, tindrem ocasió segurament de parlar-ne d'altres formes, d'aquí al 9 de novembre, que és quan aquest país ha d'anar a votar, hi haurà altres processos entre ells probablement l'aprovació de la Llei de consultes que serà el que garantirà l'empara legal d'una consulta que sempre hem volgut, hem dit, hem aprovat, hem donat suport que es farà sempre en un marc de legalitat.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui expressa, li vaig dir l'última vegada que varem parlar d'aquest tema en aquest Ple i li torno a dir avui. Pot existir legalitat sense democràcia, però no democràcia sense legalitat. I, per tant, en aquest sentit, vostè sap perfectament que la Constitució espanyola és la norma que empara i que ens marca les regles de joc i que no hi té cabuda al referèndum d'autodeterminació que vostès volen fer, malgrat vostès segueixin dient que ho volen fer de manera legal, en aquests moments no és legal fer-ho. I la Llei de consultes a nivell de Catalunya no legalitzarà un referèndum de l'autodeterminació.

Vostè pot seguir fent aquest discurs intentant confondre la gent i fins i tot en algun cas enganyar els ciutadans amb aquests seus arguments, però la veritat és la que és, no és legal ni ho serà, senyor Puigdemont. I la votació del Congrés dels Diputats és molt democràtica, és on s'havia de fer, els han dit que no hi estan d'acord, els ho han rebutjat. Per tant, sincerament, parlin amb el Govern de l'Estat, intentin entendre's i trobem una via entre tots de sortida, perquè això és un carreró sense sortida i són vostès els culpables d'haver-nos-hi situat.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, de tota manera, en les seves argumentacions no cal que digui que enganyem el ciutadà. Vostè quina consideració té sobre els ciutadans d'aquest país? Vostè creu que tots els regidors que al Ple avui i en altres ocasions han donat suport amb tots els matisos, que hi són benvinguts en aquest procés, vostè creu que ens mou el propòsit d'enganyar la gent? Sincerament ho creu això? Doncs, miri, jo crec que en ares a un diàleg entre dues parts, el primer que s'hauria de fer és mesurar bé les paraules. Perquè si vostè considera que la part majoritària d'aquest país està enganyant, em sembla que això no és el que diguem una invitació al diàleg. Nosaltres hem defensat sempre la necessitat de dialogar, però

justament si es tracta de parlar de qui enganya qui, deixem que el Tribunal Constitucional es pronunciï, en tot cas, si la Llei de consultes i si la transferència d'un referèndum és un fet inconstitucional, de moment no hi ha dit res al respecte. El que ha passat és que el Congrés dels Diputats ha votat una cosa, ha rebutjat una cosa, però crec que el Tribunal Constitucional està en una altra adreça, no està al Congrés dels Diputats. I per tant, prejutjar que la Constitució, quan hi ha constitucionalistes que diuen el contrari, i n'hi ha que diuen el contrari també, és a dir, hi ha constitucionalistes dels dos bàndols, però el Tribunal Constitucional no s'ha pronunciat i, si s'ha pronunciat, justament ha dit que si de cas era una qüestió política, que és el que s'anava a intentar fer l'altre dia.

Però, en fi, les posicions estan clares, em sembla que no cal que insistim més amb una polèmica que tampoc és l'objecte de la moció. La moció era en un moment en què s'ha produït un fet molt rellevant, molt important, que l'Ajuntament que sempre ha estat amatent quan hi ha hagut un punt d'inflexió en aquest procés a través d'alguna declaració, d'alguna moció, avui també aprofités aquesta avinentesa per fer una aprovació d'un text. Per tant, jo sotmetria a votació el text.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

15. PRECS I PREGUNTES

Intervé la senyora Núria Terés, qui formula un prec i unes qüestions. La Generalitat de Catalunya aquest any, a resultes de la resolució que es va aprovar al Parlament de Catalunya sobre la pobresa, va decidir per part del Departament d'Ensenyament d'unificar els criteris per concedir beques i ajuts al transport escolar de manera que des del Departament d'Ensenyament es controlés i no fossin els consells comarcals els que decidissin arbitràriament pel seu costat. Això ha portat al fet que una de les exigències i, per tant, una de les qüestions que ha plantejat el Departament d'Ensenyament als consells comarcals és que les famílies, per tant, els alumnes dels municipis que tenen escoles d'educació especial, no puguin tenir ni gratuïtat de menjador, com tenien fins ara, ni gratuïtat en el transport utilitzant el transport que venia de fora de les ciutats, per tal de poder assistir a aquests centres educatius.

És clar, això vol dir que a la ciutat de Girona que tenim dos centres d'educació especial com són l'escola d'educació especial Font de l'Abella i l'escola de Palau, tots aquells alumnes que provenen de la mateixa ciutat de Girona i que fins ara gaudien de la possibilitat d'arribar-hi gratuïtament i també de gaudir d'un menjador escolar pel fet de que és un espai educatiu, en aquests moments, tal com es va aprovar la normativa de beques del consell comarcal, això ja no és així i com s'aprovarà dimecres la normativa de transport escolar, tampoc és així.

I jo vull fer un prec a la regidora que sé que coneix aquests fets, que vetlli, si us plau, per la ciutadania de Girona i dialogui amb el Departament d'Ensenyament per tal que això no es dugui a terme perquè té unes conseqüències molt importants, hem calculat de cap a tres mil euros anuals per família entre menjador escolar i el pagament del transport i creiem que això és un disbarat en aquests moments. Per tant, aquest seria el prec.

I unes qüestions ràpides. Varem aprovar ja fa més d'un any una moció sobre reconvertir solars urbans amb altres usos, entre ells el d'horts. Ja fa molt temps que està aprovada i no hem vist en absolut cap concreció d'aquesta moció i voldríem saber com està el tema.

També hem sentit que s'està plantejant el tema de l'ampliació del pati de l'Escola Eiximenis agafant un tros de la plaça Constitució. També voldríem saber com està aquest tema.

Després també fer-los saber que recentment l'Ajuntament de Girona ha tret una revista que es diu *Revista Girona Cultura* que creiem que és interessant, no la critiquem, però s'ha descuidat un tema molt important relacionat amb un Pla d'igualtat aprovat en aquest Ajuntament. En aquesta revista, totes les persones que hi escriuen, tota la direcció, cent per cent són homes i ens sembla que la cultura també és cosa de dones. Demanaríem sense perjudici per a les persones que puguin perdre la feina, però que s'intenti equiparar que el cinquanta per cent almenys d'aquesta revista feta des de l'Ajuntament de Girona segueixi allò mateix que es va aprovar en aquest Ple, que és tenir un Pla d'igualtat. Demanem o fem aquesta pregunta, si ens ho poden explicar.

En referència a l'Expojove, celebrada recentment, el tema de la presència de l'exèrcit. Creiem que això és absolutament inadmissible, fa molts anys que es fa i no hi havia estat mai aquí a Girona. A Barcelona sí que hi ha estat i s'han fet moltes queixes, però aquí a Girona no hi havia estat i no entenem com aquesta pot ser una opció de futur. L'Ajuntament de Girona col·labora en aquesta exposició i creiem que no hi hauria d'haver la presència de l'exèrcit.

També en relació al trasllat de l'OME, s'ha traslladat de la Rosaleda, de les dependències que tants anys va costar i a més a més són de titularitat municipal, és a dir són propietat de l'Ajuntament de Girona i, en primer lloc, s'ha fet una opció de canviar a un lloc de lloguer. Per tant, passem d'un lloc que era de l'Ajuntament de Girona a un lloc de lloguer, per tant, s'incrementen les despeses municipals. Però per mi el que és més greu és el tema que s'ha suprimit el concepte OME, ja ni tan sols està així retolat a l'exterior de l'oficina, sinó que a més a més es recomana que totes les preinscripcions es facin directament a les escoles, també l'atenció al públic s'ha reduït moltíssim i creiem que l'esperit, ja que des del Consell Escolar Municipal es treballa i es vol continuar treballant en la línia del repartiment equitatiu de l'alumnat per tal que hi hagi més cohesió social pel que fa a l'alumnat de la nostra ciutat, és un pas endarrere enorme. I no s'hi val a dir que no hi ha subvencions de la Generalitat, que és veritat, les ha eliminat, però em penso que eren vint mil euros, que benvinguts eren, evidentment, però ja els últims temps era una quantitat petita. Però sí que hi havia l'esperit i el consens de mantenir una oficina municipal d'escolarització per poder fer aquesta feina compensatòria tan important a la nostra ciutat, i ens sap molt greu que això s'hagi suprimit.

També, hem sentit que els privats del Parador del Güell demanen i exigeixen que s'elimini el carril bici que passa per davant dels Maristes - que no passa ben bé pels Maristes, sinó per la zona del que seran, allò que varem aprovar, noves oportunitats per fer supermercats o centres comercials - però que aquests exigeixen que es retiri d'allà davant el carril bici. Volem saber si realment és així o no és així.

I finalment en relació a un tema que s'ha esmentat abans, sí que és veritat que en el seu moment varem demanar que aquest Ajuntament no treballés amb bancs que col·laboraven amb els desnonaments i així ha s'ha esmentat també en una de les mocions presentades. I fer-los saber que les zones blaves i verdes de la ciutat utilitzen el Banc de Santander i ens sap greu que no s'exigís que fos un altre banc que no treballés amb això.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui formula tres preguntes. La primera sobre el pla de neteja dels rius de la ciutat, és a dir, estan bastant bruts, és el resultat també de les pluges, hi ha plàstics, habitualment fem una neteja, alguns veïns m'han comentat com es pensava fer. Per tant, preguntar si aquest pla de neteja s'ha d'implementar i quan s'implementarà.

La segona pregunta és sobre el Ple extraordinari de Sant Narcís. Recorden que aquest és un tema que es van comprometre, penso que seria bo ja plantejar-nos a iniciativa del Govern, òbviament, quan creu adequat fer aquest Ple extraordinari, si és abans de l'estiu, si és després de l'estiu. Nosaltres pensaríem que seria bo fer-ho abans de l'estiu, però, en tot cas, veure què és el que tenen previst.

I la tercera, del desplegament dels nous contenidors ja n'hem parlat, però hi ha un tema que ens preocupa sobretot a aquells que vivim en carrers estrets. Ja saben que la ciutat de Girona és el resultat de la seva història i, per tant, hi han carrers que abans, amb els contenidors anteriors, amb els que teníem, hi cabien en diferents indrets, els en poso un que hi passo cada dia, òbviament, que va des del que seria Can Nadal, que ja ens entenem, fins a les monges, al carrer Sant Daniel. Allà hi havia diversos grups de contenidors, ara sols queda el de rebuig i, mig desballestat, el d'orgànica, però no n'hi ha cap altre en tota la zona. Joestic veient que s'estan omplint més del compte els de rebuig. Entre altres coses tenim una fleca, que habitualment usava els contenidors que hi havia, i ara em temo que això..., molts veïns m'ho han comentat. Seria bo que els contenidors s'adaptessin a la ciutat, no la ciutat als contenidors. I en la mesura que si això no és així i en la compra de contenidors sols n'han comprat d'una sol «tamany», model familiar, diríem, ja és el model familiar, com a mínim usin els contenidors que hi havien, com a mínim usin aquests en aquests indrets per facilitar que es pugui, a peu, posar la divisió oportuna dels residus. És important que sigui a peu, perquè, si no és a peu, hi ha un sector menys conscienciat que de seguida declina aquesta acció.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, qui formula un prec. En relació al Pla de polítiques de dones que sabem que malauradament per la baixa del tècnic que coordinava el pla i anava fent el seguiment, s'ha paralytitzat una mica el fet d'anar-ne fent el seguiment i que cada àrea assumeixi noves accions del pla i poder-ne anar fent el seguiment des de les entitats i els grups municipals. Seria per demanar si seria possible, tot i que aquesta persona estigui de baixa, que es pogués convocar una reunió, perquè ara ja hem passat el primer trimestre de l'any 2014, per almenys poder-ne fer una mica el seguiment.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui formula un prec i vàries preguntes. Començarem pel prec i aprofitarem ara que no hi ha la senyora Veray, que no la farem enfadar. El prec és que demanem fer interpretacions flexibles de la llei que ens obliga a tenir penjat el quadre dels Borbons. Per tal de flexibilitzar això, mirar de buscar emplaçaments no tan visibles i, a la vegada, mirar de buscar algun referent. L'actual emplaçament és molt visible i segurament per aquí al saló de plens hi ha molts llocs que probablement no són tan visibles. I també proposem que altres referents més adients a la nostra història presideixin aquest saló de plens.

Dit això faré diverses preguntes. Un parell adreçades al senyor Fàbrega. Ens han arribat diverses propostes que en els diferents centres públics de la ciutat –escoles i també centres cívics i biblioteques– hi hagi papereres, no contenidors, sinó papereres de reciclatge a prop d'aquests edificis. Hi ha moltes ciutats que les papereres incorporen les tres o quatre fraccions i seria interessant. A Girona pràcticament no n'hi ha, hi ha algun lloc molt restringit que n'hi ha alguna i seria interessant que n'hi hagués en diversos llocs de la ciutat.

També una altra pregunta referent a les deixalleries mòbils que ens estem trobant diverses queixes que ens arriben sobre diversos problemes relacionats amb l'horari i amb el fet que les deixalleries mòbils no són prou actives. Demanariem que la política de les deixalleries mòbils fos més activa, més ambiciosa i superés l'actual etapa de congelació en què es troben ara mateix.

D'altra banda, una pregunta pel senyor Alcalà, ja l'ha fet també la senyora Terés, sobre aquest carril bici que sembla que hi ha intenció de treure'l, que ens confirmin si és així o no.

Una altra pregunta és sobre els pressupostos participats, pel senyor Berlosó. Preguntar quina valoració fa l'equip de Govern de les assemblees dels pressupostos participats, tenint en compte que hi ha hagut una baixa participació. I també fer el prec d'augmentar els recursos i la difusió per tal que aquesta segona part del procés que ara haurà de venir tingui més participació que l'actual.

Una pregunta adreçada a la senyora Muradàs, ja li vaig manifestar per correu ja fa cosa d'un mes, en el CEIP Taialà hi ha un problema de males olors al lavabo. Preguntar com està aquest tema, si s'han avançat en les gestions per resoldre el problema.

I finalment, i amb això ja acabem, referent a les fonts urbanes del municipi, les fonts urbanes i les que no són urbanes, les que hi ha, per exemple, a la Vall de Sant Daniel, a la zona del Ter, que considerem que estan força abandonades. Les fonts són un patrimoni hidràulic que tenim a la ciutat, un patrimoni històric que fins i tot desperta l'interès de turistes i de visitants. I formulem el prec que hi hagi mesures per tal que aquestes fonts siguin més ben tractades i més difoses entre el conjunt de la ciutadania.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui manifesta, voldria fer més que dues preguntes, dos prec. Un és –o una pregunta i un prec– en relació a les bicicletes, aquelles persones que van en bicicleta a Girona, les quals moltes passen per la vorera. Nosaltres hem rebut moltes queixes de vianants que caminant per la vorera s'han endut algun que altre ensurt en el sentit que han estat a punt d'endur-se'ls per endavant les bicicletes. Per tant, jo volia preguntar quines mesures prenem i alhora demanar-los que vigilem això. Més que res perquè és evident que hem de fomentar l'ús de la bicicleta a la ciutat de Girona, amb això hi hem estat tots d'acord i per això sempre parlem tots de fer més carrils bici, però mentre no tenim aquests carrils bici, en les zones de la ciutat que transiten per la vorera vagin més en compte amb els vianants.

I l'altra és en relació als gossos. Hem rebut també moltes queixes que als diferents parcs de la ciutat hi ha molta gent que tendeix a deixar els gossos solts, que no els porten lligats, arriben al parc amb el gos lligat, però un cop allà el deixen anar i en algun moment ha pogut portar algun problema o alguna inconveniència a la gent que estava allà al parc. Per tant, sí que també ens agradaria saber quines mesures prenem per evitar això i alhora també el prec que es controli més, perquè és evident que hem de conivire tots i també el fet que hi ha una ordenança que s'ha de complir que diu que els gossos s'han de portar lligats.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, qui formula diverses qüestions. Una relacionada amb la neteja al carrer Pierre Vilar, al costat de l'estació de la Renfe, està molt brut. Va sortir el dissabte passat una carta al *Diari de Girona* que en parlava i vaig retratar-ho, jo visc per allà i feia molts dies que jo ho havia retratat i volia portar-lo aquí. Demanem que es faci un repàs en aquella zona, però no és un repàs només d'escombres ordinàries, seria una cosa una mica més profunda, perquè no estic parlant tant del carrer pròpiament dit, sinó d'alguns racons de les edificacions que formen part d'aquell carrer, i s'ha anat acumulant i la cosa la veritat és que té molt mal aspecte.

També, molt a prop d'on estàvem parlant ara, demanaríem que es revisessin els contenidors de la plaça Espanya, els que estan justament davant de l'estació, que estan molt desbordats. El tema dels contenidors és un tema que no acaba de funcionar i en alguns llocs, com ara aquest, la veritat és que la imatge que es dona no acaba de ser l'adequada. Estic parlant dels contenidors que estan justament davant de la Renfe, allà hi entra molta gent.

Me'n vaig cap a Sant Narcís, el carrer Oviedo, en direcció al centre de Girona, just al semàfor abans d'arribar a la cruïlla amb el carrer Cassià Costal, l'estat del paviment és molt dolent, no sé si hi heu passat, parlo del carrer, no de les voreres. Hi ha uns trossos que les voreres suposo que s'han d'arranjar, però ara ja parlo també merament del paviment, està en molt mal estat. Una mica més amunt d'aquest paviment hi ha un pas zebra que no hi ha rampa d'accés per a persones amb mobilitat reduïda i allà seria molt i molt senzill fer-hi un petit rebaix, no cal fer aquests rebaixos, diguem-ne, ben fets, sinó que podríem ben bé rebaixar-ho perquè es pogués passar.

Una altra qüestió és la dels parquímetres, volia preguntar com està el tema, continua generant crítiques. He fet algun «tuit», però l'altre dia –l'altre dia, vull dir la setmana passada, el divendres– a l'avinguda Sant Narcís a l'alçada d'allà on hi ha les cafeteries, abans del parc de l'antiga Campsa, hi havia un parquímetre que posava que estava fora

de servei el pagament de targetes. Com que és un dels temes polèmics, és a dir, que hi ha hagut protestes, volia preguntar com estava.

L'altra qüestió és en relació al barri de Sant Narcís i la plaça Europa, sobre les dues rampes que s'han fet per baixar a l'aparcament, concretament les baranes. No ho sé, són d'un mal gust terrible, aquelles baranes. A més a més, els veïns s'han queixat, però és que les baranes semblen d'aquestes molt provisionals i jo confesso que la primera vegada que les vaig veure vaig anar-m'ho a mirar i estan ben posades, vull dir, ben lligades, és a dir, que de provisional no en tenen res. Era per veure si hi havia la possibilitat, no ho sé exactament, suposo que és l'empresa contractista la que ha d'acabar l'obra, però personalment considero que aquelles baranes són perilloses, però a part de perilloses, hi ha una amplada considerable entre ferro i ferro, i a mi em sembla que són de mal gust. És a dir, són horribles per a un lloc que hem estat esperant molt de temps que s'acabés l'obra i em sembla que allà podríem mirar si podem arranjar-ho d'una altra manera.

Me'n vaig cap a Santa Eugènia, al capdavant, i darrere l'INSS, l'Institut Nacional de Seguretat Social, i al carrer Porvenir, hi ha un pas de «peatons» a l'alçada del carrer Francesc Xavier Dorca. Les rampes i el paviment d'aquest carrer estan bastant malmesos, a veure si s'hi podria fer un repàs; passar-hi a peu és difícil, passar-hi amb cadires és especialment difícil.

I finalment volia preguntar també sobre el tema de la AP-7, avui hem parlat d'autopistes, en el tram que també és A-2, a veure si aquells rètols que jo us vaig comentar en relació a l'estructura hospitalària de l'àrea de Girona que hi hagués la possibilitat de senyalitzar que per anar al Parc Hospitalari Martí i Julià convenia sortir per Girona sud i per anar a l'Hospital Trueta convindria sortir per Girona oest, si venies del sud, i també del nord. És a dir, fer una senyalització de l'estructura hospitalària. Això ja no és una qüestió de Girona ciutat, seria una qüestió de tota l'àrea de la ciutat de Girona.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, qui formula dues preguntes. La primera, dir que a la vista d'un requeriment que ha efectuat el Departament d'Interior en relació a la càmera de videovigilància que es vol instal·lar a Vila-roja, concretament al carrer Primer de Maig, voldria saber com està aquest tema ja que ens ha sorprès veure que, quan es va demanar l'autorització per aquesta càmera, no s'hagués acreditat documentalment les qüestions que ara se'ns demanen i que normalment són les bàsiques quan s'ha d'instal·lar una càmera d'aquest tipus. En concret, demanen les dades específiques d'afectació a la seguretat ciutadana, és a dir, si hi ha molts problemes de seguretat en aquest carrer, i també la necessitat d'impedir en tot moment la visió de les portes, de les finestres i de la zona d'esbarjo.

L'altra pregunta fa relació al barri de Font de la Pólvora. En aquest barri persisteixen els problemes amb el subministrament elèctric i com sigui que hem tingut coneixement que el 31 de març ha tingut entrada a l'Ajuntament un escrit d'Endesa en resposta a un altre que li va enviar l'Ajuntament en el qual Endesa fa referència a una sèrie de plantejaments realitzats pel Consistori, ens agradaria que ens expliquessin com estan les converses amb Endesa i si ja s'ha arribat a algun acord concret que permeti trobar alguna solució a aquest greu problema que pateixen els gironins d'aquest sector.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui manifesta, abans de res, unir-me al prec que ha fet la regidora de la CUP i la Núria Terés d'Iniciativa també, sobre el tema de les polítiques de dones. És cert que les entitats que van participar de manera molt activa en el seu desplegament i en el disseny dels indicadors, ho van fer d'una manera molt activa, i estan esperant que això tingui certa continuïtat i sembla que els últims mesos hauria quedat una mica aturat.

I dos grups de preguntes, una del barri de Montilivi. Són algunes qüestions que els veïns ja han traslladat a l'equip de Govern, però han passat moltes setmanes i, bé, els estranya que no hi hagi hagut resposta i el que voldríem saber és en quin estat està. Darrere de la nova Escola Doctor Pericot hi ha un canal que desaigua cap a la

claveguera que ha quedat totalment sedimentat i tapat per les restes de les obres, això fa que quan plou la vorera queda absolutament plena d'aigua. Voldríem saber per quan està prevista la neteja. També pel que fa a la tanca de separació entre l'entrada de l'escola i les pistes de la petanca, perquè sembla que la sortida dels nens de l'escola a dos quarts de cinc o les cinc de la tarda és un tant desordenada.

Demanen també ampliar la freqüència de la Línia 11 que ja es va fer una modificació perquè passés pel carrer Ullastret, alternatiu al CAP i Ullastret. Això era fins a la una del migdia, demanaríem fins a les dues, perquè la gent que ve del mercat carregada de bosses, li és un pèl just. I finalment d'aquest barri l'enllumenat entorn a la plaça Miquel Coll i Alentorn que fa algunes nits que no funciona.

I l'altre grup de preguntes és del carrer Sant Medir, que també ens consta que els veïns li han traslladat al regidor. Aquí hi ha una problemàtica tant de neteja, com de situació de contenidors, de poda d'arbres, de manteniment de les zones verdes que hi ha al voltant, en la línia del que deia la senyora Veray també, de les zones verdes que estan tancades, els gossos s'hi deixen anar lliurement, a més hi ha algun comerç al voltant d'aquesta plaça i es queixen de males olors. I problemàtica també amb alguna plaça d'aparcament de persona amb mobilitat reduïda que se li ocupa i també cert desordre en l'aparcament a la part més alta.

Intervé el senyor Àngel Quintana, qui expressa, fa poc vaig llegir a la premsa que el dia de Sant Jordi finalment no es podrà inaugurar la biblioteca provincial. Segons s'explicava, era per un desacord entre l'Estat i la Generalitat a l'hora de fer el traspàs, volíem saber una mica què pot fer-hi l'Ajuntament, quina responsabilitat té l'Ajuntament i si hi ha un problema sobre el Pla de l'entorn, si l'Ajuntament hi pot actuar o no hi pot actuar.

Lligant-ho amb aquest tema de la biblioteca, vull dir, el fet que no s'obri la biblioteca ha comportat el trasllat de la biblioteca de la Casa de Cultura cap aquí, però per altra banda, la Biblioteca Ernest Lluch anava a la Casa de Cultura. Aleshores saber si s'obrirà aquesta biblioteca, malgrat que no s'obri la biblioteca provincial, perquè, si no, ens quedem sense biblioteques al centre de Girona.

I una altra qüestió relacionada amb el tema del Canal, és a dir, em sembla que era abans de final d'any, en un Ple municipal varem destinar una quantitat al consorci del Canal. Des de llavors no hem vist cap activitat, des que va acabar la temporada alta, volem saber una mica quin és l'estat, la situació del Canal, què es pensa fer al Canal, l'Ajuntament de Salt i l'Ajuntament de Girona i què es pensa fer del local de Coma Cros per donar-li una mica més de vida, encara que correspongui a l'Ajuntament de Salt el local de Coma Cros, però també hi té a veure l'Ajuntament de Girona amb el tema del Canal.

I lligant-ho també amb qüestions de teatre, sobre el tema Josafat varem fer una pregunta per escrit que no ha estat contestada, que era per saber una mica quin és el retorn de Josafat i què es pensa fer a partir d'ara. És a dir, si Josafat tindrà una gira, si es pensa fer una explotació de l'obra en altres indrets i quina explotació es pensa fer.

Intervé el senyor Xavier Amores, qui formula un prec. Un prec relacionat amb un tema que alguna altra vegada hem tractat. Recentment ha sortit un informe de l'ONU sobre el canvi climàtic demanant mesures urgents a totes les administracions i, relacionat amb aquest informe que hi ha hagut, volia recordar una proposta que havia fet quan varem parlar sobre la compra d'energia relacionat amb el tema d'intentar fer algun tipus de pla per promoure que es puguin fer inversions mitjançant l'ús d'empreses de serveis energètics, cooperatives, etcètera. En l'anterior mandat s'havien fet algunes auditories sobre els edificis municipals i la potencialitat que podia haver-hi d'estalvi. En un moment com l'actual, en el qual probablement no es poden fer tantes inversions públiques i que hi ha una certa facilitat perquè es puguin fer inversions mitjançant aquesta via, crec que tenir un estudi d'aquest tipus seria necessari, més que res perquè és ben probable que cap de les mesures es pugui impulsar ni en aquest mandat mateix, però si no es

comença a fer algun estudi d'aquest tipus probablement perdrem molt de temps per poder prendre alguna decisió en algun determinat moment en el qual puguem barrejar no només la compra d'energia elèctrica, sinó també el conjunt d'inversions, l'estalvi, l'eficiència energètica, que puguin ajudar tant a reduir l'impacte del canvi climàtic com també la creació d'ocupació vinculada en aquesta.

Aleshores prefereixo fer un prec que no pas fer-ho amb una moció que implicaria tot un debat, perquè em va semblar que quan ho vaig comentar la darrera vegada, l'alcalde semblava més o menys favorable a aquest tipus de mesures.

Intervé la senyora Glòria Plana, qui expressa, és en referència a la recent posada en funcionament del tren de Rodalies. Ja sé que no és competència o concretament no és tema de l'Ajuntament de Girona, però sí que des de l'Ajuntament de Girona es pot fer incidència al Departament de Territori i Sostenibilitat per tal que totes les persones que vénen a treballar de fora, de tot el que és l'àrea urbana i també de pobles de més lluny com de Figueres o de Vilajuïga, Llançà, etcètera, puguin arribar a temps a treballar aquí Girona a les vuit del matí. Perquè ara de totes les línies que arriben a Girona, normalment quasi totes arriben a i mitja, a les 6.29, a les 8.29, però els que haurien de començar a treballar a les vuit del matí arriben aquí a les 7.58. Llavors, aquestes persones ja siguin funcionàries de la Generalitat, ja siguin persones que treballen en bancs, no arriben a temps a treballar. Seria fer el prec de veure si poden incidir amb el departament o amb el director territorial, en aquest cas, d'aquí Girona, per tal que adequi la línia i si fos possible arribar també com els altres combois, a les 7.29 en lloc de a les 7.58.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui expressa, en primer lloc, un prec que ja ha fet el senyor Olòriz, afegir-nos-hi, que ho anàvem a demanar també avui, que és el tema del Ple de Sant Narcís. Ens sembla i ens ho preguntaven fa pocs dies uns veïns de Sant Narcís, com és que encara no s'havia fet. Doncs reiterar el prec que es faci aviat.

Una pregunta. Hem vist en les darreres setmanes als mitjans de comunicació que, arrel de la denúncia que un ciutadà va presentar a l'Oficina Antifrau de Catalunya, s'estan investigant les activitats d'una empresa consultora que ha treballat molt assiduament en els darrers dos anys i mig o tres per a l'Ajuntament de Girona. És una denúncia sobre les activitats de l'empresa Efiel que afecta directament l'Ajuntament de l'Ametlla de Mar, però que parla d'una presumpta trama on es troben implicats diferents ajuntaments catalans. En el cas de les tasques que s'han fet per l'Ajuntament de Girona, nosaltres ja varem manifestar en el seu moment la nostra inquietud per la manera com s'havia fet la selecció i la contractació de l'empresa. Concretament, el nostre grup, el mes de març de 2013, la senyora Barbero va intervenir en aquest plenari en aquest sentit.

Ara, a la llum de les acusacions i de les investigacions que estan en curs, els demanem de nou que ens expliquin el que ja els varem preguntar en el seu moment arrel de la lectura i del coneixement d'alguna de les auditories encarregades en aquesta empresa Efiel i en aquell moment no varem obtenir una resposta satisfactòria. Volem saber per què es va contractar per part de l'equip de Govern a aquesta mateixa empresa per diverses auditories sense que s'hagués demostrat cap especial competència en cada una de les qüestions i sense fer cap procés de pública concurrència, ni tan sols demanar tres pressupostos diversos. I recordem que es van fer auditories, per exemple, sobre el tema de patrimoni, sobre la contractació del FEIL, sobre Aigües de Girona i no sé si sobre alguna altra qüestió. Qui va prendre la decisió en cada un dels casos? Per què? I quin fonament legal hi havia per no haver demanat almenys els tres pressupostos que cal demanar?

I, perdoni, un prec. El tema de l'Hospital Trueta. Ja sabem que ens ha dit que faríem una reunió amb el conseller, però com que ve la Setmana Santa i un cop hagi passat aquesta setmana farà pràcticament aviat un mes que s'haurà fet aquest anunci de reunió, recordar-li i reiterar-li que estem pendents de la cita i de la convocatòria d'aquesta reunió que almenys el nostre grup de moment no l'ha rebut.

El senyor alcalde disposa la resposta als precis i preguntes formulats:

La senyora Terés parlava del tema de les beques en relació al debat de la pobresa del Parlament de Catalunya. Senyora Muradàs.

Intervé la senyora Isabel Muradàs, qui explica, amb relació a aquest prec que ha fet la senyora Terés, evidentment que estarem amatents, amb el regidor Eduard Berlosó ens posarem en contacte amb el Departament. I, en tot cas, en la mesura de les possibilitats, com ja s'ha fet amb les beques menjador que la Regidoria de Serveis Socials ha posat en marxa aquest curs com ja saben, mirarem en tot cas d'acord amb els criteris si podem i estem en disposició també de poder fer-hi alguna cosa. Però, en tot cas, estarem atents a aquesta mesura.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, amb relació als solars urbans, la reconversió dels solars, per exemple, entre altres coses a horts, senyor Jordi Fàbrega.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, pel que fa als horts urbans, aquest Govern a finals d'aquest mes o a primers de maig...

Intervé la senyora Núria Terés, qui diu, perdó, és que no era horts urbans, era pel senyor Ribas, perquè era referent a aquella moció dels solars urbans a reconvertir en temes...

El senyor alcalde, aclareix, que ho gestionava el senyor Fàbrega.

Reprèn l'explicació el senyor Jordi Fàbrega, qui diu, a l'anomenar horts urbans, jo he entès que estàvem parlant de tots, perquè els de Santa Eugènia, de fet, també són horts urbans. Ara bé, aquests horts que diu vostè el primer que hem de fer és fer un cens de tots els que hi ha a la ciutat i estem treballant en aquesta línia.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació a l'ampliació del pati de l'Escola Eiximenis, senyora Terés, el senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui afirma, és una petició recurrent i de la regidora que puc dir que «m'apreta» diàriament amb aquest tema. Els serveis tècnics de l'Ajuntament de Girona estan redactant dues propostes que seran posades de manifest a l'escola per començar a treballar al respecte. Són dues propostes, una sí que comporta una invasió de l'espai del que seria la plaça Constitució i l'altra seria pròpiament interna amb un joc que es fa de doble pati. Però, bé, seran dues qüestions que es posaran a sobre la taula envers el centre educatiu i, a partir d'aquí, poder debatre cap a on s'ha d'anar.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, amb relació a la *Revista Girona Cultura*, deixi'm dir-li, senyora Terés, que mirarem exactament això, però sí que em fa l'efecte que allò que ens hauria de preocupar i, en aquest cas, no hi ha motiu de preocupació, és sobre els continguts que reflecteixin realment la pluralitat i el respecte que hi ha. Però, en tot cas, parlarem amb la gent que té la responsabilitat editorial perquè puguin ampliar la nòmina de col·laboradors i incorporar-hi alguna periodista.

Amb relació a Expojove, la senyora Roser Urri li respondrà.

Intervé la senyora Roser Urri, qui explica, amb relació al saló de l'Expojove, que aquest any s'ha celebrat la novena edició, pel que fa a la presència de l'exèrcit no és el primer any que hi és, bàsicament és un saló que està organitzat per Fira de Girona, l'Ajuntament de Girona a iniciativa del Consell Comarcal del Gironès, després també hi han participat els departaments d'Ensenyament, d'Empresa i Ocupació i Joventut de la

Generalitat, la Fundació Príncep de Girona i la Universitat de Girona. L'exèrcit ha participat pagant el seu estand. I, de fet, tinc entès que els estatuts de la Fundació Fira de Girona no permeten vetar la presència d'expositors, és a dir, hi pot participar qualsevol expositor que tingui interès i que pagui el seu estand.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, amb relació al trasllat de l'OME, la senyora Muradàs respondrà.

Intervé la senyora Isabel Muradàs, qui explica, amb relació a aquest aspecte, comentar que s'està treballant amb un Pla especial de la Devesa, com ja saben, per tant, d'acord amb aquest pla, una de les qüestions que s'havia de resoldre era el tema de la caseta i de l'Oficina Municipal d'Escolarització. El que hem fet ha estat, amb tota la lògica del món, acostar el servei perquè el Servei d'Educació estigui el més a prop possible i que, en tot cas, es treballi d'una manera molt més eficient.

Amb relació al servei que prestava l'OME no s'ha deixat de prestar, s'està racionalitzant el servei, s'està actualitzant d'acord amb la demanda de les famílies, perquè realment les famílies que ho necessiten evidentment que poden continuar amb aquest servei i estan comptant amb aquest servei. I, en tot cas, el que estem fent és comptar més amb l'Oficina d'Atenció al Ciutadà per aquelles altres demandes que no és necessari. I les famílies ja fa molts anys que s'estan dirigint a les escoles.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, amb relació al carril bici de la zona propera als Maristes, el senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, el primer sorprès va ser aquest equip de Govern quan varem llegir la carta al director, perquè evidentment sí que pot haver-hi una entitat interessada a desenvolupar o que se'ls doni llicència per construir una activitat a una de les peces, però en cap moment afecta ni vials, ni carril bici, no té res a veure la construcció interna pròpiament a la peça que no tot el voltant, que ja està totalment urbanitzat i el carril bici aprofitant el vial. Per tant, evidentment si hi ha la preocupació de si es perdrà aquest carril bici, no i, per tant, l'únic que es farà és actuar a dintre la pròpia parcel·la.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació a la pregunta de la moció, de no treballar amb determinats bancs i vostè, senyora Terés, preguntava concretament sobre el Banc de Santander. Senyora Maria Àngels Planas.

La senyora Núria Terés, aclareix, era en relació amb les zones blaves i verdes que els que tenim la sort que la targeta funcioni...

El senyor alcalde, comenta, perdoni, és que me n'havia oblidat d'això. El senyor Alcalà li respondrà. La pregunta feia referència a la moció que varem aprovar aquí a l'Ajuntament, potser per això ens ha despistat. En realitat preguntava com és que els parquímetres treballin amb el Banc de Santander.

El senyor Joan Alcalà, respon, de fet, és un negoci d'una empresa i l'empresa va arribar a un tracte amb una entitat bancària, aquí no hi ha condicionants.

La senyora Núria Terés, puntualitza, però l'Ajuntament havíem acordat que no treballaríem amb bancs que desnonessin, que prioritzaríem altres bancs.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, demanaria que llegissin bé la moció que varem aprovar. Varem dir que miraríem de no treballar amb els bancs que lideressin el rànquing de desnonaments, no és el cas del Santander, almenys a la ciutat de Girona. I, si hem de restringir el treball amb entitats bancàries que no desnonin mai, sense

separar tipus de desnonament, tindríem un problema considerable en el finançament i el funcionament ordinari de la ciutat. Per tant, entenc que era una moció que ja em sembla que ha situat el debat a sobre la taula i que aquest Ajuntament n'és molt sensible i en som perfectament conscients, però d'aquí a dir que els parquímetres no poden treballar amb el Banc de Santander, perquè tampoc podrien treballar, suposo, amb «la Caixa» i no podrien treballar tampoc amb Bankia, ni podrien treballar amb CaixaBank o amb Catalunya Caixa. Bé, però per altra banda volem que treballin i que tinguin targetes de crèdit. Les dues coses alhora no poden ser i s'ha de poder sostenir. Demanava això, per tant, em sembla que la pregunta ja més o menys està resposta.

El senyor Olòriz preguntava pel pla de neteja dels rius de la ciutat. El senyor Fàbregas li respondrà.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui explica, pel que fa al manteniment de les lleres i dels rius aquest Govern ho té encarregat a una empresa del tercer sector que es diu Fundació Onyar i la neteja dels rius té la seva complexitat perquè has d'acabar netejant el que et ve d'aigües amunt.

Ara bé, si vostè pregunta en referència a una carta que va sortir a *La Vanguardia* dient que s'havia trobat molt bruta una determinada zona del riu a la zona de l'aparcament de la Devesa, val a dir que, quan va sortir publicada la carta, nosaltres sense ni saber-ho, aquesta zona ja estava neta. I això va provocar que la mateixa carta que va sortir al diari, al dir-li nosaltres a aquest lector que s'havia queixat, ens enviés una carta d'agraïment a l'Ajuntament felicitant-nos pel servei de manteniment.

El que passa és que l'inconvenient de la neteja dels rius és això, que depèn del que et baixa d'aigües amunt tens més feina o menys.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Olòriz, amb relació al Ple extraordinari de Sant Narcís, que també ho ha preguntat la senyora Bosch, efectivament jo crec que hem de marxar de vacances amb el Ple fet, i aquesta és la voluntat i estem treballant amb això. Sobre el desplegament de nous contenidors, concretament en carrers estrets, i vostè assenyalava justament el carrer de Sant Daniel, justament per on vaig passar-hi ahir, el senyor Fàbrega li podrà respondre.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui respon, hi ha uns quants llocs de la ciutat que hi estem estudiant solucions i concretament al carrer de Sant Daniel des d'Urbanisme s'està treballant amb soterrar els contenidors que hi ha a tot el llarg del carrer.

Aquests contenidors que estem posant tenen un inconvenient que és que la brossa s'ha de tirar des de la vorera, en els contenidors vells es podia tirar la brossa tant des de la vorera com des del carrer amb la conseqüent perillositat pel qui tira les escombraries al contenidor. Aquests contenidors nous només permeten deixar la brossa des de la vorera i això ha generat un cert canvi de dinàmiques que, bé, hem de reubicar àrees i ho hem de fer diferent.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui comenta, a veure, han deixat el contenidor de rebuig, per què no els deixen tots? És a dir, si han deixat un contenidor de rebuig, fins al canvi, per què no els deixen tots? Aquesta és una pregunta senzilla i que em sembla que hauria de tenir una resposta concreta.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui respon, en aquest cas concret, aquest és un contenidor que està al cantó del monestir...

El senyor Olòriz, aclareix, ja li he dit, és tot el carrer sencer, és a dir, com a mínim hi han cinc àrees, cinc, no una, cinc, i des d'una distància com a mínim de set-cents o vuit-cents metres. Hauríem d'anar a davant del CREC, és a dir, a l'únic lloc on tenim aquest tipus d'alternativa és davant del CREC, que és al començament del carrer Sant Daniel.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, la senyora Coralí Cunyat, regidora de barri, li respondrà.

Intervé la senyora Coralí Cunyat, qui exposa, només anunciar que hi ha hagut diverses peticions en aquest sentit i tenim prevista una visita *in situ* amb els de l'associació de veïns i l'àrea per precisament reubicar i estudiar cada cas, perquè efectivament hi ha hagut diverses peticions.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, la senyora Pujolàs, igual que la senyora Paneque, parlaven del Pla de polítiques de dones. El senyor Berlosó els hi pot respondre.

Intervé el senyor Eduard Berlosó, qui exposa, sí, veritablement des que aquest tècnic està de baixa no s'ha convocat cap reunió i de veritat que tampoc s'ha fet cap seguiment intern, que és el que últimament es feia. El cert és que aquest tècnic portava una feina com molt especialitzada i que aquest tècnic ja ho feia històricament des que es va iniciar a dintre de la casa, és l'únic que coneixia tota la mecànica, etcètera. Les informacions que tenim és que en breu s'incorporarà i de seguida tornarem a posar en marxa aquesta qüestió.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, el senyor Jordi Navarro feia un suggeriment amb relació als retrats dels reis per situar-los en un lloc no tan visible. Ja en varem parlar fa un temps, d'això, no era una prioritat, no descarto que ho pugui ser en el futur, de prioritat, però no ho és en aquests moments; encara que ara costaria de reconèixer-los, perquè són molt canviats i molt diferents de quan eren aquí. I d'aquí potser podrien anar directament al museu perquè, si n'haguessin de posar un, s'haurien de fer més fidels a la realitat. Però, en tot cas, no és ara la prioritat que tenim damunt la taula, però en el futur veurem quines decisions hem de prendre.

Pel que fa a les papereres de reciclatge que demanava pels equipaments públics, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui respon, amb el contracte d'escombraries la veritat és que no està contemplat el fet de posar papereres de triatge a cap lloc. Ara bé, nosaltres entenent que la proposta és més pedagògica que no funcional, podem estudiar alguns llocs en què es puguin posar les papereres aquestes de triatge.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui puntualitza, sobre aquest tema, esmentàvem això de les escoles perquè a les escoles estan fent un treball molt intens de nova gestió dels residus i el reciclatge hi té molt a dir. I, és clar, els nanos de les escoles es troben que poden llençar les coses de forma separada, llavors van als patis de les escoles a l'hora d'esmorzar i s'acaba barrejant tot. Aquest contracte, també n'hem d'aprendre a fer interpretacions una mica més flexibles, perquè, si no, estarem encotillats pels segles dels segles. Pensem que fent un esforç, no?

Intervé el senyor alcalde, qui diu, d'acord, està entès. Sobre les deixalleries mòbils, els horaris, la seva activitat, senyor Fàbrega.

Intervé el senyor Fàbrega, qui explica, les deixalleries mòbils, els horaris i la freqüència és exactament la mateixa que havien tingut sempre i nosaltres l'única cosa que hem fet és canviar la gestió, que l'hem contractat amb una empresa del tercer sector que es diu Tirgi i que, com a millora, li varem exigir que el mes d'agost també treballassin. O sigui, que en principi, la cadència i el funcionament de les deixalleries mòbils hauria de ser el mateix fora d'incidències puntuals que pugui haver-hi.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, senyor Navarro, pel que fa als pressupostos participats, la valoració que se'n fa, el senyor Berloso respondrà.

Intervé el senyor Eduard Berloso, qui explica, la valoració que en fem és positiva, evidentment comparant-la, diguem-ne, amb l'assistència que es va tenir a les assemblees de barris de l'any 2013. Evidentment, vull dir, sí que ha estat més nombrosa la participació en les assemblees de barri, recordo la del seu propi barri, que també va ser una assemblea bastant participada.

Per altra banda, també en aquesta ocasió s'ha donat l'oportunitat que la ciutadania a títol particular o a títol individual pogués aportar suggeriments per a l'assemblea de barri d'accions que es podien fer, valgui la redundància, en el seu mateix barri. Aquí, si mal no recordo, directament en varem rebre sobre unes cent quaranta i després unes altres tantes, vull dir que varen anar directament a les associacions de veïns. Per tant, la valoració és positiva, no ha estat un èxit aclaparant, però sí que molt millor respecte a l'any 2013.

I quant al pla de difusió, jo crec que és un pla bastant complet i que, en tot cas, és el pla que la comissió mixta que es va crear amb participants que van determinar quines tenien de ser les persones de les associacions de veïns i tècnics de la casa, varen dissenyar i, bé, fins a aquest moment crec que ha estat molt interessant el que s'ha anat fent i d'aquí a la convocatòria del dia de les votacions continuarà tenint, diguem-ne, diferents activitats que ajudaran molt al coneixement del dia de la votació.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació al col·legi de Tialà, senyor Navarro, la senyora Muradàs, li respondrà.

Intervé la senyora Muradàs, qui exposa, aquesta qüestió ja està resolta, era un tema de posar aigua als desaigües que hi ha als lavabos i, gràcies a l'actuació de les brigades, ja està resolta.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació a les fonts urbanes i les no urbanes, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el senyor Fàbrega, qui exposa, val a dir que hi ha unes dues-centes fonts a tot el terme municipal de Girona, això comptant les fonts de les escoles, que també és competència nostra. I aquestes fonts funcionen amb tota normalitat fora de dues o tres que han estat espatllades; ara, la resta funcionen totes.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui comenta, una puntualització potser, senyor Fàbrega, s'està referint a aquesta polèmica que s'ha desfermat amb fonts tallades, jo no m'estava referint a això. Jo la meua pregunta i el meu prec era en referència a fonts històriques que hi han a Girona, sobretot a l'entorn del Barri Vell, i a fonts no urbanes que estan - no que no ragin perquè estan tallades - sinó que estan abandonades, mal senyalitzades, poc ressaltades, poc embellides. Em referia més a això. No m'estic referint a fonts que hagin estat tallades, bàsicament les del Barri Vell i el seu entorn i les no urbanes com les de Sant Daniel o algunes dels entorns de Fontajau a prop del riu.

Respon el senyor Fàbrega, qui comenta, d'acord, en tot cas el que farem és fer una relació de les que hi ha i, segons com estiguin, farem una actuació en un sentit o en un altre.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, amb relació a les preguntes que feia la senyora Veray, preguntava per les bicicletes, els incidents que hi ha amb la utilització incívica, no hi és ara la senyora Veray, però bé, en tot cas el senyor Menacho ja li traslladarà la resposta. El senyor Alcalà ho respondrà.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui explica, efectivament, jo crec que afortunadament la gent cada vegada està apostant més per l'ús de la bicicleta, això està generant una sèrie de conflictes que és el circular per les voreres. Estem treballant perquè hi hagi les vies «ciclables», que no vol dir només el carril bici, sinó per allà on pot circular la bicicleta. Aleshores hem de prendre les mesures adients per tal que no interfereixin en el que és la circulació o el pas dels vianants. I amb això estem fent esforços importants i que properament, amb la construcció de nous carrils bicicleta i nous carrils «ciclables», farà que la gent abandoni definitivament les voreres.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, amb relació a la pregunta que formulava la senyora Veray per la utilització de parcs públics on es deixen anar deslligats gossos. Senyor Fàbrega.

Intervé el senyor Fàbrega, qui respon, aquest Govern ha creat aquestes tres zones perquè la gent pugui deixar anar els gossos deslligats, aquestes tres zones no són suficients i el que està clar és que fora d'aquestes zones habilitades els gossos han d'anar lligats. Ara precisament tornarem a endegar una campanya amb la Policia Municipal per vigilar que es vetlli per l'ordenança de tinença d'animals.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Fàbrega, el senyor Quim Bonaventura preguntava per la neteja del carrer Pierre Vilar.

El senyor Fàbrega, respon, el carrer Pierre Vilar és un carrer que ens està donant més problemes del compte perquè està al cantó d'un aparcament, està al cantó de zona d'obres i, a més a més, està a la sortida de l'estació del tren. Aquí ja estem més a sobre, però la veritat és que fins que no es normalitzi una mica tota la situació dels voltants serà complicat.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, senyor Fàbrega, i sobre els contenidors, l'estat dels contenidors que hi ha a la plaça Espanya en aquests moments, pot respondre.

Respon el senyor Fàbrega, qui explica, ara un cop hem canviat tots els contenidors, el que estem fent és dimensionant els contenidors de cada àrea per buscar els volums de deixalles de cada cosa. Amb això sí que hi estem treballant però fins ara el més urgent ha estat el canvi de contenidors i ara estem treballant també amb la consolidació de les àrees.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, preguntava també el senyor Bonaventura per l'estat del carrer Oviedo a l'altura del semàfor del Cassià Costal i també per aquell pas de vianants una mica més amunt que no acaba d'estar adaptat. El senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui respon, vostè i jo som assidus a la reunió dels dijous, per tant, en definitiva, el carrer Oviedo vostè sap –perquè ja s'ha explicat a les reunions de seguiment de les obres del TAV– que serà el darrer que s'asfaltarà el ferm amb compromís així adquirit per part d'Adif, Foment i la UTE. Quant a Cassià Costal, és cert que tot aquell tram està en molt mal estat i aquest equip de Govern va agafar el compromís ara en la redacció del Pla especial de Sant Narcís de fer una actuació respecte de la urbanització justament d'aquesta vorera.

I, si em permet, senyor alcalde, com que era tota una bateria seguida de qüestions del TAV, les baranes. Bé, no les qualificaré, però evidentment abans hi havien unes new jersey i els veïns van demanar que provisionalment es col·loqués algun tipus de barana fins que, en aquest cas, Adif assumís –i la UTE– el compromís de col·locar les baranes definitives. Aquestes baranes són totalment provisionals i esperem que en un termini - jo

crec que ha de ser com a molt tard aquest estiu quan estigui tot resolt - les baranes siguin ja les adients i les que corresponen a qualsevol accés d'aparcament.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació als parquímetres, el senyor Alcalà respondrà.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui respon, el dia 28 de març li vaig contestar un Twitter que va fer vostè sobre dos parquímetres que no funcionaven i després d'aquest últim no en tenia coneixement, però si ho sap que no funcionava era perquè havíem posat una etiqueta conforme en aquell moment estava inhàbil per a les targetes. El problema de les seves targetes ja està solucionat, en principi estan funcionant ja correctament i sí que hi han avaries puntuals, però que es van solucionant i el que fa l'empresa és posar aquesta etiqueta conforme en aquell moment està inhabilitat per alguna raó tècnica.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, sobre la situació de la zona del carrer Porvenir, hi ha un pas de vianants en mal estat. Senyor Alcalà.

Respon el senyor Joan Alcalà, ho mirarem, ho repassarem i ho corregirem. Igual que el tema del qual que comentava abans, el senyor Ribas li ha fet una contesta. Bé, com que ja sap que estem treballant el Pla d'accessibilitat, el que farem és intentar deixar-lo ben fet, per tant, treballarem en aquesta línia.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, i sobre la retolació de l'autopista, senyor Bonaventura, el senyor Alcalà li respondrà.

Respon el senyor Alcalà, qui explica, l'alcalde va fer una carta a Autopistas demanant la senyalització dels dos centres hospitalaris, hem rebut contesta per part d'Autopistas en el sentit positiu de fer-ho, però com sap vostè i també ja ho ha dit, això també pertany a l'altre municipi, que és el de Salt; hem contactat amb la regidora de Mobilitat de l'Ajuntament de Salt i també amb els seus tècnics, i els tècnics de Salt i nosaltres estem treballant per col·locar-lo. O sigui que en breu suposo que serà col·locada la senyalització.

Comenta el senyor alcalde, senyor Alcalà, la senyora Barbero preguntava pel requeriment del Departament d'Interior a la càmera de videovigilància de Vila-roja.

Respon el senyor Alcalà, qui explica, la denegació inicial que s'ha fet per part de la Comissió de Videovigilància, jo no tenia coneixement d'aquests arguments que em dóna vostè, els que jo en tinc coneixement, segons la comissió, que és una comissió força restrictiva, ve donat per les poques incidències delictives que hi han al sector i per no estar col·locades en un lloc cèntric. Hem tornat a insistir, sobretot perquè és una demanda que ens fan els veïns. Però ja li dic que la Comissió de Videovigilància és una comissió força restrictiva, però nosaltres insistirem perquè estem amb aquesta feina.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, sobre el subministrament energètic a la zona de la Font de la Pólvora, que preguntava la senyora Barbero, el senyor Berlosó li respondrà.

Intervé el senyor Eduard Berlosó, qui diu, senyora Barbero, vostè diu que se'n van assabentar a través d'una carta enviada per Fecsa-Endesa en resposta a una que des del mateix Ajuntament els varem fer arribar. Si mal no recordo, en l'últim Ple, crec que era l'extraordinari, em vaig dirigir al senyor Amores invitant-lo que pogués passar, que l'informaríem respecte a com estava tota aquesta situació. Em vaig dirigir al senyor Amores perquè coincidim a la Comissió de Pobresa Energètica.

El que passa allà a Font de la Pólvora per aquesta qüestió és un problema complicat, complex i que està portant verdaderament molts problemes. Informació de la companyia, se'ns diu que hi han 340 vivendes que no tenen comptador, però que sí que tenen llum i, de la resta, un 50 o un 60 per cent tenen la llum tallada i tenen llum.

Per altra banda, s'hi afegeix i no és desconegut i hi han hagut campanyes per banda de la policia, que s'han anat localitzant espais, pisos, baixos que cultiven i, per tant, hi ha un consum exagerat perquè el transformador o la línia que dona la comesa als diferents edificis està també en una condició que no és la més òptima.

El que es va fer des d'aquí l'Ajuntament, va ser fer una proposta a Fecsa-Endesa, perquè, per altra banda, els que estan enganxats es pot produir algun accident, sobretot amb mainada, i els varem fer una proposta de posar un comptador únic a cada escala i que passessin per aquest comptador únic totes les línies per donar llum a les vivendes aquestes que no tenen comptador. S'ha fet un treball des d'estadística i ja tenim localitzades totes aquestes vivendes, la unitat que compon cada una de les famílies. El Departament d'Enginyeria d'aquí de la casa està fent el càlcul d'un consum prudent que podria tenir cada una d'aquestes vivendes. I s'està negociant amb la companyia de llum que a partir d'aquest comptador limiti el consum a la recomanació aquesta i que es doni un temps suficient –parlàvem d'un any, però serà insuficient– per poder, diguem-ne, entrar a regularitzar tota aquesta situació que es troben aquestes vivendes.

Per altra banda, això ve agreujat perquè la companyia Endesa va fer una denúncia davant del Jutjat d'aquesta situació, el Jutjat ha ordenat als Mossos d'Esquadra que acompanyessin la companyia per tallar la llum a tots aquells que estan enganxats. Aquí nosaltres els hi varem demanar que ho frenessin i ara ha acabat el termini que hi havia aquesta proposta per banda de la Generalitat per la temporada de fred. La setmana passada varem tenir una reunió amb comandaments dels Mossos d'Esquadra, Policia municipal, el Departament d'Indústria i Empresa de la Generalitat i els Serveis Socials per dissenyar un pla per anar a trobar el jutge que ha donat aquesta instrucció. S'està preparant un informe tant dels Serveis Socials com per part del Departament d'Indústria de la Generalitat a fi i efecte que es pari aquest ordre per banda del jutge, perquè crearia un problema social importantíssim i amb això estem treballant.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, la senyora Paneque preguntava per la zona de Montilivi. En primer lloc, pel canal de desaigües que hi ha al darrere de l'Escola Pericot, la senyora Muradàs, li respondrà. I si vol parlar també de la tanca de separació entre l'escola i la petanca. D'acord?

Intervé la senyora Isabel Muradàs, qui explica, amb relació a totes aquestes peticions que ens va traslladar l'AMPA de l'Escola Pericot, ens ho varem anar a mirar amb el president de l'associació de veïns i estem treballant amb l'Àrea d'Urbanisme i també amb la de Mobilitat per tal de poder donar resposta a tot el que és l'entorn de l'Escola Pericot, que evidentment hi ha aquestes qüestions que comentava, però n'hi ha algunes altres més. Pel que fa a l'enllumenat de la plaça Miquel Coll i Alentorn, ho mirarem i, en tot cas, traslladarem la petició. I pel que fa a l'ampliació de freqüència del bus, ja ho hem demanat, però és una qüestió que no depèn de nosaltres.

El senyor alcalde demana al senyor Alcalà si pot ampliar aquesta informació.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, referent a l'ampliació de l'horari de l'L-11, sap que varem fer una prova que va funcionar molt bé i que ja ha quedat consolidada i, de fet, a la propera Taula de Mobilitat es tornarà a parlar sobre l'L-11 i veurem com queda ajustada. La nostra intenció, no només a l'L-11, sinó a totes les línies, és ser el màxim d'eficients a l'hora de fer el recorregut i recollir el màxim d'usuaris. I en aquesta línia continuarem treballant.

El senyor alcalde demana també al senyor Alcalà que respongui en relació al carrer Sant Medir a la pregunta feta per la senyora Paneque.

Respon el senyor Alcalà, el tema que em comenta vostè sobre els contenidors ja fa temps que va quedar resolt. Sí que és cert que al principi, quan es va col·locar l'illa dels contenidors, hi va haver queixes, vaig parlar amb el regidor de Sostenibilitat, es va anar *in situ* i va quedar resolt.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui puntualitza, potser m'he expressat malament, de neteja entorn dels contenidors. Va haver-hi aquesta problemàtica que comenta, es va resoldre, hi ha problemes, com en altres zones de Girona, però, diguem-ne, aquí sembla que més agreujades, juntament amb altres problemes que li comentava de poca neteja entorn de les àrees de recollida.

Respon el senyor Fàbrega, per indicació del senyor alcalde, qui explica, d'això n'estem al cas, i s'ha habilitat una colla de recollida de neteja d'àrees abans que passi el camió i això donat pel canvi de contenidors i perquè tot plegat, la gent s'hi vagi acostumat. I amb el que deia dels gossos lliures que hi ha en aquest carrer, bé, aquest carrer és un dels carrers que tenim programat de fer-hi actuacions successives amb la Policia municipal per vigilar-lo.

Intervé el senyor Alcalà, qui exposa, amb relació a la pregunta sobre una plaça de minusvàlids, un dels problemes difícils de controlar és l'ús fraudulent de les targetes de minusvàlids. Aleshores, suposo que aquesta plaça el problema que genera és que es fa un ús fraudulent de les targetes i estan ocupades les places quan realment haurien d'estar lliures. Amb el senyor Quim Bonaventura ho hem comentat en més d'una ocasió, m'agradaria trobar alguna solució però és complicat. Però hi treballem, sobretot la Policia està fent una molt bona feina a l'hora de sancionar, després vénen i la justifiquen, per tant, és complicat. Però ho estem treballant perquè se'n fa un ús força fraudulent.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, amb relació a la pregunta del senyor Quintana i la biblioteca provincial, hi ha una part de la resposta que li donarà el senyor Ribas i la següent li complementaré jo.

Intervé el senyor Ribas, qui exposa, indicar-li que aquest equip de Govern, com en aquest cas la Generalitat, un cop acabada la biblioteca el que va demanar és poder-la obrir i varem proposar-nos una data en concret. Suposo que ja va veure la notícia que va sortir al diari, la carta que va fer el senyor Pluma advertint que no se li havia fet l'entrega de les claus. En aquest aspecte, fins i tot l'Ajuntament està disposat a donar una llicència del que seria a precari per poder obrir de manera immediata. La dificultat que ha vingut donada, en aquest cas, ha estat Foment que no ens ha volgut fer l'entrega de claus, per tant, això retardarà l'obertura. Indicar-li també –i aprofito ja per explicar-ho– que ja s'està acabant la redacció del projecte del que seria la part d'accés i la part que està fent conjuntament i està treballant també l'Ajuntament de Girona, que és la part on hi havia el Bòlit i quedarà tota aquella zona urbanitzada també en breu.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, pel que fa al trasllat de l'antiga biblioteca a la Casa de Cultura, condiona la reubicació de la Biblioteca Ernest Lluch. Per tant, quan estigui buida tota la Casa de Cultura, que no ho està, de llibres, doncs es podrà procedir a executar allò que ja tenim acordat amb la Diputació de Girona, però no podrà ser abans que s'obri la biblioteca central, abans vull dir molt abans, no sé si el trasllat ens permetrà fer-ho alguns dies abans, si és així, evidentment intentarem córrer el màxim.

Amb relació al Canal, el que es pensa fer és el que ja es va dir que es faria, s'haurà de convocar el concurs, però mentrestant això no va en detriment de la tasca de producció

que ha de fer el Canal, sigui directament, hi ha unes quantitats assignades, sigui indirectament perquè algun dels ajuntaments, com és el cas de Girona, pot optar a una de les convocatòries de subvencions que van destinades a la producció i, per tant, s'haurà de fer també un conveni oportú amb el Canal, el Canal no deixarà en cap cas de tenir activitat.

Sobre Josafat, vostè, senyor Quintana, diu que ha presentat un escrit, doncs li buscarem la resposta, perquè així és com ha de ser.

El senyor Amores parlava, demanava, ens preguntava sobre el canvi climàtic. L'informe de l'ONU que revela la situació en què es troba el planeta, i em sembla que tots estem d'acord amb el crit d'alarma i d'alerta que s'ha adreçat, tots tenim una part de la responsabilitat. Senyor Fàbrega, amb relació a aquestes mesures que poden anar ajudant a ser molt més eficients des del punt de vista energètic i més sostenibles, té la paraula.

Intervé el senyor Fàbrega, qui explica, nosaltres des de l'Ajuntament el que volem fer és tirar endavant les cinquanta-dues mesures que hi ha en el Pla local d'adaptació al canvi climàtic. Ara bé, una mica amb el que plantejava el senyor Amores, de buscar empreses que ajudessin a cofinançar els projectes, doncs segur que en més d'un projecte d'aquestes cinquanta-dues mesures ens farà falta buscar la col·laboració d'alguna d'aquestes empreses. O sigui que estem treballant en aquesta línia.

Intervé el senyor alcalde, en referència a la pregunta formulada per la senyora Glòria Plana, que parlava del nou servei de Rodalies, que jo crec que és una gran notícia per a la ciutat de Girona i per a les comarques gironines llargament reivindicada, i estem molt contents, a més a més, que s'hagi pogut aconseguir una cosa que semblava absurd que no es pogués fer i és anar directament en tren a Blanes.

De tota manera, hi ha algun error en la seva informació o en la informació que dona Renfe, perquè ho acabo de mirar a l'aplicació que tinc i el tren que arriba de Figueres ho fa a les 7.41, l'horari que acabo de consultar. Ara la deuen haver sentit parlar a vostè i deuen haver dit: «Mira, té raó la senyora Plana i l'hem de canviar.» Però acabo d'entrar ara a l'aplicació que tinc, i arriba a les 7.41. N'hi ha un altre després, és que s'han incrementat els trajectes, senyora Plana, s'han incorporat una quantitat respectable de freqüències de trens. Tant és així que em sembla que avui dia amb aquesta línia nord-sud, el benefici per al ciutadà és extraordinari. Jo li recomanaria que mirés les últimes actualitzacions que s'han fet. D'acord, potser ho deuen haver canviat aquesta setmana, no li ho nego pas. N'hi ha un que arriba a les 7.11 i n'hi ha un a les 7.41. Llavors hi deu haver el de les vuit i escaig. Per tant, un marge perquè la gent que treballa a la Generalitat, que no és gaire lluny, ja hi és. Per tant, estic molt content d'haver-li pogut satisfer abans de respondre-li.

La senyora Bosch demanava pel Ple de Sant Narcís, ja li hem respost. I després parlava també de la consultora Efiel i amb molt de gust la senyora Planas li respondrà.

Respon la senyora M. Àngels Planas, qui exposa, el primer contacte que varem tenir amb aquesta empresa va ser perquè quan varem entrar a l'Ajuntament, com vostès saben, va finalitzar la concessió d'aigües. Els serveis tècnics no disposaven de gent que pogués fer un estudi ampli sobre la pròrroga, de si fer una nova concessió, en definitiva, fer un estudi ampli. I varem estar preguntant, ens varen estar informant i ens varen dir que aquesta empresa havia treballat per a molts altres ajuntaments respecte als temes d'aigües, havia treballat amb la Sindicatura de Comptes, era una empresa sòlida i una empresa solvent, i llavors varem decidir contractar-la. Nosaltres varem quedar molt contents dels seus serveis fets amb Aigües de Girona i per això es va decidir que es fessin unes auditories, unes noves auditories, que van ser les del patrimoni i la del FEIL. El procediment de contractació que s'ha fet és correcte. Nosaltres entenem que potser sí que hi ha alguna imputació d'alguna persona en concret, però no de tota l'empresa, de l'empresa Efiel. També cal dir que s'ha de demostrar, de moment estan imputats, jo

no sé com està això perquè no ho he anat seguint, però també hem de dir que, per exemple, hi han altres empreses com és GRS que ha estat investigada i també havia treballat per l'antic consistori i mai s'ha posat en dubte la seva feina.

Nosaltres estem contents de la feina que han fet per l'Ajuntament i, per tant, no tenim res a dir, ho hem fet tot correcte i de la manera legal.

Intervé el senyor alcalde, qui puntualitza, de tota manera, si no ho recordo malament, em sembla que les imputacions vénen derivades per un tema de gestió urbanística, no tenen res a veure amb l'objecte de la feina que se'ls van encarregar aquí, per tant, d'un altre ajuntament que no té res a veure ni amb les comarques gironines.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui aclareix, la meua pregunta és per què no es van demanar tres pressupostos en cada una de les ocasions. No m'ho ha respost.

Respon la senyora Planas, qui diu, perquè són contractes menors i no calia fer-ho, no calia fer-ho amb un contracte menor com s'ha fet moltes vegades a l'antic Consistori, no és la primera vegada que es fa i se'ns va dir que no era necessari i, per tant, així ho varem fer.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació al prec de l'Hospital Trueta, la tindrem informada, senyora Bosch. Estem buscant la data amb el conseller, amb el seu departament, perquè ja tenim una data apuntada amb llapis a l'agenda i quan la tinguem apuntada amb bolígraf els hi comunicarem perquè puguin venir a la reunió.

Moltes gràcies.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són tres quarts d'una de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera